

[16th July 1952]

SRI T. VISWANATHAM :—“ Sir, because I am a reasonable man, I do not propose to withdraw my cut motion. (Laughter.) I press it.”

MR. SPEAKER :—“ I now put the cut motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the allotment of Rs. 5,96,15,400 for District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,96,15,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.’ ”

The Demand was carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—“ I wish to inform hon. Members that the House will sit to-day till 7 p.m. I now adjourn the House for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

(2) DEMAND II—STATE EXCISE DUTIES.

* THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of His Excellency the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 77,91,100 under Demand II—State Excise Duties.’

“ Mr. Speaker, Sir, I was closely following the opinions expressed by several hon. Members both in the Assembly and in the Council during the general discussion of the Budget. No one has definitely stated that Prohibition has not improved the moral and economic condition of the great majority of the masses; not even a remark was made that the Government were wrong in introducing such a social measure which aims at the moral and economic uplift of the poor working classes as well as the Harijans. Indeed it is a great social reform to be effected by a Welfare State like ours. Section 47 of the Constitution expressly directs that the State shall, among its primary duties, endeavour to bring about prohibition of the consumption, except for medicinal purposes, of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health. The Government have, therefore, by maintaining the Prohibition policy, done their duty. What was begun in the year 1937 in some districts has been gradually extended throughout the State. The public also really welcomed this measure and its effective enforcement throughout the State and the Government took power under the Prohibition Act, and made all possible arrangements to give effect to this measure throughout the State. But unfortunately when the Congress Government went out of office during 1939 to 1946 the then Government thought it fit to undo the work started in 1937. This

16th July 1952] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

kind of retrograde step created an impression in the minds of the addicts and Prohibition law-breakers that this measure may not succeed; and some interested persons also joined hands with them to see that the policy of the Government did not succeed in times to come.

“Of late, the economic condition prevailing in the State, as also the continued failure of rains, has given a fillip to illicit distillation and sale, both in villages and towns.

“Several hon. Members, during the course of their speeches, have stated that this illicit distillation is very widespread. But the proportion of the common people who have taken to such illegal activities when compared to the persons who have neither any interest in the illicit manufacture or in its sale seems to be very very small. I believe our womenfolk will deeply regret any change of policy.

“The Congress candidates, in their election campaign, told the people that they stood by Prohibition and that they would continue that policy. I feel that the Congress Government are bound by that promise.

“The allegation is made that Prohibition has failed since illicit distillation and sale is spreading in the country. That is a matter to be tackled with. The Government intend to deal with it strongly. Some of the hon. Members opposite have definitely said that Prohibition need not be scrapped but effective steps should be taken to see that Prohibition works very successfully. One hon. Member, Mr. S. T. Adityan, has said that it cannot be immediately successful, and the possibility of success lies in preventing the younger generation from falling into the drink habit. What he earnestly appealed for, was the prevention of both the young and old from taking to the culinary essences containing a large percentage of alcohol. Judicial and legal pronouncements about medicinal and toilet preparations containing alcohol created some confusion and difficulty and led to wide abuse. Experience gained in the working of Prohibition has also brought to light several loopholes in the Prohibition Act and the Government are actively considering the whole matter of improved enforcement.

“Swami Sahajananda representing the Harijan community has strongly spoken in support of Prohibition, as otherwise that community is likely to be exploited by others.

“Dr. Soundaram Ramachandran, a lady social worker, has unequivocally expressed her strong support for Prohibition, pointing out that half of the population, viz., the womenfolk will never give their consent for scrapping Prohibition.

“But some other members want to scrap Prohibition for the sake of revenue, stating that the present financial condition of our State cannot afford to lose 16 crores of rupees that it was getting from Excise duties in previous years; but they, at the same time, are of opinion that the poor people should not be taxed in any measure of taxation undertaken by the Government.

[Sri V. C. Palaniswami Gounder] [16th July 1952]

“ Sir, the improvement in the social and economical condition of the working classes, as is evidenced by the statistics of the Economic Adviser to the Government of Madras, shows that Prohibition is not a failure as some people describe it to be. I can assure the House that this great social reform is beginning to have its effect in the country in spite of several drawbacks. When I visited the great Irrigation Project areas in the Coimbatore and Malabar districts, where thousands of workers are employed, I learnt that the workers’ families were saving decent sums of money and sending them by money orders, and by other means to their native homes for safe deposits; and, in fact, several women pathetically appealed to me in person not to scrap Prohibition. But these hon. Members forget that a large portion of this revenue, if Prohibition is scrapped, is to be got from poor people who are unfortunately falling a prey to drink. Therefore, Sir, they are not quite consistent in their financial policy. This matter has been mentioned very rightly by the Finance Minister in his speech when he replied to the Budget discussion. I need not add anything more on this policy.

“ Therefore, if the measure is looked at from the social, moral and economical aspects, this Government should only go on with the present Prohibition policy, but of course, they should be more vigilant and adopt more effective methods of enforcement. My earnest appeal to this hon. House is that hon. Members should give their wholehearted co-operation and support, both inside and outside the House, so as to strengthen the hands of the Government and make Prohibition a success. I want the House to give the Government full support. The doubts of the Legislature give encouragement to law-breakers. Whatever may happen, the Government are determined to increase the rigour of enforcement. If we fail, we shall tell the House we have failed. But we should have time. Sir, with these words, I commend this Demand to this hon. House.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 77,91,100 under Demand II—State Excise Duties.’ ”

* SRI T. VISWANATHAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 77,91,100 for State Excise Duties be reduced by Rs. 100.’ ”

While doing so, I will agree unhesitatingly with the Hon. Minister and all those who said that Prohibition was one of the greatest of moral measures introduced by the Congress Government in 1937, with the best of motives and with the idea of benefiting the masses of this country. I am not questioning that, when I move my cut motion. Let me not be misunderstood. Nor do I say that Prohibition is not based on correct understanding of human needs or social order. I am one of those who believe that no man should drink and, if possible, we should try to do what we can to see that he does not drink. So, Sir, from the ethical point of view I have no quarrel with the Government. However, I must say, that there are several other propositions which are ethical but, when reduced

16th July 1952] [Sri T. Viswanatham]

to the juridic basement and considered in terms of enforcement by law, become impossible of enforcement and they become impracticable.

“Sir, when I agreed to have the Prohibition law in 1937, I agreed because, in those days, I thought, being a good and laudable measure, the law also would be useful in enforcing what is good in it. But I must say, after my experience all these years, that although the measure was conceived with good intentions, it is impossible of enforcement. However, I am not dogmatising on it. I will suspend my judgment. I am asking in the cut motion, that a Committee of both the Houses should be appointed to enquire into the working of the Prohibition law and report on the desirability of continuing Prohibition or otherwise, or modifying it if it is to be continued. I am suggesting that a Committee should be appointed because, with the same keenness with which the Hon. Minister feels that it can be enforced, most of the hon. Members of this House feel that its enforcement has become impracticable. It is not my own idea. If I were asked to give my opinion, I would say, ‘Cancel Prohibition now because it is impossible of enforcement’. But there are some others who feel that it is capable of enforcement. Therefore, it is only proper that, when there is a sharp difference of opinion, we must strike a middle path and we should agree to the appointment of a Committee of both the Houses to report about the working of the Prohibition law and make recommendations about the desirability of continuing it or otherwise. Sir, that it has failed, although I am saying that I am suspending my judgment for the time being, is evident from the speeches of some Members of the House who now occupy their seats on the Treasury Benches and of some who have occupied that place in the past. I shall quote for the information of the Hon. Minister for Prohibition a few opinions of some of those who have had something to do with the enforcement of Prohibition before they took up office as Minister. Sir, one Minister, Mr. Koti Reddi said that it has become practically impossible to enforce the Prohibition Act. Its enforcement has led to the widespread producing of illicit liquor in effect. Mr. Koti Reddi, Sir, is now not a Minister. Therefore I shall not pursue him. (Laughter.) But, Sir, the Hon. Sri Ranga Reddi, who is now a Minister—what did he say as a non-official Member? He has said something which is based on his experience, upon his reasoning and upon his observation. I shall only mention to the House what Mr. Ranga Reddi said in the General Discussion of the Budget for the year 1952-53—

2-45
p.m.

‘I only wish to mention that some hon. Members have objected to the criticisms levelled against the working of the Prohibition Act. I was feeling for a very long time that the Prohibition Act was not a complete success. But I did not have the boldness to express my opinion on the floor of the Legislative Council. However, when I found that a leader of the Congress organization who had also held a very high position had belled the cat and said that the Prohibition Act had not probably been a success, I thought he has given a correct lead in the matter.

‘He said that the whole question must be examined thoroughly and a decision arrived at as to whether the Prohibition Act should continue or not. It is not only in the Legislature, but outside also, I have found that other friends who had held the portfolio of Prohibition in the Ministry have spoken in the same strain. I am not anxious to quote the names of particular individuals. I wish to quote

[Sri T. Viswanathan]

[16th July 1952]

their names only because they have held the portfolio of Prohibition. Sri Koti Reddi was a Minister who held the portfolio of Prohibition for about a year during Sri Prakasam's Ministry and therefore he has a complete knowledge of the working of the Prohibition Act. About a year ago, in one of the Prohibition meetings presided over by the Collector, Sri Koti Reddi said, that the Prohibition Act was a thorough failure. His statement was published in the 'Mail' with very bold and big headlines. I am mentioning all these points only to show that this is a matter which requires further consideration. It is true we launched on this scheme with great hopes. May I tell you, Sir, that when I made my maiden speech as a member of the Madras Legislative Assembly in 1937 praising the introduction of Prohibition, I expected that it would bring considerable good to the people. But my experience, after the introduction of prohibition, of the way in which the Act has been working, and of the way in which very many people have taken to illicit distillation makes me feel that some revision of that policy ought to be made.

Sir, if I had not told you the name of Sri Ranga Reddi, but simply read it, as it is, friends would have taken that as my speech. Now, the Hon. Sri Ranga Reddi is on the Treasury Bench, and he has said, then, exactly what I am saying now. So let not friends who sit on the Congress Benches think that I am doing anything now by way of mere opposition.

"I wish to emphasise that I am as sincere as any other hon. Member in this House in my belief that no man should drink. But the question of Prohibition is different from the question of Prohibition law. Prohibition law has changed the whole structure of the problem. We started with certain assumptions when we introduced the Prohibition legislation. We made certain assumptions, firstly, that in India it was bound to succeed, for our genius was against drink. Secondly, we made another assumption that illicit distillation would be confined to certain secret centres. On these two assumptions we built our Prohibition Act. But now I find that the religious sanction and the moral sanction, which obtained among the people prior to the passing of the Prohibition Act, have lost their hold on them. Prior to the introduction of the Prohibition Act, many of our friends, who were accustomed to drink, used to be nervous in admitting that they were drinking. If at all they admitted it, they admitted it as a weakness. But now, those friends say, 'What is wrong in drinking; what is wrong in drink?' Therefore, the whole moral basis of our Prohibition structure has changed. You and I cannot stop it. For, it is like the coming and going of the seasons. You and I cannot stop the coming and going of the seasons. Similarly you and I cannot stop the passage of, or rather, the changing of thought and psychology of the people of this country or in any other country. Sir, I have quoted Mr. Ranga Reddi not with a view to twit the Hon. Mr. Ranga Reddi, nor to fling it in the face of the Congress Ministry. I am only appealing to the Congress Ministry, who are pledged to Prohibition and who support this measure, to understand what we are doing in all its implications. There were some Ministers who said that this Prohibition Act did not succeed, because the public did not co-operate. Why? I shall cite the reason presently. If there is a dead body on the road, people flock round it to see what it is, and after seeing what it is they feel it is their duty to report it to the police. If there is an injured person lying on the road, similarly, people flock round him, see what it is all about and see that he is taken to the hospital. Why do they do that? Because the spirit of co-operation

16th July 1952]

[Sri T. Viswanatham]

with the Government is present in them. It is not dead ; it is alive and manifests itself in matters where co-operation with Government is necessary. They feel they are bound to co-operate with the Government in the enforcement of law. But that same seriousness of view is not present in them when they see a drunken person. Let the Hon. Minister, if he wants, make a class of people as informers. He cannot expect to have the whole nation as a nation of informers; he cannot say, apart from the question of ethics, the people are not doing that duty. When they go and report about an injured person lying on the road, they feel it is their moral duty to do so. But they do not consider it as of supreme value or importance when they see a person drunk, to take it upon themselves to take him to the police station or to file a complaint and attend the Prohibition Court day-in and day-out to see that the drunkard is punished. So there is no use saying, ' If the people want to do it, it will succeed.' I am not a person who says that we should have a ' Bhu Kailasam ' here. I am not criticizing the intentions of the Government. What I am saying is that we should understand human nature. There is no use saying that people are not co-operating. There is no use complaining that if they see a drunken man in the street, they do not report it to the proper authorities. I am asking some of our hon. Members here, particularly the hon. Lady Member who made a fervent appeal, I ask her, if a drunken man came across her path, would she immediately go to the nearest police station and report? With all our fervour and earnestness it has not been possible for the people to co-operate. Neither the Prohibition department nor the Police department have been able to do it. For we have all been witnessing what they were doing all along. An Hon. Minister has been saying it is impossible to work the Act. So why not take a lesson from their experience? I am not in my cut motion asking the Hon. Minister to cancel Prohibition. I am asking the Government to have an open mind. I am asking them not to close their minds on this question because of their conviction and because of the weight of leadership over their shoulders. All of us are convinced of the result of the working of the Prohibition Act and must accept it. I am not making a distinction between a Member sitting on that side and one on this side in regard to this matter. We have to recognize that we have not succeeded in enforcing that Act. Meanwhile we have lost a great deal of our revenue. We have also lost with it the moral force underlying it, and we have to see also what effect it has had on society. That is why I am spending some time over this question. Now, Sir, there is smuggling going on in drink, there is illicit preparation of tinctures containing a large percentage of alcohol going on ; there are alcoholic preparations made for medicinal, sacramental and industrial purposes. Then what do we see in the village? There is home-brewing going on so much so that it has been jocularly said that illicit distillation has become a cottage industry. When we introduced Prohibition we imagined that illicit distillation will be confined to secret places only. But our expectations have been belied. If only one goes from village to village, from street to street, he will see that it has become a very widespread practice to prepare and distil illicit liquor not in some secret

[Sri T. Viswanatham]

[16th July 1952]

place but in ordinary houses. Therefore it is, it has become almost impossible to enforce Prohibition. There you see almost every boy, every woman and every man possessing or dealing in illicit liquor in such places. It is not that all of them drink. Some of them have it to make money out of it.

“ In this connexion let us recall to our mind how coffee drinking was looked upon when coffee made its first appearance. I remember it came to Visakhapatnam in 1911 on a public scale. People used to flee from coffee hotels, for they thought that coffee was something deadly bad. It took two or three years for the people to get over that feeling. Coffee was at first not prepared in our houses. The women would not prepare it. They said ‘ What, you want coffee to be prepared in the house! ’ Gradually it came to be prepared in course of time. Now it has become one of the most important items and a girl cannot expect to be married unless she is able to prepare good coffee. (Laughter.) Now it is the same thing that is happening to drink. It is no longer prepared in secret places. Our assumption that illicit distillation would be carried on in secret places only, has proved to be wrong. I do not say we are wrong in our principle. I only say that our assumption has proved wrong. We must think about it afresh. I quoted only the words of the Hon. Sri Ranga Reddi and Sri Koti Reddi. Should I not quote the Hon. Mr. A. B. Shetty? (Laughter.) In the month of March last, in the general discussion of the budget, he said, the whole problem must be considered afresh. The same thing has been said by Mr. Gopala Reddi, who had a bitter experience of the working of the Prohibition scheme as it affected his portfolio most. So, Sir, what I am now saying in my speech is not anything new. I am only saying what the Hon. Mr. Ranga Reddi has said in his speech before, what the Hon. Mr. A. B. Shetty has said in his speech before, what Mr. Gopala Reddi has said and what Mr. Koti Reddi has said.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ What has the Hon. Palaniswami Gounder said about it? ” (Laughter.)

* SRI T. VISWANATHAM :—“ I am sorry the Legislature Library is not here and so I have not been able to get at the speech of the Hon. Mr. Palaniswami Gounder.

0 p.m. “ Sir, the distance of the library has practically helped him to escape any criticism from this point of view. (Interruption from the Hon. Sri V. C. Palaniswami Gounder.) I know, Sir, he will probably say that Prohibition has succeeded in full. I remember that he was generally speaking in the last Assembly as I always do, except for the fact that in the first and last sentence of his speech he used to support the Government. There is nothing wrong in this for both of us have the same moral fervour and the same ethical basement on which we are building our structures of public administration. In our anxiety to improve the existing state of affairs we have to say all these things.

“ There is also another reason why Prohibition has failed. It is not an all-India policy. Unless it is made an all-India policy and

16th July 1952] [Sri T. Viswanatham]

enforcement is attempted on an all-India-wide scale it is not possible to enforce Prohibition with your Goas, Pondicherris and Bangalores. It will be mere moonshine to say 'Give us a year's time or six months' time and we will make of this earth a heaven.' The Government have not been able to do this in the last five years and during the four months the present Government have been in office, and I do not think they will be able to do anything even if six more months are given. Not only this, but even Sri Jawaharlal Nehru—I am not casting any reflection upon the great Prime Minister of India—has created, as it were, a rift in the lute. He advised the State Governments to go slow. What did those two words 'go slow' mean? The people understood it to convey one thing but the Hon. Minister in charge of enforcement of Prohibition did not understand it in that particular way. The words 'go slow' from a man of that eminence have had their effect and unless Sri Jawaharlal comes again and says 'go fast' this effect will persist. We must take this also into account.

"We often talk about other countries and recently, I am told, that the Hon. the Chief Minister is satisfied that some American books have made some appreciative references about our prohibition policy. I am not anti-American but I shall say, Sir, what America is. Most of the present hon. Members were not in this Assembly when we were faced with starvation deaths. Did not the Americans then higgie to give us wheat, not as a loan, not as charity but for money. Shall we take this kind of appreciation from this America very seriously? (Applause.) I am therefore warning all those friends who look to America which was higgling over money when we were about to die, and I shall be very cautious in accepting any appreciation, whatever it might be, from America and I shall not accept it.

"Sir, I shall not speak about corruption which has become widespread on account of this Prohibition Act. Some hon. Friends have asked, 'Was there not corruption before the Prohibition Act?' I know that wherever there is regulation there is corruption. Unfortunately, in this country, as light carries shadow with it, regulation carries corruption with it. Therefore it is your duty and my duty not only to frame our laws but also to regulate the field of their operation in such a way that corruption does not increase. There is no use therefore in saying: 'There is corruption and therefore I shall increase the regulations. There is more corruption on account of the increased regulations and I shall therefore increase the regulations further.' The more you increase the regulations the wider becomes the field for corruption. I therefore want the Hon. Ministers and the hon. Members here to understand that corruption follows regulation and it should be our duty to minimize the field of corruption. Sir, nobody says that adultery is good, but why did not the framers of the Indian Penal Code say that adultery was a cognizable offence? They were not fools to have said that a case of adultery could be taken up and enquired into only on a complaint. Had they made adultery a cognizable offence life itself would have become a whole field for corruption and corruption would have spread throughout the length and

[Sri T. Viswanatham]

[16th July 1952]

breadth of this country. Then, Sir, take another example, truth speaking. I say, Sir, without any vanity on my part, that I believe in truth and in saying the truth. I have always believed in saying what I felt was the truth. I have not got even the intellectual capacity to prevaricate. I always stick to the truth but, Sir, if we made untruth an offence everywhere, will it be possible for this Government, even if the great rishis who talked about truth and Satya came again, to enforce the law making untruth an offence everywhere. Even our ancient law-makers have laid down that speaking an untruth in particular circumstances is not an offence."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has already taken more than twenty minutes."

SRI T. VISWANATHAM:—"I am very sorry, Sir, for having taken a long time and I request you to give me ten more minutes."

SRI S. T. ADITYAN:—"Sir, we will make an adjustment among ourselves and the hon. Member may continue."

MR. SPEAKER:—"It is not a question of adjustment among Members."

* SRI T. VISWANATHAM:—"I am sorry, Sir, and I shall finish quickly. I was pleading for restricting the scope of our laws. Even the criminal laws prior to the Prohibition Act had made drunkenness and brawls or quarrels on account of drunkenness criminal offences. I am not saying that we should abolish them. I may also tell you, Sir, that I am not pleading for an immediate vote for the cancellation of prohibition. I am only pleading for the constitution of a committee to go into these aspects which I have mentioned."

"Sir, many hon. Friends have asked, 'What did Gandhiji tell us? Does not the Constitution say that prohibition must be introduced?' The Constitution only says that the States 'should endeavour to bring about prohibition', but it does not say 'the States should endeavour to bring about prohibition by law.' The Constitution-makers are not so forward as most of us here are. They only said 'bring about prohibition'. They were not certain whether it should be brought about by moral sanction or religious sanction or by the enforcement of law because of the past failures and the continuing failures of prohibition not only in foreign countries but in our country. Therefore, they only laid down a directive principle in the Constitution to bring about prohibition. The Hon. Minister asked me whether I would like to see the poor man affected. I am only saying that it is not a tax. If a man drinks he pays for it and, if he does not drink, he does not pay at all. Sir, some of us in our enthusiasm said that Government servants, particularly those who were getting their uniform at Government expense, should be compelled to wear Khadi. Did not Sri C. Rajagopalachari then say that Khadi must be the voluntary dress of a gentleman, and it cannot be the compulsory wear

16th July 1952] [Sri T. Viswanatham]

of Government servants. We cannot compel anybody to drink. A man pays voluntarily when he drinks and if could not therefore be called a tax. It will be so much the better if everybody refuses to drink and none will be more glad than myself. As I have already said, if there is a regulation of private habits, there is corruption. You can improve the lot of the poor man not by bringing in prohibition even after seeing that it had failed all these years in Finland, Iceland, Norway and Sweden, and in America but by bringing in measures which would give every citizen adequate means of livelihood; and which would ensure that ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good. We must see that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment, that the health and strength of workers, men and women, and the tender age of children are not abused and that citizens are not forced by economic necessity to enter avocations unsuited to their age or strength. We must organize the community in such a way that we give them real independence and real swaraj. (Interruption: 'Not by law.') Village Swaraj can only be given by law because it is an administrative measure. We must make effective provision for securing the right to work, to education and to public assistance in cases of unemployment, old age, sickness and disablement, and in other cases of undeserved want. It is these things that will go a long way to help the poor man and this could not be achieved by extra taxation or by increasing the rigour of the Prohibition Law or by continuing the unsuccessful attempts at enforcing prohibition. I, therefore, submit, Sir, that if we have got the interests of the poor man at heart we should do first things first. We must improve our agricultural economy, and improve the capacity of this country to produce more wealth. We must see that every man in this country has got a house to live in, has got two square meals a day and his stomach is not empty, has got education and that he is not out of work. Let us give our citizens health, wealth and shelter. First things should come first.

"I am only appealing to this House that it should support the Cut Motion. I am only asking that this should not be considered on party lines or party needs and hon. Members who have got a conviction of their own should not be burdened by the thought of what a party leader might or might not say. It is true that we have got a party system and we do discuss these things at party organizations, but this does not mean that we should lose the strength or the courage of our conviction and I am appealing to every hon. Member on this side and that side to vote according to their conviction. After all the vote is only for the constitution of a committee of both Houses to enquire into the whole matter. I, therefore, think, Sir, it is a very reasonable proposition and everyone who has got the good of this country and the good of the poor at heart should support this Cut Motion. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER:—"It has been moved that the allotment of Rs. 77,91,100 for State Excise Duties be reduced by Rs. 100. The

[Mr. Speaker]

[16th July 1952]

purpose of the Cut Motion is to discuss the need for the appointment of a committee to review the working of the Prohibition Act and report on the desirability of continuing it or otherwise. The original Motion as well as the Cut Motion are before the House. The discussion on this Demand will continue up to 7 p.m. to-day and the Hon. Minister in charge will reply tomorrow after question hour. I fix a time-limit of only ten minutes for each speaker."

* SRI L. C. PAIS :—" Mr. Speaker, Sir, I support the main Demand and oppose the Cut Motion and in doing so I wish to make a few submissions. The first submission I wish to make is that it will be necessary for the Government to have a new study of the problem of prohibition in all its aspects, especially the enforcement aspect of it. Whereas Sri T. Viswanatham wants that this study should be conducted by a committee, it is my submission that it should be conducted by the Hon. the Chief Minister alone. If on the results of this study or of this investigation carried out by him, he comes to the conclusion that prohibition has done some good, especially to the masses, and that prohibition is capable of being enforced properly, I will be the first person to agree with him and accept his finding, but if, at the same time,—he is the proper judge in my opinion so far as this point is concerned—as a result of this investigation, he comes to the conclusion that it is not capable of being properly enforced and that it is difficult to drive moral reform into the minds and hearts of men, he will be the first person to alter his policy. He will either end it or amend it suitably. In the matter of this new study to which I have referred, I find I am powerfully supported by the press. The *Madras Mail* has taken a very consistent attitude in this matter. I also find that there has been a very constructive leading article in the *Hindu* of the 12th instant. I do not want to refer to this editorial in detail but I want to make a reference to the final remark in it, namely, 'The new study of this problem is urgent.' As I said the difference between what I want and what Sri T. Viswanatham wants is that, while he wants that the problem should be studied by a committee, I would rather prefer that it should be studied by the Hon. Sri C. Rajagopalachari himself.

3-15
p.m.

"Coming to my second submission, I would suggest that, pending this investigation, this study by the Hon. Chief Minister, the Government should look into the following two matters.

"Firstly, I want that the system of granting liquor permits which is now in vogue should be liberalized. At present, it is only a few chosen people, a few rich people, who can afford to get liquor permits. I want this benefit to be extended to others also who are really in need of liquor and who are accustomed to taking liquor and I do not see any reason why they should be treated as a separate category.

"Secondly, I submit that the manufacture and sale of sweet toddy should be liberalized. So far as sweet toddy is concerned, I need not say that it is an article of food. It contains vitamins. It, certainly, is not an intoxicant. To-day objection is taken to regularize or liberalize the use of sweet toddy because if sweet

16th July 1952]

[Sri L. C. Pais]

toddy is kept for a while it gets fermented. My answer to this objection is very simple. I ask, 'which is a greater evil, a person keeping this sweet toddy for a while and drinking it after it is fermented, or a person not having anything to drink, going after essences and other poisonous liquors to the detriment of his health?' In South Kanara, we have asked for permission to manufacture and sell sweet toddy. The Food Production Committees have passed resolutions unanimously demanding that the manufacture and sale of sweet toddy should be permitted. So far, the Government have done nothing. If only the Hon. Minister in charge of Prohibition who is complaining that there is no proper public co-operation, liberalizes the system of granting liquor permits and allows the sale and manufacture of sweet toddy, I dare say that proper public co-operation will be forthcoming. Every man wants some little enjoyment in life. Some people find enjoyment in race clubs or in the golf course or over a cup of wine. I am sure, the hon. Members of this House will agree with me, when I say that a glass of sweet toddy is as good as a cup of wine, and that the Government will get the much needed co-operation from the public, which is not now forthcoming, if only the people are permitted to make free use of sweet toddy.

"Next, I want to refer to the enforcement aspect of Prohibition. If Prohibition to-day is unpopular and if the Government which is carrying out this policy of Prohibition is unpopular, it is because of the way and the manner in which this policy of Prohibition is being enforced. There is harassment at every stage and at every step. If only people are not harassed in the matter of the administration of this policy of Prohibition, greater co-operation from the public will be forthcoming. That is the next submission I wish to make. I know cases of good and honest people having been booked for offences under the Prohibition Act while people concerned in illicit liquor trade go scot-free. I hope the Hon. Minister in charge of Prohibition will look into this matter of harassment of the people and see that it is stopped.

"Finally, I want to refer to one more point. There is a growing conviction in the minds of the people that respect for law and order is being undermined because of the policy of Prohibition. The argument is simple. Good laws are obeyed; bad laws are disobeyed. The Prohibition Law is disobeyed and therefore it is a bad law. I find that even Mr. Gopala Reddi has referred to this aspect of the matter in his speech on the General Discussion of the Budget for the year 1952-53 in the last Legislative Assembly. He has practically come to the conclusion that if a law is disobeyed, it is generally taken for granted that it is a bad law. This point, Sir, requires clarification. I expect an answer to the question, Sir, whether the policy of Prohibition by the way people try to circumvent it does not tend to undermine respect for law and order. I want the Government to tell us, whether it is so or not. I have got to say something more on this subject, but as I have got no time, I conclude my speech."

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

[16th July 1952]

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—“கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மதுவிலக்கு மானியத்தை நான் எதிர்க்கின்றேன். மதுவிலக்குத் திட்டமானது வெற்றி பெறவில்லை; அது தோற்றுவிட்டது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அது தோற்றுவிட்டபோதிலும், கனம் நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் போன்றவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல், ஒரு பிடிவாதமாக அதை நடத்தவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். சர்க்கார் என்னதான் செய்தாலும் மது ஒழிப்பு கனவாகத்தான் முடியுமென்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஆதிகாலமுதற் கொண்டே வேத புராணங்களிலும் அதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வங்களுக்கும் கூட மதுவை வைப்பதாகவும், சர்வசாதாரணமான முறையில் மது வழங்கப்பட்டதாகவும், மற்றும் அவர்கள் அன்றாட வாழ்கையில் அதை உட்கொண்டார்களென்றும் தெரியவருகிறது. ஏழைகளுக்கு மது சத்தான உணவாக இருந்தது. மேலும், மனிதனுடைய சுதந்திரத்தையே இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் ஒழிப்பதாக இருக்கிறது. மது வினால் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால், சில சாரார் ‘அது மிகத் தீயது’ என்று சொல்லலாம். வைத்திய முறையிலும், மற்றும் பல முறையிலும் மதுவை ஒரு அளவுக்குமேல் சாப்பிடாமல், கட்டுப்பாட்டுடன் சாப்பிட்டால் அது உலுக்கு பலத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும் என்று கூறியுள்ளார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தார் ‘மது மிகத் தீயது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் மதுவை ஒழிப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம்.

“இப்பொழுது இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் ஏழை ஜனங்கள் தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக மாறி விட்டது. மற்ற குடிசைத் தொழில்களைப்போல் மிக கலப்பான முறையில் தயாரிக்க எல்லோரும் இதை அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஏதோ 4, 5 மைலுக்கு ஒரு கள்ளக்கடை இருக்கும். அங்கு போய் குடித்துவிட்டு வருவார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு கட்டையாக மாறிவிட்டது. குழந்தைகளும், ஆண்களும், பெண்களும் மது அருந்துவதற்குப் பழகிவிட்டார்கள். ஏனென்றால், வீட்டிலேயே அது காய்ச்சப்படுவதால், தாராளமாக அது கிடைக்கின்றது. தாராளமாகக் கிடைக்கிறதென்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஆகையால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிடுவதே மேல் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“நமது நாட்டில் போதிய கல்வி யறிவு கிடையாது. மற்றும், வைத்திய வசதிகளும், கிராம ரோடுகளும் போதுமான அளவு கிடையாது. பல முக்கியமான செலவுகளுக்குப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. கிராம நலன்களுக்கான முக்கியமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், ஜனங்களுக்கு இம்மாதிரி சட்டபூர்வமாக மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து கட்டாயப்படுத்துவதைவிட, அவர்களுக்கு கல்வி புகட்டுவது மூலமாகவும், மற்றும் போதனைகள் மூலமாகவும் மது அருந்தாமலிருக்கப் பாரடுவேண்டும். ஆகையால், கொஞ்ச காலத்திற்கு மது விலக்குச் சட்டத்தை ரத்துசெய்துவிட்டு, அப்படி அதிலிருந்து வரும் கலால் வருமானத்தைக்கொண்டு ஏழை ஜனங்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்தால் மிக நன்றியிருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் பெரிய பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், பணக்காரர்களுக்கும் அன்னிய நாட்டு மது (foreign liquor) பெர்மிட் தாராளமாக வழங்குகிறார்கள். ஏழைகளால் அந்தப் பெர்மிட்கள் வாங்குவது கஷ்டம். இதனால், ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. பணக்காரர்கள் குடிக்கவேண்டுமென்றால், foreign liquor-க்கு பெர்மிட் வாங்கி, வேண்டிய அளவு குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒழித்துக்கட்டி விட வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். நாங்கள் தேர்தலில் நின்ற போது அதை ஒழிக்கிறோமென வாக்குறுதி கொடுத்தோம். முக்கியமாக ஜனங்களிடத்தில் இது சம்பந்தமான வோட்டு எடுத்தால், மதுவிலக்குச் சட்டத்

16th July 1952]. [Sri D. Krishnamurthi Gounder]

திற்கு எதிராகத்தான் வோட்டு கொடுப்பார்கள். கட்சிக் கட்டுப்பாடுக்கு உட்பட்டிருப்பதால் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மதுவிலக்குக்கு சாதகமாக வோட்டுச் செய்வார்கள். வெளிப்படையாக வோட்டுச் செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்கள் சாதகமாகச் செய்வார்களே தவிர, ரகசிய முறையில் வோட்டுச் செய்தால், எனக்குத்தான் சாதகமாக முடியுமென்று நான் தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். பொதுஜன வோட்டு எடுத்தாலும் இதற்கு எதிராகத்தான் இருக்கும். ஆகையால், தயவு செய்து விண் பிடிவாதம் கொள்ளாமல், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை எதிர்த்து, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI P. T. RAJAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, there can be no two opinions about the need for Prohibition provided it can be worked successfully. The other day, I observed that I am no faddist. I am not against Prohibition or for Prohibition. My only point is that if we have Prohibition, it must be given effect to and worked successfully. It has been not only my experience but of others also that liquor-making has become a cottage industry.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ A large-scale industry ! ”

* SRI P. T. RAJAN :—“ I am told liquor-making is going on on a large scale. I am reminded of what my friend Mr. Saldanha, a distinguished Member of the old Legislative Council, used to say, ‘ If you give us drinks, give us good drinks; otherwise abolish drinks.’ If the Government want to give effect to Prohibition, let them do it well by all means, and not allow people to take to poisonous drinks which affect not only their health but also the health of the coming generation. The Leader of the House made a statement the other day that if they removed Prohibition, they would be only taxing the poor people. It is a very ingenious argument. If the Hon. the Chief Minister feels that the poor people should not be taxed, especially in the matter of drinks, let there be no excise duty on drinks. That is what I will say to him if he is so mindful of the welfare of the poor people.

“ Sir, a Cut Motion has been moved by the Leader of the Opposition asking that a committee consisting of Members of this House be constituted to go into the whole question of the working of Prohibition and make, if necessary, recommendations to the Government. It is a very modest request on the part of the Opposition. It will be a good gesture on the part of the Government to accept that Cut Motion and give an opportunity to the Members of this House to find out how far Prohibition has been a success.

“ During the War, when there was the Advisers’ regime, I suggested to the Adviser in charge of Food to introduce control of foodgrains. He replied: ‘ You are asking for the control of foodgrains. But you will be the first to complain that corruption has increased by leaps and bounds because of the control. To administer control, a number of subordinate officials will have to be appointed and they may not be above temptation.’ Those who

3-30
P.M.

[Sri P. T. Rajan]

[16th July 1952]

have to see that the law is obeyed are themselves corrupt. On this ground, I feel that Prohibition should go. If the Hon. Chief Minister is very keen on enforcing Prohibition, let the committee examine the case. My Friends on the Opposition have been saying that, given the opportunity, they will co-operate with Government. Here is an opportunity for the Government to accept the suggestion of the Leader of the Opposition and enlist the co-operation of all sides of the House. After all, a committee will go round, study the position, gather information and make recommendations to the Government. It is not going to enforce prohibition. In the meantime prohibition will continue. If the Hon. Minister makes it a success overnight, well and good, and the House will accept prohibition. The acceptance of the cut motion will not in any way conflict with the policy of the Government. I do not propose to take any more time of the House. I only appeal to the Government once more to accept this modest proposal of the Leader of the Opposition and give an opportunity to not only the Members of the Ministerialist Party but to the whole House to see how far prohibition could be enforced effectively or be done away with."

* SRI P. S. NALLA GOUNDER:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த மாயைக் கோரிக்கையை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன். மதுவிலக்குத் திட்டத்தினால் ஜனங்களுக்கு நன்மை தான் ஏற்படும் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூட மறுக்கவில்லை. மதுவிலக்கானது கிராமங்களிலுள்ள பாமர மக்கள் நன்றாக வாழ வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறது. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களும், பிற்பட்ட வகுப்பினரும் மதுவிலக்கினால் நன்மையடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. பஞ்சகாலமாக இருந்தம்கூட, கிராமங்களிலும், சேரிகளிலும் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் இப்பொழுது வயிறு உண்ணக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நல்ல உடை உடுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், பெண்கள் நகைகளும் கூட அணிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மதுவிலக்குத் திட்டம் தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று சொல்வது சரியாகாது.

"ஆனால், சில இடங்களில் மதுவிலக்குத்திட்டம் நன்றாக நடைபெறவில்லையென்பது வாஸ்தவம். அதற்குக் காரணம் என்ன? சென்ற தேர்தலின்போது, காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கு விரோதமாக நின்றுவர்களில் சிலர் பழைய குடிகாரர்களிடம் சென்று, 'நாங்கள் களுக்குக் கடைகளை மீண்டும் திறந்துவிடுகிறோம், நீங்கள் நன்றாக குடிக்க வசதி செய்து தருகிறோம்' என்னெல்லாம் சொன்னார்கள். மேலும், மரமேறும் தொழிலாளர்களிடம் சென்று, அவர்களுடைய தொழிலை மறுபடியும் நடத்துவதற்கு வழி செய்வதாகவும், தாங்கள் தேர்தலில் ஜெயித்து வந்தால், களுக்குக் கடைகளை மீண்டும் திறந்துவிடுவதாகவும் பிரசாரம் செய்தார்கள். குடியானவர்களுக்குத் திருட்டுச் சாராயம் ஊத்தியும் அவர்களுடைய வேட்டைப் பெறுருக்கு; இதன் காரணமாகத்தான் பாமர மக்களுக்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுவதற்கு ஒரு உணர்ச்சியும் துணிச்சலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு தனி போலீஸ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது, முன்னால். ஆனால், பரிசுடார்த்தமாக அந்தப் போலீஸ் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள், வேறு அதிக வேலையின் காரணமாக மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் போதிய அவகாசமில்லாமல் சிரத்தை குன்றிப் போய்விட்டது. திடீரென்று கிராமங்களில் கட்சுச் சாராயம் (திருட்டுச் சாராயம்) காய்ச்சும் இடங்களில் பிரவேசிப்பதற்கு அவகாசம் இருப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதிகளுமில்லை.

16th July 1952] [Sri P. S. Nalla Goundar]

“நீதி நிர்வாகப் பிரிவினையின் காரணமாகவும் மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக அமல் நடத்தப்படமுடியாமல் போய்விட்டது. ஏனென்றால், குற்றம் செய்பவர்களுக்குத் தகுந்த தண்டனையைக்கொடுப்பதில்லை. அதிகாரிகள் தீர விசாரித்து சரியான தண்டனை விதிக்காமல், குறைந்த தண்டனையைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். 5 ரூபாய் அபராதம், ஒரு வாரக் கடுங்காவல் என்று குறைந்த தண்டனை விதிக்கப்படுவதால், குற்றம் செய்பவர்களுக்குப் பயம் குறைந்துபோய், திருட்டுச் சாராயம் முதலியவைகளைக் காய்ச்சத் தலைப் படுகிறார்கள்.

“குற்றம் செய்பவர்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொடுத்தாலும், டாக்டர்களுடைய ஒத்துழைப்பு சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுடைய இடம் முதலியவைகளைத் தனியாகவும் ரகசியமாகவும் அதி காரிகளிடத்தில் சொல்பவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுவ தில்லை. அவர்களுடைய பெயர் வெளியே வந்துவிடுமோ என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. திருட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைக் காட்டிக்கொடுப்பவர்களுடைய பெயர் ரகசியமாக வைக்கப்படாமலிருந்தால், கிராமங்களில் அதிக தகராறுகள் ஏற்படுவதற்கு ஆஸ்பதமாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி ஏற்படாமல் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்தக் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக் கப்படவேண்டும்.

“மதுவிலக்கு சரியாக நடைபெறவேண்டுமானால் போதை தரும் வஸ்துக்கள் கலந்த டானிக்குகள் விற்பனை ஆவதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். குற்றம் செய்பவர்களைத் சரியாக விசாரித்து, குறைந்தது ஒரு வருஷ கடுங் காவல் தண்டனையாவது கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அபராதம் மட்டும் போடுவது கூடாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். முன்போலவே மதுவிலக்கு போலீஸ் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அப்படி முடியாமற் போனால், ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் மதுவிலக்குக்கென்று சில போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மதுவிலக்குக்கு என்று ஒரு ஜீப் கார் கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்படி யில்லையானால், தேவை இல்லாதபோதும், இரவு நேரங்களிலு மாவது, ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமுள்ள ஜீப் கார்களை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது.

“குடிக்கப் பெர்மிட் பெற்றுள்ள அதிகாரிகளிடத்திலேயே, இந்த மது விலக்கு சட்டத்தை அமல் நடத்தும் வேலையை ஒப்படைப்பது தவறு. பிரசாரத்தின் மூலம் கவர்ன்மென்டார் மக்களிடத்தில் நல்ல உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று. ஒரு இடத்தில் கொலை நடக்கிறது, திருட்டு நடக்கிறது, என்று சொன்னால் அதற்காக அந்தச் சட்டத்தையே எடுத்து விட்டமுடியுமா? அதற்காகக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தமுடியுமா என்று கேட் கின்றேன். முடியாது. அதைப்போலவே, ஏதோ ஒரு சில இடத்தில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டு, குடிக்கின்றார்கள் என்றால், அதற்காக சட்டத்தை எடுத்துவிட்டமுடியாது. மதுவாணு மக்களுக்குக் கெடுதி செய் கின்றது. என்பதில் இங்கு இருக்கின்ற யாருக்கும் சந்தேகமே இல்லை. மதுவிலக்குத் திட்டமானது மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியதென்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது, அந்த நல்ல காரியத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர எல்லோரும் முழுமனதோடு முயற்சி செய் வேண்டுமே தவிர, கமிட்டி ஒன்று போட்டு, விசாரணை செய்யவேண்டு மென்ற முறையில் பேசுவது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள் கின்றேன். ஆகவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும் இந்த மான்யத்தை முழுமனதோடு ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“தற்சமயம் நமது முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களும் மதுவிலக்கு மந்திரி கனம் ஸ்ரீ வி. ஸி. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாக அமல் நடத்துவராக ள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால், அவர்கள் மந்திரிகளாக

[Sri P. S. Nalla Gounder] [16th July 1952]

இருக்கும்போது மக்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தினால் நன்மை ஏற்படும்படி செய்யாமற்போனால், பிறகு யாராலும் செய்யமுடியாது. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அரிது. ஆகையால் மதுவிலக்கு மான்யத்தை எல்லோரும் முழுமனதோடு ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* SRI P. V. R. GAJAPATHI RAJU:—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I support my hon. Friend the Leader of the Opposition because to-day prohibition is tending to be a failure. Personally I would like abstinence to be the watchword of our people. But unfortunately it is not possible. I will quote the figures from Government reports which are made available for the public. I have before me the Police Administration Report for 1950. I am sure most of the Members will be amazed to know that crime has been gradually on the increase since the introduction of prohibition in this State. In a graph provided by the Police Department, we notice that the total number of cognizable offences in the State was the lowest in 1945, the number being 55,136. Since 1945 it has been gradually rising and in 1950, the last year for which a report has been made available to the public, it rose to 82,348. I would like the Government to give some thought to the point whether there is not some correlation between prohibition and the increasing crime. The number 82,348 is exclusive of the prohibition cases which have been listed separately. The total number of prohibition cases for 1950 is 84,597. So, we notice that the number of prohibition offences is more than the number of cognizable offences under the Indian Penal Code by about 200. For a total population of 55 millions, the percentage of confirmed drunkards as given by the various previous speakers is between 8 to 10. Therefore the ratio of prohibition offences to the population of confirmed drunkards is ten times greater than the ratio of general crime to the total population. These are two very striking phenomena which, I hope, the Hon. Minister will explain. The Hon. Chief Minister said with reference to my colleague Mr. Anthony Pillai that the statistics he quoted were all wrong. I would like him or the Hon. Minister in charge of Prohibition to tell me whether the statistics I have given are wrong. But I have taken them from Government reports.

" The question which I would like to ask the Members of this House is whether prohibition has been a success or not. A list of various types of spirits, varnishes, beers, etc., has been given in the Prohibition Report for 1950-51. From the report, we see that under the head of denatured spirits, in 1937-38 Madras State consumed 115,402 gallons, and in 1949 under the same head the total consumption was 320,176 gallons. From 1949-50 to 1950-51, the increase has been three times. In 1950-51 the total quantity of spirit consumed in the State of Madras was 959,812 gallons. This is an amazing figure. Though liquor is issued for medicinal purposes, preparations like Tata's Eau-de-cologne which contain alcohol are now consumed by the people.

" I do not think that the consumption of spirit for medical purposes would have gone up by three times in one year, because

16th July 1952] [P. V. R. Gajapathi Raju]

I know that the death rate is not so startling irrespective of the fact that famines are facing us.

“ Another aspect of the question is that when the Government introduced Prohibition in 1946, the excise revenue was somewhere in the region of Rs. 16·8 crores. The total tax on drink that the Government levied was roughly 12½ per cent of its value. So, if we make a calculation on the basis of a taxation of Rs. 16·8 crores, we will find that the total value of the output of alcoholic drinks in the State of Madras, when Prohibition was introduced, was in the region of Rs. 130 crores. If we consider that this is an industry with an output worth Rs. 130 crores, we must grant that this is bigger than any other industry in the State. Sir, if I should get up to-day and make a suggestion to the Members of this House to close down our textile mills or some other industry of this magnitude, I am sure there will be a hue and cry. In the same way, if we close down an industry with an output worth Rs. 130 crores overnight, without understanding the implications of the economic upheaval that it would cause but solely with a view to put an end positively to the evil of drink you will agree with me when I say, that it will not work. Suppose I say that all the workers of the Coimbatore mills and the Buckingham and Carnatic Mills may be turned into the streets, you will call me a mad man. But the Government do not think in the same way when an industry with an output worth Rs. 130 crores is closed down overnight.

“ Of course, Sir, there must be some machinery at the disposal of the Government to attack the evils of drink. Merely because I am saying that an industry with an output worth Rs. 130 crores has been closed down it should not be understood that I am supporting drink. I say that a modern State must have all the machinery for controlling the output and consumption of alcoholic drinks. We are not in an antiquated State. The State can utilize modern machinery for controlling the output of alcoholic drinks. In other countries, this has been done. The evil of drink is considered from two points of view. Is it drinking that the Government are opposed to? Or are they opposed to drunkenness? I think that our Penal Code has a section on drunkenness. I do not know whether there is any law anywhere in the world against drink. If the Government want to control drinking by saying that drinking is harmful, they can control the output of drink. As a Socialist I would suggest to Government to nationalize the drink industry. Let them not shirk it. Let them produce the type of drink which will not be deleterious or harmful to the health of the people. Let them control the content of alcohol in the drink. In the United States of America, beer is controlled so as not to exceed 7 per cent of alcoholic content. (Interruption.) I am corrected by my friend who says that it is 4 per cent. The alcoholic content of even spirits like whisky or brandy are controlled so as not to exceed 45 per cent. The Government can do the same thing here. They can keep the taxation at such a level that it will be impossible for the average man to resort to illicit distillation.”

[16th July 1952]

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has only one minute more.”

* SRI P. V. R. GAJAPATHI RAJU :—“ The problem of contravening the law will be far greater than the desire for consumption of alcohol. I am sure that anybody can tell Government that at a particular level, the tax can be applied quite successfully. This level can be gradually increased. These are the methods that the Government should employ. In the meantime, I support my friend Mr. Viswanatham in his demand that a committee should be constituted to go into this question. I hope that the Leader of the House would allow this House to constitute a committee to go into the Prohibition question from all standpoints—impartial standpoints—whether the people are able to abstain from drink or otherwise.”

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to oppose the Demand that has been moved by the Hon. Minister and to support the cut motion moved by the Hon. the Leader of the Opposition. If I support the cut motion it is because of my personal experience and firm conviction that the prohibition policy inaugurated by the present Government has miserably failed as far as Malabar district is concerned. I believed that no moral reforms can be enforced by bayonets and by penalization. It is only by persuasion and by educating the masses that the morality of the people can be raised. The more miserably the Government fail in the policy of Prohibition, the more they are resorting to terrorism, weapons, and intimidation of people and also penalisation. The very fact that so many Hon. Ministers of the Congress Ministry miserably failed in the last election is ample proof that the majority of the people are against Prohibition. Not only Prohibition has failed, but the Prohibition policy, has affected so many things. The present Government do not give any medical facilities to the villages. They do not pay any attention to the poor peasantry, and the working classes. As far as Malabar is concerned, the people there are getting treatment from Ayurvedic physicians. The Prohibition law implemented by the Government is hitting them too much. Physicians of the Ayurvedic system of medicine are suffering very much from the Prohibition laws. I have to invite the attention of the Government to the G.O. No. 3567, dated 29th December 1951. Up to this time the Ayurvedic physicians were instructed to keep accounts of only *asavas*. According to the Government Order, they are to keep an account of *asavas* and *arishtams*. These people have not only to maintain registers but they have to meet heavy expenditure. Another Government Order, namely, G.O. Ms. No. 151, dated 17th October 1951, says that these Ayurvedic physicians should send to Madras the *asavam* and *arishtam* that they make for inspection, and a fee of Rs. 35 per gallon they are asked to remit. This is a nuisance, Sir. The poor physicians and institutions are not in a position to do this. As a result of this Government Order, the poor physicians are suffering. In this connexion I have to draw the attention of the Hon. Minister to one important fact. Even to-day, if I go

16th July 1952] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

to any chemist's shop in Madras, I am at liberty to purchase some sort of poison. There are no permits or regulations about the purchase of poison. Sir, are these asavas and arishtams more dangerous than these poisons which are sold? If this is to be referred to some medical man, the Government will be fully convinced that this is not at all dangerous. These asavas and arishtams are fermenting of their own accord. No alcohol is added to them. This is a fact which can be elicited from any physician. I invite the attention of the Hon. Minister as well as the Government to the judgment passed by the Supreme Court. The judgment is dated 25th May 1951. It is in the F. L. Belcher case. The judgment stated that the restrictions in regard to preparing and selling medicines containing alcohol are null and void.

" One more point, Sir. The Hon. Minister was saying that anyhow the Government were going to adhere to the election pledges that were given. As far as I am able to recollect, it was on 13th July 1951 that the All-India Congress Committee met at Bangalore under the presidency of Pandit Jawaharlal Nehru. There some Congressmen wanted to move an amendment regarding Prohibition. That is, they wanted to include Prohibition in the election manifesto. Then Pandit Nehru and other Members opposed it on the plea that our country could not afford to do so and that the economy of our country would be destroyed. I want to know how the Hon. Minister said that this Prohibition was in the election manifesto. I want to impress on hon. Members that it was not in the manifesto of the All-India Congress Committee. Ministers and so many other members of the Congress party would have spoken during election time that they would do this and that. May I most humbly ask the Government, when the poor people are thrown into the streets, when they are suffering for want of clothing, housing, food, etc., whether they (the Government) should throw away crores of rupees only to implement the pledges of the Congress? Actually no such pledges were given at all. This is a bogus pledge which I want to expose, Sir. Tapping of coconut palms in Andur (and Morara) was refused to the people there on the ground that it would infringe the Prohibition laws. Sir, I ask, how can the horoscope of a child be written before it is born? In spite of the fact that the tappers requested the Ministry several times to permit them to take out a licence and tap coconut palms, for jaggery manufacture, they were refused licences. When they were not given any licence, how can they infringe Prohibition laws, I do not know.

" Sir, I invite the attention of the Hon. Minister and the House to a resolution passed by the Cuddapah District Congress Committee on the 21st March this year. What made that committee pass such a resolution? Is it because they wanted to spread drinking? Not at all. The U.D.F. has made it clear that the evil of drink must be eradicated as soon as possible. But this is not the method of eradicating the evil. We say that this policy should be revised, because it has completely failed. Why did the Cuddapah Congress Committee pass such a resolution? It is

[Sri T. C. Narayana Nambiar] [16th July 1952]

because they have learnt lessons from the people. The resolution of the committee was that Prohibition should be completely scraped, and the money saved therefrom should be utilized for the development of the country. My humble submission is that we are for Prohibition, but a committee should be appointed to go into the details. This policy should be revised. Sir, I support the cut motion."

4 p.m. SRI A. SAMBASIVAM :—"கனம் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, முதலாவதாக எண்ணப்போன்றவர்களுக்கு இங்கு இதுவரைக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல், இப்பொழுதாவது எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக கனம் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபையின் நிகழ்ச்சிகளை இங்கிருந்தும், வெளியிலிருந்தும், நேராகவும், செய்தித்தாள்கள் மூலமாகவும், பார்த்தும், கேட்கும், இருக்கும் வகையில் ஒரு சிலரே திரும்பத் திரும்ப பேசி வருகின்றபோது மற்றவர்களை புறக்கணிக்கப்பட்ட மனப்பான்மை இருப்பதாக தெரியவருகிறது. அவ்விதம் இருந்தால் அவரவர்களுடைய மதிப்பு அவரவர்களுடைய தொகுதியில் குறைந்து விடும். குறைவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆதலால் எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும்படி செய்வது அவைத்தலைவரின் கடமை. அதவே இந்த அவைத்தலைவருக்கு என்னுடைய விண்ணப்பமுமாகும். தமிழில் பேசலாம், பேச முடியாதவர்கள் எழுதிப்படிக்கலாம் என்று வந்த பிறகு இப்பொழுது எழுதியும் படிப்பதற்கு இருப்பர் என்று என்னுவதற்கு இடமில்லை. ஆகவே இந்த அவையிலுள்ள எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உரிமையளித்து எல்லோருக்கும் மதிப்புக்கொடுத்து எல்லோருடைய மதிப்பையும் காக்கவேண்டியது இந்த அவைத்தலைவரின் கடமை, என்பதை நான் அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக நேற்று இங்கு பேசிய நண்பர் ஒருவர் ஆத்தூர் தொகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் இழிவாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னது மிகவும் தவறானது. அதை நான் என் முழுத்திறமையுடன் எதிர்க்கிறேன். அவ்விதம் ஏதாவதிருந்தால் அந்த ஜில்லா தண்டல் தலைவருக்கு, அதாவது கலெக்டருக்கு, எழுதி உண்மையான நிகழ்ச்சிகளை வருவித்து இந்த அவைக்கு எடுத்துக் காட்டுவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா, என்பதை என் சார்பாகவும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி மக்கள்மீது வேண்டுமென்றே குற்றங்களைச் சாட்டுதல் வருந்தத்தக்க செய்கை என்பதை இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக இந்த மதுவிலக்கு திட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அதற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ள செலவு தொகையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அதைப்பற்றி சில விஷயங்களை எடுத்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த திட்டம் சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை என்பது ஓரளவு உண்மைதான். ஆனாலும் ஒரு சிலர் கருதுகிற அளவில் அது முற்றிலும் தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுத்தமானது அல்ல. தோல்வி அடைந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளோடு நெருங்கிப்பழகியவர்கள் அல்ல. சாதாரணமாக காதல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்கள்தான். உண்மையில் அவர்கள் சேரிக்குச் சென்று ஏழை ஹரிஜனங்களுடைய குடிசைகளுக்குச் சென்று, நேரில் பார்க்கவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நான் அவ்விதம் நினைப்பதும் தவறுதலாக இருக்கலாம். தேர்தல் காலங்களிலும் மற்றும் பல முறைகளிலும் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்காக வண்டிகளில் ஏறிச் சென்று மிகவும் வறுமை வாழ்ந்த பெண் மக்களையும் மற்றவர்களையும் நான் காட்டு பேசி யிருக்கிறேன். அவர்களுடைய

16th July 1952]

[Sri A. Sambasivam]

கிராமங்களில் எத்தனை பேர் திருட்டுத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றும் எவ்வளவு பேர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்றும் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்டிருக்கிறேன். 'போலீசாருக்கு தகவல் கொடுக்க கேட்கவில்லை; பயமில்லாமல் சொல்லுங்கள், ஏற்கனவே அனுபவம் அடைந்ததையுமார்க்குத் தான் பூரா அனுபவத்தையும் சொல்ல முடியும் என்பதற்காக கேட்கிறேன்' என்றும் அவர்களை நெருங்கிக் கேட்டால்தான் உண்மையை தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்ற ஆசை இருக்கிறது என்று கேட்டு வந்தேன். நான் கேட்டு இடங்களிலெல்லாம் இந்த குடி ஒழிப்புக்கு பெண்கள் எதிர்ப்பாகவோ வெறுப்பாகவோ இருந்ததாக தெரியவில்லை. இந்த குடி ஒழிப்பு வேண்டும் என்று தான் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் நான் நிச்சயமாக சொல்ல முடியும், இந்த குடி ஒழிப்பு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று இந்த தாய்மார்கள் சொல்ல வருவது என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 70 சிறுநூர்கள் இருக்கின்றன. இந்த 70 ஊர்களில் 20 ஊர்களில் ஒருவர் கூட குடிப்பதில்லை என்றும், திருட்டுத்தனமாக காய்ச்சுவது இல்லை என்றும், ஒரு வீட்டில் கூட காய்ச்சுவதில்லை என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்விதம் யாராவது ஒரு வீட்டிலாவது குடிக்கின்றார்கள் என்று நினைத்தால் அவர் என்னுடைய தொகுதிக்கு வரலாம். இந்த ஒரே திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் தேர்தலுக்கு நிற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே ஏதோ ஒரு ஊரில் காய்ச்சப்படுகிறது என்றும் ஒரு ஊரில் ஒரு சிலர் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பதற்காகவும், பொதுவாகவும், மொத்தமாகவும் எடுத்துக்கொண்டு பேசுவது அழகல்ல. மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது குடிக்கின்றவர்களுடைய தொகை மிகவும் குறைவானது. குடி இருந்த காலத்தில் எத்தனை பேர்கள் காய்ச்சினார்களோ அதைவிட இப்பொழுது எவ்வளவோ குறைவாகத்தான் காய்ச்சுகிறார்கள். உண்மையை உணர்ந்து தான் நான் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பார்த்து, நான் தெரிந்த இடங்களிலெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்ற உண்மை நோக்கத்தான் சென்று ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டுதான் இங்கு இப்பொழுது பேசுகிறேன். காங்கிரஸ் திட்டம் என்பதற்காகவும் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்காகவும் பேசவில்லை என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீமதி சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பெண்களுடைய சார்பாக எடுத்துப் பேசியபோது என்ன தெரிந்த தென்றால், இந்த அவை பொறுத்த வரைக்கும் சிறுபான்மையினரான அவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இதை எல்லோரும் நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்பது ஒன்றுதான். பொதுவாக பெரும்பாலான மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் பெண் மக்கள் இதை அதிகமாக வரவேற்கத்தான் செய்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் பேரில்தான் நாம் வோட்டுக் கேட்டு வந்தோம். பெண்கள் நமக்கு இந்தத் திட்டத்தின் பேரில்தான் வோட்டுக் கொடுத்ததைப் பார்த்தோம். ஆகவே, எப்படிப்பார்த்தாலும் இந்த குடி ஒழிப்பு திட்டத்தை ஒழித்து விட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யவேண்டாம் என்று இந்த அவை அங்கத்தினர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாட்டின் நாகரீகத்தின் பெயரால், இந்த ஏழை தாய்மார்களின் பெயரால் ஏழை தொழிலாளர்களின் பெயரால் இதை எடுக்க வேண்டாம். இன்னும் சிறிது காலத்திற்கு இதை அமுல் செய்து பார்க்கலாம். நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இது நம்முடைய முக்கியமான கடமையாக நடத்திப்பார்க்கலாம். முடியவில்லை என்று பார்க்கப்பட்டால் அடுத்த வரவு செலவு திட்டத்தின் பேரில் விவாதம் நடக்கும்போது இதை ஆராய்ந்து அறிந்து இதைப்பற்றி எவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்பதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய திறமை வாய்ந்த, தகுதி வாய்ந்த, முதல் மந்திரி அவர்களுடைய திட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் செய்ய நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்யும்போது நம்முடைய காவற்தலைவர்களும், காவற்துறை குழாங்களும், அதாவது போலீஸ் நிர்வாகமும்,

[Sri K. Appala Naidu]

“ மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு கிராமங்களில் ஆங்காங்குள்ள ஆபீசர்களும் கூட உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் கிராம அதிகாரிகளாகிய பட்டாமணியம், கர்ணம், கிராமத் தலையாரி இவர்களுடைய சம்பளம் எல்லாம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்கள் அதனால் பொறுப்பாக கேஸை எடுத்து நடத்தமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும், போலீஸ்காரர்களும் கூட சரியாக உளவு விசாரிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றால் உடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்று விசாரிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லையென்றால் இந்த ஆபீசர்கள் எல்லாம் தங்கள் வேலையை சரியாக நடத்தும்படி கண்காணித்துக் கொண்டால் தான் இது நன்றாக நடைபெறும். அதை விட்டு, இதை மீண்டும் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடுவது என்பது கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையாகவே மதுவிலக்குச் சட்டம் நன்றாக அமுல் நடத்தப்படவேண்டுமென்றால் அதற்குத் தகுந்த பிரசாரமும் இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் தாலுக்காவிலே, மதுவிலக்குச் சட்டத்திற்கு எதிராகப் பிரசாரம் இன்று நடைபெற்று வருகிறது. எனக்குத்

[Sri N. C. Ramasamy Kander]

[16th July 1952]

தெரியும். அனேகம் பேர்கள், ‘கள்ளுக்கடை இல்லாததால் மழையிலலை. கள்ளுக்கடையைக் கொண்டு வந்தால் மழை உடனே கொட்டும்’, என்பதாகப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். முன்பு கள்ளுக்கடையை வைத்து நடத்தியவர்களும், இனிமேல் கள்ளுக்கடை வந்தால் அதை நடத்தி ஆயிரக்கணக்காக சம்பாதிக்கலாமே என்பதற்காகவும்தான் இன்று கள்ளுக்கடையை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் தவிர, உண்மையாக எழைகளின் நிலையை உயர்த்துவதற்காக இவர்கள் இப்படிச் சொல்லவேயில்லை. தப்பாக மக்களிடம் பிரசாரம் செய்து அவர்களை இவர்கள் ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவின் சார்பாக, எங்கள் தொகுதி வாக்காளர்களின் சார்பாக நான் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4.15
p.m.

“மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லையென்றால் அதற்கான காரணத்தை ஆராயவேண்டும். இன்று கிராமத்திலிருக்கிற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மிகவும் குறைவான சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறோம். உதாரணமாக 24 மணி நேரமும் ஒரு நாளில் இந்த சர்க்காருக்காக வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சம்பளம் ரூ. 60, ரூ. 70. அவர்கள் எப்படி வேலை செய்ய முடியும்? அதோடு கிராமங்களில் சர்க்கார் காரியங்களையெல்லாம் நிர்வகித்து வருகிற மணியக்காரர்களுக்கு என்ன சம்பளம்? அவர்களுக்கு 18 ரூபாய், 20 ரூபாய்கள் தான் சம்பளம். அவர்கள் கிராமத்திலே 24 மணியும் இருக்கவேண்டும். வேறு எந்த ஊருக்கும் போகக்கூடாது. மற்றும் கிஸ்தி வசூலிப்பது அவர்கள் தான். இதை கட்டப் போகும்போது இவர்கள் அங்கே வரக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு செலவு செய்யவேண்டுமே தவிர இவர்களுக்கு போக்குவரத்து செலவுக்குப் பணம் கொடுப்பது கிடையாது. அதனால்தான் இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகள் இதில் ஊக்கம் காட்டுவதில்லை. கிராம அதிகாரிகளின் உதவியின்றி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக கிராமத்தில் நடத்தி வைப்பதும் ரொம்பவும் கஷ்டம். ஆகையால் சர்க்கார் கிராம அதிகாரிகளின் நிலைமையை உயர்த்தப் பாடுபடவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நிலவரி சர்சார்ஜைப் பற்றி நான் இரண்பொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக பருவ மழையில்லாததால் நாட்டில் சரியான வெள்ளாமை கிடையாது. ஆற்று ஜலப்பாசனம் இல்லாத இடங்களில் மாடுகளைக் கொண்டுதான் தண்ணீரைக் கிணறுகளிலிருந்து இறைத்து பயிர்ச்செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. செலவிறுத்த தகுந்தபடி வெள்ளாமை இல்லாததால் இப்பொழுது கிஸ்தி கட்டுவதற்குக் கூட கையிருப்பிலுள்ள கொஞ்ச தானியத்தையும் விற்புத்தான் வரி கட்டுகிறார்கள். இந்த நிலையில் மேலும் சர்சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகையால் இமாமதூரியாக பஞ்சத்திலை அடிப்பட்ட இடங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு சர்சார்ஜ் இல்லாமல் நீக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் தரப்பில் கொண்டுவந்துள்ள மான்யத்தை எதிர்ப்பதற்காகவும், எதிர்த்தரப்புத் தலைவர் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதற்காகவும் நான் நிற்கின்றேன்.

“இந்தப் பிரச்சினை, இந்தச் சபைக்கு மட்டுமல்ல, நாடு முழுவதிலும் அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பிரச்சினையாகும். ஐந்து வருஷ அனுபவத்தை நம் முன்னால் வைத்துக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்த்தால், நான் இப்பொழுது சொல்லப்போகிற வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் ஆழமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று நினைக்கின்றேன். அதை விட்டுவிட்டு, ஏற்கனவே பதிந்திருக்கின்ற அபிப்பிராயம்

16th July 1952] [Sri P. Jeevanandam]

யத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, தாம் நிற்கிற போக்கை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, பார்த்தால், அதில் பயனில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ ‘இந்து’ பத்திரிகை நம்முடைய நாட்டிலே மிக நிதானமாக எழுதுகிற பத்திரிகை என்று எல்லோராலும் சொல்லப்படுகிறது. ‘இந்து’ பத்திரிகைக் காரர்களுக்கு காங்கிரஸ் கொள்கைக்கு விரோதமாகப் போக என்னைக் குமே எண்ணம் வராது. அப்படிப்பட்ட அந்த ‘இந்து’ பத்திரிகை Prohibition திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது, மத்தியப் பிரதேசத்தில் மதுவிலக்கு விசாரணைக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதையும், அது அறிவித்த முடிவுகளையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. அந்த முடிவுகளிலிருந்து சில உண்மைகள் வருகின்றன. மதுவிலக்கு தோற்றுவிட்டது என்பது ஒன்று. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது அதிகரித்திருக்கிறது; கள்ளச் சாராயம் கடத்தப்படும் கேஸ்கள் அதிகப்பட்டிருக்கிறது, என்பது இரண்டு.

“ மதுவிலக்கின் லட்சியம் என்ன? பொதுமக்கள், சாதாரண மக்கள், கோடிக்கணக்கான மக்கள், சமுதாய ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், சமீபச் சமூகவெண்ணுமென்பதுதான் அதன் லட்சியம். ‘அதுவும் தோற்றுவிட்டது; அதில் கொஞ்சுங்கூட அபிவிருத்தியடையவில்லை’ என்று எடுத்துக்காட்டுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. ‘1948-ம் வருஷத்திலே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக விசாரணை செய்ய ஒரு கமிட்டி நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நியமிக்கப்பட்டபோதிலும், அது காங்கிரஸ்காரர்களேயே கொண்ட ஒரு கமிட்டியாகவிட்டதால் அவர்கள் மதுவிலக்குக்குச் சாதகமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அப்படித்தான் சொல்லுவார்கள். அதன் முடிவே சரியென்று நாம் எடுத்துக் கொண்டுவிட முடியாது’ என்று ‘இந்து’ பத்திரிகை கூறியிருக்கிறது. ‘ஆகவே இந்தச் சட்டம் எப்படி அமுலில் இருக்கிறதென்பதை, dispassionate ஆக, விருப்பு வெறுப்பில்லாமல், ஆராயத்தகுந்த ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டுமென்று ‘இந்து’ பத்திரிகை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. ‘இந்து’ பத்திரிகை காங்கிரசுக்கு விரோதமாக எழுதவே எழுதாது. அதில் சந்தேகமில்லை. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகை இப்பொழுது சந்தேகமற்ற ரீதியில் ஒரு உண்மையைச் சொல்லியிருக்கிறது.

“ எதிர்த்தரப்பாருக்கு பதில் சொல்லும்போது, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னார்: ‘மதுவிலக்கினால் வெற்றி தான். 1946-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால், மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக வருவதற்கு முன்னால், எவ்வளவு பேர் குடித்தார்களோ அதில் கணிசமான பங்கு இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது’ என்று. இது சர்க்கார்த் தரப்பு வாதம்.

“ ‘இந்து’ பத்திரிகை கேட்கிறது, ‘இதைப்பற்றி கட்டாயம் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் பரிசீலனை செய்தே தீரவேண்டும்; நீங்கள் சொல்வதில் நம்பிக்கை கொள்வதற்கில்லை’ என்று. நாடு முழுவதும் ‘இந்து’ பத்திரிகையின் கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அது சொல்லுகிறது, ‘காங்கிரசைத் தவிர எல்லா கட்சிக்காரர்களும் இன்றைக்கிருக்கிற சர்க்காரின் மதுவிலக்கு policy-ஐ எதிர்க்கிறார்கள்’ என்று. காங்கிரஸ்தரப்பிலும் அதே கருத்தை இந்தச் சபையிலும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

“ கடப்பா காங்கிரஸ் கமிட்டி என்ன கூறிற்று? ‘சென்ற காலத்திலும் நிகழ் காலத்திலும் நடந்ததையும், நடப்பதையும் பார்க்கும்போது, காங்கிரஸ் கொண்டுவந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தின் போக்கு தப்பானது, இது வெற்றி பெறவில்லை, இதை ரத்து செய்துவிடவேண்டும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதே கருத்தைத்தான் அனேகம் பத்திரிகைகளும் வெளியிட்டுவருகின்றன. ஆகவே, ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, இது மெய்யா, இது பொய்யா என்பதை ஆராய்ந்து, இன்று குடி அதிகரித்திருக்கிறதா? குடி குறைந்திருக்கிறதா? என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு ஏற்கனவே சோஷலிஸ்டு நண்பர், விஜயநகரம் ராஜா அவர்கள் கூறியது மாதிரி, சர்க்கார் எடுத்துக்கொடுத்திருக்கும் கணக்கையே பார்க்கவேண்டும்.

[Sri P. Jeevanandam]

[16th July 1952]

1950-ம் வருஷத்திய கணக்கில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்கள் 65 ஆயிரம் சொச்சம் பேர்கள். 1951-ம் வருஷக் கடைசி கணக்கைப் பார்த்தால், சட்டத்தை மீறியிருக்கிறவர்கள் 85 ஆயிரம் சொச்சம் பேர்கள். ஆகையால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியாவது வெளிப்படையாக குடிக்கத் துணிகிறார்கள்; வெளிப்படையாகக் காய்ச்சவும் துணிகிறார்கள். அதிக பேர்கள் குடித்துக்கொண்டேயும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும், 'இந்துப்' பத்திரிகை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறதென்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இதை ஏன் சொல்ல விரும்புகிறேனென்றால், என் அனுபவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். கடந்த ஐந்து வருஷத்திலே, எனக்கு ஒரு தொகுதியில் மட்டுமல்ல—அதாவது வண்ணாரப்பேட்டை தொகுதியில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதும் அனுபவம் உண்டு என்பதை நான் இந்தச் சபையில் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். வேறு எந்த அங்கத்தினருக்கும் இருக்கும் அனுபவத்தைவிட, எனக்கு நல்ல அனுபவம் உண்டு, அந்த அனுபவத்தால் எதையும் நன்றாகச் சொல்லமுடியுமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன், தமிழ்நாட்டைப் பற்றி.

“முதலில், எல்லா தரப்பாளர்களும் எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். என் இதைக் கூறுகிறேனென்றால், காங்கிரஸ் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய நண்பர்கள் பேசும்போது, 'எங்கள் ஊருக்கு வாருங்கள், எங்கள் தொகுதிக்கு வாருங்கள்; என் தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய 20, 30 ஊர்களுக்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன்; அங்கு யாருமே குடிப்பதில்லை; மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாகத்தான் நடக்கிறது' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், '20, 30 ஊர்களிலுள்ள அனுபவம் மட்டும் போதாது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள இரண்டாயிரக்கணக்கான கிராமங்களைப்பற்றி நல்ல அனுபவமுள்ள தமிழன் நான் என்ற முறையிலே மதுவிலக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை' என்பதாக. இதற்காகத்தான் பாரபட்சமற்ற கமிட்டி வைத்து விசாரிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

“மதுவை நாட்டைவிட்டு ஒழிக்கவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தி சொன்னார்கள். அவரது நிர்மாணத் திட்டங்களிலே மதுவிலக்கு என்பதும் ஒன்று. அதைத்தான் இப்பொழுது செய்திருக்கிறோம்' என்று காங்கிரஸ் தரப்பில் கூறப்படுகிறது. ஆனால், 2,000 வருஷங்களுக்கு முன்னமிருந்தே, நாகரீகத்தின் உச்சநிலையை எய்தியிருந்த தமிழர்கள் கள் குடிப்பதை மிகப் பாவமாகக் கருதியதோடு, தமிழ் நாகரீகத்திற்கே வரம்பு கட்டிய தமிழ்மறை

‘துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுஎன்பார் கள்ளுண் பவர்’

என்பதாக, ‘கள் சாப்பிடுகிறவர்கள் விஷத்தைச் சாப்பிடுபவர்கள் போல் ஆவார்கள். அதாவது, எப்படி விஷத்தைச் சாப்பிட்டால் இறந்துபோய் விடுவானோ, அதைப் போலவே, கள்ளைக்குடிப்பவர்கள் அழிந்தே போய் விடுவார்கள்,’ என்று உபதேசம் செய்துவந்திருக்கிறது.

“இன்றைக்கு, நேற்றைக்கல்ல, 2,000 ஆண்டுகளாகவே மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமென பிரசாரம் இந்த நாட்டில் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல. நமக்குத் தெரிந்த எல்லா நாடுகளிலேயும் மதுவை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், மற்ற என்னை உலக நாடுகளில் இன்று மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த நாட்டிலே அப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கொண்டுவரக்கூடாதென்று நான் சொல்லவில்லை. லட்சிய ரீதியாகவும், சமுதாய ரீதியாகவும் மதுவை உட்கொள்வது விஷத்திற்கு சமானம், மது உட்கொள்வது பாபம் என்று கருதப்பட்டுவந்த, இந்த நாட்டு மக்களின் மனதை மாற்றி, அவர்களே குடிக்காமல் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமே யொழிய சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது, அதை அமுல் நடத்துவது என்பது அனுபவத்தில் சாத்தியமா? குடியை நிறுத்தவேண்டும் என்று சொல்வது நல்லதா? ஆனால், குடிப்பவர்

16th July 1952]

[Sri P. Jeevanandam]

களைத் தடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் அமுலில் உண்மையாகவே அப்படி தடைசெய்கிறதா? அப்படி இல்லை என்பதுதான் எங்கள் வாதம். இதற்குக் காரணம் என்ன? சர்க்கார்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருக்குறள் என்ற நூலைப்பற்றி கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மதுவிலக்கு மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமிக் கவுண்டர் அவர்களுக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் சர்க்காரைக்கும்தெரிந்திருக்கும்

‘கனித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்தூர்இ யற்று’

என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். அதாவது, கள் குடிக்கிறவர்கள் இருக்கின்றார்களே, அவர்களைக் குறித்து நியாயம் பேசுவது, உபதேசம் செய்வது, கையில் தீப்பந்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு, குளத்தில் உள்ளதைத் தேடுவது போலாகும். ஆகையால், மக்களைக் கள் குடிக்காது தடுக்கவேண்டுமென்றால், தடியடிப் பிரயோகம் செய்வதினால் அப்படிச் செய்யமுடியாது. தத்துவ ரீதியாக உபதேசம் செய்யத்தான் வேண்டும். மக்களைக் கள் குடிக்கக்கூடாதென்பதற்காக சட்டத்தைப் போட்டு பல வந்தமாக கொடுமைப்படுத்துவதனால் மாற்றிவிடமுடியாது. பொருளாதார ரீதியிலும், சமுதாய ரீதியிலும் அவர்கள் நிலைமை மேன்மையுறவேண்டுமென்றால், கள் குடிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வதினால் மட்டுமே முடியும். சமுதாய ரீதியாக உருவாகி வந்திருக்கின்ற ஒரு கொடிய பழக்கம் இது; பரம்பரை பரம்பரையாக வழக்கத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்ற ஒரு தீய பழக்கம் இது. இதை ஒரே தலைமுறையில் சட்டத்தால், அதிகாரத்தால், அடக்குமுறையால், தடியடிப் பிரயோகத்தால், சிறைத் தண்டனையால் மாற்றிவிடலாமென்று எண்ணினால், அதில் தோல்வியே ஏற்படும். மாற்றிவிடவேண்டுமென்று எண்ணுகிறவர்களுக்கும் இப்பொழுது தோல்வியே வந்திருக்கிறது. மக்களுடைய உணர்ச்சியை மாற்றாமல், கொடிய பழக்கத்திற்கு அடிமைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மக்களின் மனதை மாற்றாமல், சட்டத்தைப் போட்டு அதனால் வெற்றியே ஏற்பட்டது என்பது எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. மக்களுடைய பழக்கத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றாமல், பௌதிக சூழ்நிலையில் பொதுமான பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டு அதை மாற்றாமல், மேல் இருந்துகொண்டு சட்டத்தைப் போட்டு மாத்திரத்தில் நிச்சயமாகக் குடியை நிறுத்திவிடமுடியுமா? பொதுமக்களுக்கு சபீட்சத்தைச் செய்துவிடமுடியுமா? ஆனால், சட்டத்தை மட்டும் ஏன் போட்டார்கள்? இந்த எண்ணம் எங்கிருந்து வந்தது? ‘மகாத்மா காந்திக்கு மிகவும் பிரியமான நிர்மாணத்திட்டங்களில் மதுவிலக்கும் ஒன்று. அதை நிறைவேற்றி வைத்தால் நாம் உண்மையாக காந்தி பக்தர்களாகிவிடமுடியும். தேசபக்தர்களாகிவிடமுடியும்.’ என்கிற ஒரு எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு, மக்களின் அஸ்திவாரத்தை மாற்றாமல், பௌதிக சூழ்நிலையை மாற்ற சிந்திக்காமல், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களென்பது அவர்கள் செய்கையிலேயே நன்றாகப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆனால், மக்களின் பிரதய்ச் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நாம் என்றென்றைக்கும் மதுவிலக்குச்சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தமுடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

“பரோலில் விடுப்பிற்கு, குடியிருந்த இடமாகிய தாம்பரத்திற்கு நான் போய் இருந்த 10, 15 நாட்களில், விசாரித்ததில் ஒரு தெருவில் எட்டு இடங்கள் பத்து இடங்கள் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சும் இடங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என அறிந்தேன். புதுப் புது இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுவதாக பொது ஜனங்கள் பேசிக்கொள்வதை நான் tram-ல் போகும்போதும் வரும்போதும் தினமும் கேட்கின்றேன்.

“எதிர்த்தரப்பு நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது சர்க்கார்த்தரப்பில் இருக்கக்கூடிய சில அன்பர்கள் பேசுகிறார்கள் : ‘எழைகளைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் சேரிளைப்பற்றியும் எங்களுக்குத் தெரியாது. மதுவிலக்குச் சட்டம் வந்ததால் மக்கள் எவ்வளவோ சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்கள், கள் குடிப்பதை மறந்துவிட்டு

[Sri P. Jeevaanandam]

[16th July 1952]

இன்பமாக இருக்கிறார்கள் ; அவைகளெல்லாம் எங்களுக்குத்தெரியாது ' என்பதாக. ஆனால், 'அவர்களைக் காட்டிலும் எனக்கு ஏழை மக்கள் வசிக்கக்கூடிய சந்துபொந்துகளெல்லாம் தெரியும் ; சேரிகளெல்லாம் தெரியும் ; அவர்களின் மத்தியிலேயே நாங்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் ; அவர்களிடமே தினமும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் ; அவர்களுக்காகவே நாங்களெல்லோரும் உழைத்துவருகிறோம் ' என்று தலை நிமிர்ந்து நான் சொல்லுகிறேன். அந்த ஆழ்ந்த அனுபவத்தின் பேரிலேயே 'முன்பு ஊருக்கு ஒரு கள்ளுக்கடை இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுதோ அடிக்கொரு கடை வந்திருக்கிறது. முன்பு ஆண்கள் குடித்து வந்தார்கள் ; இப்பொழுது பெண்களும் கூட குடிக்கிறார்கள். முன்பு வயது வந்தவர்கள் குடித்துவந்தார்கள் ; இப்பொழுது குழந்தைகளும் கூட குடிக்கிறார்கள். ஆகையால், குடி பெருகித்தான் இருக்கிறதென்று ' நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

"அதோடு மட்டுமல்ல. கவர்ன்மெண்டு தரப்பில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். குடியைத் தவிர்ப்பதற்காக சர்க்கார்தரப்பிலும் முன்னேவிட அதிகமான ரூபாய்கள் செலவாகின்றன. அடிக்கொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனாக ஊரெங்கும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மதுவிலக்கைக் கண்காணிக்க இருக்கின்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களான போலீஸ்காரர்கள் இன்று உண்மையாக அப்படிச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், கிஷாயாது சம்பத்தில் 2-ந் தேதி தொண்டையார்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இரவு 1½-மணிக்குப் போனேன். போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பாக்கியனாதன் அவர்கள் குடித்திருந்தார். ஹெட் காண்டஸ்டின் ஆதி கேசவலு குடி போதையிலே உருண்டிருந்தார். அவர்கள் குடித்தார்களா, குடிக்கவில்லையா என்று எனக்கு எப்படித் தெரியுமென்று கேட்கலாம். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் காபி குடிப்பார். இருபத்தைந்து முப்பது வருஷங்களாக, இன்னும் நான் காபி கூட குடிப்பதில்லை. அதே மாதிரியாக போதை தரும் வஸ்துக்கள் எதையுமே நான் தொடுவதில்லை. வெளியில் யாரிடம் என்னைப்பற்றிக் கேட்பாலும் தெரியும். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குள் நுழைந்தபோது, அன்று அவர்கள் குடித்திருந்ததனால் ஏற்பட்ட நூற்றம் என் குடலைப் பிடுங்கி எடுத்தது. அவர்கள் குடி போதையிலே மயங்கிக் கிடந்திருக்கிறார்களென்பது அவர்கள் பேச்சிலேயே தெரிந்தது. இன்னும் பனைமரத்தோப்புக்குப் போனால், போலீஸ்காரர்கள் ஒத்தாசையோடுகூட என்னென்ன அக்கிரமங்களும் அப்டேயங்களும் நடந்துவருகின்றனதென்பது தெரியும். இந்தப் போலீஸ்காரர்கள் கள்ளத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சுவார்களுக்கும், கள்ளத்தனமாகக் குடிப்பவர்களுக்கும், உதவிகரமாக, உந்தையாக இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் செய்யும் அப்டேயங்களுக்குக்கெல்லாம் உட்பட்டு நடக்கிறார்களே தவிர, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை உண்மையாக, பூரணமாக நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்பதற்காக, எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுப்பதில்லை. மக்கள் குடித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

"மக்கள் கள் குடிப்பதோடு நிற்கவில்லை. 'கண்டி சோறு' என்ற ஒரு போதை தரும் வஸ்துவைக் கண்டுபிடித்து சாப்பிடுகிறார்கள். 'குலினி எலென்ஸ்' போன்ற போதை தரும் வஸ்துவையும் தயாரித்து சாப்பிடுகிறார்கள் என்று நீலகிரி கலெக்டர், கனம் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களிடம், நேரில் சொல்லியிருக்கிறார். இம்மாதிரி ஒரு நாளைக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அந்தச் சர்க்கு மாத்திரம் விற்கப்படுகிறதென்றால், எவ்வளவு பேர்கள் குடிக்கிறார்களென்று பாருங்கள். நூற்றுக்கு 95 பங்கு போதை தரும் வஸ்து அதில் சேர்க்கப்படுகிறது. அதைக் குடிப்பவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதத்திலேயே உயிரை விட்டுவிடுகிறார்கள். பொருளாதார ரீதியில், சமுதாய ரீதியில், தத்துவ ரீதியில் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழி காண அடிகோலாமல் இச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததனால் தான் இன்று அந்தச் சட்டம் தோற்றுப்போய்விட்டது. அது வெற்றி பெறவில்லை ; சர்க்காரின் செலவும் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் குடிப்பவர்கள் எண்ணிக்கையும் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. எனவே, இந்தத் தரப்பில் கொண்டுவந்

16th July 1952]

[Sri P. Jeevanandam]

திருக்கக்கூடிய, திட்டத்தை பரிசீலனைக்கு ஒரு கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற விஷயத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். மதுவிலக்குச் சட்டம் தோற்றுவிட்டதன் காரணமாக, பாரபட்சமற்ற கமிட்டியை நியமித்து மேற்கொண்டு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை யோசிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மதுவிலக்குச் சட்டம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலையில் நாம் இருப்பதால், எதிர் தரப்புத் தலைவர் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நானும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்றேன்.”

4-30
p.m.

* DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, there is some confusion in our minds in approaching this question of Prohibition. Prohibition has two aspects. One is the excise duty which was a source of large revenue yielding nearly Rs. 17 crores. If we accept the fact that this revenue is necessary for the welfare of the country and that this is a proper tax so that we may have better educational and better medical facilities, then let us take it that this source must be left untouched and that we must have these crores of rupees. Then let us not think of a Committee at all. Let us not talk about ways and means of enforcing Prohibition, about its failure, the reason for it and so on. Let us clearly state that we want the revenue and we do not want Prohibition. If that is accepted, then I have no quarrel with the opponents at all. But instead of saying that, they on the one hand say that with these crores of rupees we can do a lot of things, and at the same time they admit that Prohibition has a place and drunkenness can be checked, and they advance so many theories and suggestions and then say that they want a Committee to investigate the whole matter. I really cannot understand how our learned friend Sri T. Viswanatham who was associated with the inauguration of Prohibition could talk both ways and argue against Prohibition on the ground that it is not only a failure but also it can never be enforced by law, and then ask for a Committee to go into the question and find out ways and means of enforcing Prohibition effectively.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ On a point of personal explanation, Sir. I said, ‘I suspend my judgment until the Committee submits its report.’ ”

DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“ I am glad, Sir. As I said, if they say that we must have the revenue, let us make no bones about it. Let us take a vote and scrap Prohibition once and for all, or at least for this year. Otherwise, let us accept Prohibition as such. Let us say that it is necessary. Nobody would say Prohibition can be enforced effectively by legislation alone. It is just not possible. Just as in the matter of prevention of corruption, we must have anti-corruption laws, and at the same time, we must enforce them by propaganda and education, so also this Prohibition has two aspects. One is to have the legal sanction for it and the other is the creation of moral sanction for it by educating the people—of course, we have religious sanction for it—about the value of Prohibition. If it is accepted by hon. Members opposite that Prohibition is good and it must

[Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [16th July 1952]

stay, I have no hesitation in agreeing to the formation of a committee. In that case, a committee with a positive outlook can do a lot in finding ways and means of enforcing Prohibition. But if this is not guaranteed and if the scepticism is there, how can a committee give us any help even if a committee is appointed? (Interruption.) I wish to say that in some cases it might have failed as so many other things fail, in spite of good intentions. In the same way, even though Prohibition has not brought that spectacular prosperity that we expected, still I maintain my previous statement that it has brought prosperity to many homes. Let the opponents go to any area in Tamil Nad and verify this. Of course, I do not know much about the Andhra area but I know about a large portion of Travancore State as well as Tamil Nad as, in connexion with the Kasturba Trust, I have travelled very widely in Tamil districts. I tell you, women welcome it. They are happy; their financial condition has improved in some places; even in spite of heavy drought conditions, they have repaid their loans and some have put up small cottages of their own. I was very amused when hon. Members on the other side criticised so vehemently that Rajaji told in some place to women that even by selling their *thalis*, they should pay taxes. The champions of the women's cause, our friends opposite, spoke vehemently against it and said, 'That is the only thing that our sisters possess. You want them to sell it to pay taxes to the Government.' May I ask the hon. Members here how many women, every day in by-gone years, four or five years ago, lost their *thalis* on account of their drinking husbands? (Hear, hear from Congress Benches.) It is not a new thing. I have seen it with my own eyes. I have seen women being deprived of their *thalis* and everything that they possessed. Even the paddy and little foodstuffs that they had in their homes were taken away by their husbands. In such circumstances, how can hon. Members talk so lightly about Prohibition? All of them know these things because most of them are workers. They know the real conditions and yet why do they close their eyes to this *thali* business in one aspect and bring it into prominence in another aspect?

"Another thing I want to mention is this. I had been to Bombay three months after Prohibition was introduced there. In the South we are not so advanced in our ways of living as those people there. But, in fact, three months after the introduction of Prohibition there, when I visited the hospital, the scavengers' quarters, etc., the prosperity they had attained within so short a period astonished me. Everyone of the women coming to the Ante-Natal Clinic (Clinic for pregnant women's care) in a hospital meant for the poor said, 'Doctor, you can prescribe any medicine or any tonic you like. My husband is not drinking. I have more money now than before and I shall purchase the medicine needed.' It gladdened my heart to see that such prosperity should come to Bombay even within such a short time. Even now in Bombay, the people tell me that Prohibition is reasonably successful. So, Sir, I am not against the appointment of a committee, as such.

16th July 1952]

[Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

But let us first grant the premises that Prohibition is good and that it must stay. Then a committee can help us a lot.

“ Then one word about crimes. Sir, crimes are increasing on all sides. The stress and strain of living, the desire to get rich quickly and so many other causes which men know better than women, contribute to the increase in crimes. All of us know that. But I do not know whether this Prohibition was a direct or indirect cause of the increase in crimes. I really cannot understand how it could be so. We used to hear about so many street quarrels and street brawls at night when Prohibition was not enforced. We do not now find such things at all. That means Prohibition is not a main cause of the increase in crimes.

“ Now, let us consider the question of Prohibition in a humane way. Even if the issue of sales tax is taken in this context, there the poor and the rich pay according to their capacity. If a poor man lives within Rs. 8 or Rs. 10—that is, by himself; I am not taking his family; if we take his family also, it may come to about Rs. 30 a month—and if a rich man spends Rs. 1,000 a month on his food and clothing, proportionately they pay less or more tax, according to their capacity. But when we come to the question of drink, it is the Harijans and the backward classes that drink more toddy and arrack. I am not casting any aspersion at all on them. It is their habit to drink. So, the Rs. 130 crores which the hon. Gentleman has suggested, come from the poor people who cannot afford to pay so much. This habit of drinking is a weakness, I grant. On that score, should we tax a man for this weakness? Should we want that money for educating and treating the well-to-do classes?

“ Then, we talk so much of exploitation of the poor. Of course, I am against it. But the levy of excise duty is another type of exploitation of the poor. I have been to Tanjore and other areas. Everywhere when the harvesting season comes, either one of the vested interests or other people open a few more toddy shops and the poor men and women who take their wages in kind go to those shops and pass on their wages to those toddy shop-keepers. Is it not the worst type of exploitation, Sir? Do we all want to add to this exploitation both ways? We pay them less wages and even that less amount we want to take away from them. Let us decide it one way or the other. Let us make our minds clear on this subject. If we want the tainted money by scrapping Prohibition, let us say so and get the money. If we do not accept that fact, then let us jointly endeavour and make this Prohibition a success. Thereby at least the future generation—there may be some addicts in the present generation who drink and encourage illicit distillation—can be saved from this drink evil. Therefore, I request hon. Members on this side and on that side of the House to think about this question rationally and support the Demand. Even though there are not many women here to plead their cause, let hon. Members think of their own homes or their neighbours' homes and of the havoc this drink evil has wrought in past years. Considering all these, I request all

[Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [16th July 1952]

hon. Members to think for themselves, without any party affiliation, and treat this as a human question and support this Demand for Prohibition. Let us all endeavour to make it a reality and a success."

* SRI P. CHINNAMA REDDI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by the hon. the Leader of the Opposition. By the introduction of Prohibition, our State is losing a third of its entire revenues. Sir, it was Mahatma Gandhi who wanted this reform to be introduced in our country. True to his wishes, the Congress included this in their election manifesto of 1937. Though Mahatma Gandhi preached so many good things like truth and non-violence and wearing of khadi, such things were not taken into consideration and observed by the Congress Party, but for reasons best known to themselves, they wanted to introduce Prohibition and this reform was introduced in our State by the present Chief Minister who was also the Chief Minister in 1937. When he introduced this measure, not only the Congress Party but also the Opposition groups supported it because everyone thought that drink is an evil. The public outside the Assembly also supported the measure. The Chief Minister wanted that the revenue which was lost on account of this reform should be made good by all the people and so he introduced sales tax and said that every buyer should subscribe one pie in the rupee. People agreed to this and ever since we have been paying sales tax, entertainments tax, etc. This Prohibition scheme was not in force during the regime of the Advisers. Yet, after the working of this scheme for 8 years opinion is still divided. The ex-Finance Minister said on the floor of the previous Assembly in March last that Prohibition was not working properly and that a referendum must be taken. The ex-Chief Ministers and some Congress Members and some Council Members who are now on the Treasury Benches to-day have also spoken in the past that Prohibition was a failure. Even now, during the budget discussion, several Congress Members spoke that this Prohibition should be abolished. Of course all the Opposition Members have said that Prohibition is a failure and should be scrapped. Even now, opinion is divided and the scheme is a failure. The Police say that the public are not co-operating with them and the public say that the Police are not discharging their duty properly and so the scheme has failed. Hon. Members of the House may know that in their constituencies, people are resorting to varnish, French polish and other poisonous drugs. In many places, people were allowed to tap sweet toddy. In such cases, they are not only tapping sweet toddy but also making toddy out of it. It is really a very easy thing for these tappers to convert the sweet juice into toddy. It is only a matter of two hours. If the sweet toddy is allowed to get fermented, it will become toddy. I do not really know why the Government have given permission for tapping sweet toddy, which is almost equal to toddy. If the sweet toddy is placed in hot sun for two hours, it will become toddy. So the process of converting sweet toddy into toddy is very simple. There is no point in allowing people to tap sweet toddy.

4-45
p.m.

16th July 1952]

[Sri P. Chinnama Reddi]

" The Congress party is supposed to be a united body receiving directions from the Centre. But, so far as this policy is concerned, there is no uniformity. In some States, there is total Prohibition, in some States they have just begun, in some States they have not yet begun and in some other States they have failed and have gone back from this policy of Prohibition. Even Pandit Nehru, when he came to Madras, advised the Madras Government to go slow with this policy of Prohibition. In the Bangalore Congress session, he said that urgent problems like food and drinking water must have priority over Prohibition. Because of this Prohibition policy only, the Centre is not helping our State as it ought to and as it has been helping other States. Pandit Nehru feels that our State is simply wasting money on this policy, and so he does not want to give more funds and help this State Government. Our Chief Minister knowing fully well that this is a failure has said in Coimbatore that so long as he continued as Chief Minister, Prohibition will stay. I really cannot understand the tone in which the Chief Minister has spoken. It is something like a statement coming from the mouth of a Dictator and not a Chief Minister in a democratic form of Government. For, the principle of democracy is to follow and not to flout public opinion. His statement that so long as he continued as Chief Minister, this Prohibition will stay only resembles dictatorship and nothing else. It is not properly worded in the present circumstances. He perhaps feels that as he has introduced this scheme originally, he will lose his prestige if he were now to go back on this. In spite of knowing full well that this is a failure, he thinks like that."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir. Prohibition, in connexion with which the present Demand is being moved here, is a very controversial subject to-day. The controversy is not in and around the principle of Prohibition. In fact, the discussion up till now has made one thing abundantly clear, viz., that Prohibition in principle and spirit is agreeable to all concerned. I suppose a referendum regarding the principle of Prohibition might properly be taken among the women whose husbands are indulging in beating them and in other cruel acts, and their opinion ascertained. Prohibition in principle may be all right, but Prohibition in practice is not properly working. Now, the Madras Prohibition Act which has been on the Statute Book for the last 15 years has been working in certain limited areas in the first instance and has been subsequently extended to all the other areas in this State. We have gathered enough experience as to its having worked one way or the other. It has been found in various other States in India that Prohibition cannot be enforced rigorously or successfully. Take for instance, Coorg, which was for a very long time directly administered by the Centre, where they have a sort of rationing. Again, committees have gone into this question in other States. They have all recommended only partial Prohibition or a kind of rationing in respect of drinks like toddy which will usually be consumed by the poorer sections of the population, and imposition of heavy taxes on foreign liquor.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [16th July 1952]

at the same time decontrolling such costly liquors. Various experiments have been tried in other places. As was pointed out by the hon. Leader of the Opposition, we learn it from high quarters and I think even the Prime Minister of India himself has expressed the opinion that we must adopt a policy of 'Go Slow'. The directive principles of State Policy in the Constitution definitely lay down what the States have to do. According to those principles, what the States are expected to do is to bring into operation a kind of Prohibition which might promote sobriety as against insobriety. That does not mean that we must be all out for Prohibition and all at once. It has now been found in every country and even in our own State that the Prohibition Act is more honoured in the breach than in observance. It has been a costly failure. It has been an extravagant ideal which is sought to be thrust down our throats by incurring enormous expenditure and by foregoing enormous income. I for one heartily agree with the Chief Minister in saying that Prohibition in principle is agreeable. If people could be persuaded to adopt Prohibition, it will be an ideal state of affairs. There must be a terrific campaign to persuade people to adopt Prohibition. There are certain persons who have a partiality for satyagraha—I say this deliberately—and they can even start a satyagraha in this matter, if they have the strength of mind. Such persons must come forward to carry on a vigorous satyagraha or campaign as the case may be, in favour of Prohibition and persuade the people to make Prohibition a success. That is the thing which we must do in the present state of affairs. Let us face realities and let us face facts. The Chief Minister is a great realist. We have had 15 years' experience in running this department. It is absolutely clear beyond any doubt whatsoever that Prohibition has not been successful during this period. As was rightly pointed out by the doyen of this House, Mr. P. T. Rajan, it has been a total failure, and there has been a complete breakdown of the Prohibition machinery and illicit distillation has been flourishing as a cottage industry. I think some hon. Member rightly said that it has come to stay as a large-scale industry. Why should they hamper the cause of Prohibition like this and allow illicit distillation to go on unchecked as a cottage industry as well as large-scale industry? Let them put an end to this illicit distillation. Some have argued that there must be more rigorous punishment. Let me tell those friends that by making the sentences more rigorous, they are not going to successfully enforce the Prohibition Act. As a matter of fact, even now I have been shocked to find that in many cases some of the Magistrates or Sub-Magistrates have given very deterrent sentences because of the influence of the executive. It might be that in the District Prohibition Committees, they might have decided to give some severe sentences. Naturally, the officers most of whom are only Deputy Tahsildars, Tahsildars, Sub-Magistrates or Magistrates have to think of their career and so, they have yielded to executive pressure and influence and under their instructions given severe sentences to the Prohibition offenders. As a result of this, even very good, virtuous and honourable men who

16th July 1952] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

have committed only minor offences have been sentenced to undergo rigorous imprisonment for three months and even six months in some cases. When they return from jail, they are considered not only as drunkards but also blackguards. Is this the way in which you want to enforce the Prohibition Act? I strongly feel that if such a method of giving very rigorous punishment is adopted, it will only aggravate the drink evil. We must adopt different methods altogether. Some hon. Members said, 'Oh! we must prescribe one year rigorous imprisonment for people found guilty of intoxication or found guilty of having manufactured arrack or found guilty of having engaged themselves in illicit distillation' and so on. If this suggestion is accepted and if the administrative and detective machinery is efficient enough to detect all such cases, then I am afraid half the population of this State will find themselves in jails. Already we are told that all our jails are overcrowded with Prohibition offenders. Quite a lot of money is being spent on this.

" Sir, I am second to none, not even the Hon. Chief Minister, in accepting Prohibition in principle. But I certainly feel that the present enforcement machinery is quite unsuitable and the enforcement of the Prohibition Act has unfortunately been a grandiose and catastrophic failure. I do not wish to indulge in generalizations, but I must say that in practice we have found that the Prohibition staff were perhaps the first sinners. We have witnessed a parade of poor people being brought to courts. A regular procession of poor workers and poor cultivators are being daily brought before the courts for having committed minor offences, and they are sentenced to severe punishment. On the other hand, the richer classes of people are allowed to go scot-free. They are not touched at all. I know several such cases in my town in Malabar. Again, a number of rich and influential people, and perhaps some Members of this House or the Council, are holding permits. So, there is the Prohibition Act, but the rules and regulations are applied only to the poor people and not to the richer classes in society. This is the real position. That is why I said that the Prohibition staff are the first sinners. They themselves are not sincere in the administration of this Act. In practice, we find that the executive machinery has miserably failed. No doubt Prohibition is an ideal and I claim it as such along with the Chief Minister. But, there are other considerations which we should take into account. Some people feel that this is an experiment which will never prove successful. Whatever it is, if you want to wean people away from the drink evil, then you must think of some other methods. It is time we take stock of the whole situation and constitute a Committee, as suggested by the hon. Leader of the Opposition, to review the whole position. There is paramount need for the constitution of such a Committee to devise ways and means, first of all to assess if the Prohibition Act that has been on the Statute Book till now has been a success—most of us are of course convinced that it has been an utter failure—and if it has not been successful to suggest better methods of enforcement, which should

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [16th July 1952]

be less harassing. I only want to impress on the Government that they should not go on persecuting people in this fashion, at the same time saying that they want to preach morality to the people. Surely, this is not the method of moralising and sermonising the people.

5 p.m. " It has been well said that law lags behind public opinion and public opinion behind morality. So, we must raise to a particular level the moral consciousness of the people when Prohibition will be accepted by the general sense of the community as right. That is not done now. Therefore, we must create first a sense of morality and go forward and mobilise public opinion. After public opinion has developed to a certain stage, we must enforce it by legal sanction in the shape of an enactment. As it is we have not become ripe for that stage. Let me emphasize, Sir, that I should not be confused with those who say that it is the 'fundamental right' of the people to take this 'nectar' and throw themselves into a fine frenzy in the evening or night. I am all out against them. But I do feel that the Madras Prohibition Act has not been working satisfactorily. Let us copy the example of Coorg and Mysore and go into the question of how Bombay and Madhya Pradesh have fared. Let us learn by the advice and counsel given by the Prime Minister of India to go slow in this matter.

" Sir, the time at my disposal is very short and I want to touch on one more point before I conclude. The Ayurvedic physicians are harassed in Malabar in the working of the Prohibition Act. They are harassed and persecuted. I wonder whether the Government are aware of an industry thriving in Malabar in spite of Prohibition, the banana essence industry. The Government have not yet taken any steps to prevent the free flow of banana and other fruit essences which are surely deleterious. They affect the stomachs and shorten the lives of people because they have a high percentage of alcohol in them. Such dangerous preparations are freely marketed in the country and the Treasury Benches have not waken up to this danger. Any Government which has failed to take steps to prevent the sale of such essences has no right to say that Prohibition should be continued any more. I would like to know what the Government propose to do in dealing with these essences of banana and other fruits. While the banana essence trade is thriving well, the poor Ayurveda physicians as a class are being penalised. The innocent physicians are harassed under the guise of the Prohibition Act. They are asked to pay a fee for each asava or arishta that has to be sent up for analysis as to the alcoholic content thereof. Then a fee of twenty rupees or so is collected from the poor doctors for the sale of each kind of asava or arishta. The result is that the Ayurveda science in Malabar stands in peril of being wiped out, if the present orders are not altered. Is this a step against the Ayurvedic physicians or a policy of Prohibition misguided? I feel that no Government has any moral right to prevent the Ayurvedic physicians from prescribing asavas and arishtas. Yet their voice is not heard probably because they are ignorant and cannot mobilise public opinion and

16th July 1952] - [Sri V. R. Krishna Ayyar]

trouble the Government. They are being suppressed and gagged and all kinds of restrictions are put upon them. On the contrary, the banana essences thrive. The traders and producers of banana essences have perhaps got sufficient pull with the Government. That is why they are left undisturbed. Therefore, I appeal to the Government to come to the rescue of the Ayurvedic physicians."

SRI P. THIMMA REDDI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a Demand on which every Member here was asked to explain himself with reference to the stand he took when he went to canvass votes in the recent elections. I am finding it very difficult how to express my feelings and how to respect the feelings of sisters like Dr. Soundaram Ramachandran and others. This is a very complicated issue. Even Mr. Viswanatham and his group of people are finding it difficult which way to settle the issue. I know there was a time when they felt whether they could not defeat the Government on their policy of Prohibition. Discussion went on for days and weeks and now the whole thing has come to a question of committee. Sir, there is no doubt there is need for a committee. But what is that committee to do? Is it to examine whether Prohibition is a success or a failure? Is it for that you want a committee? Do you doubt that it is not a failure? Every one here in this House feels that it has not worked successfully. We do not need a committee to examine its success or failure. If there is anything to be examined and if there is anything to be suggested, let it be on the constructive side. Let us contribute our suggestions how to work it best or to scrap it. If we think it should be scrapped, and if we can convince every one in this House whether he is big or small or whether he belongs to this side or to the other side, let it be scrapped. As some of these political theories and ideologies that were born and bred up and experimented for a while in some country, have been let loose very dangerously throughout the world, so also Prohibition which is still in the experimental stage has been let loose on this State. If Rajaji, who brought in this legislation in this State a long time ago—about 15 years ago—did not introduce it throughout the Province, it was because he wanted to experiment with it. He wanted to find out the loopholes in the Prohibition Law; he wanted to find out the methods by which he could make it a success. When he left the Government there was some move to repeal it. But then came a set of people, I am sorry to say this, who were in a race, who were in a craze for power and extended Prohibition to all the districts in the State at one stroke. I do not know if Mr. Viswanatham was present in the House at that time. If he was, I do not know why he did not suggest that it should be gradually extended. Some of my friends who are still sitting here did not then think in that way. (Interruption by Sri T. Viswanatham.) Do not interrupt me: I am going to defend you. (Laughter.) If Mr. Viswanatham had been in the House some time ago when Prohibition was extended he might have said that it should be gradually extended. If he had not said so, it was probably because his allegiance to the party was so strong that he could not over-ride its mandate. It is only today perhaps that he finds it possible to

[Sri P. Thimma Reddi] [16th July 1952]

suggest to the Chief Minister that it should be examined. Sir, there is no need for examination. Every one of us speaking here has mentioned certain difficulties and dangers involved in working this Prohibition. Let us ask the Chief Minister to examine these and allow him time if he wants to study the entire working of the scheme. Let the Government exert their best and let them use their brains—I have no hesitation in conceding all brains to the Chief Minister—to see if there is at least one single defect. If there is one let them not hesitate to scrap it. We have placed here all the difficulties experienced in the working of the Act. We have placed them before the House which means that the entire people of this State know the defects of the Act. I say, Sir, some political speculators, like businessmen who spend lot of money only for getting higher profits, speculated in Prohibition and brought about this damnation. I am not worried about the loss in the revenue to the State. It may be sixteen crores or even sixty-four crores which is the total amount budgeted for here. It is not the money that I am concerned with. I am concerned with the other aspects. It will indeed be a blessing from Heaven if Prohibition could be made a success. But our experience is otherwise. Lakhs of people have been thrown out of employment. Poor toddy tappers have no occupation today. There is a big scramble for land now. Some of the toddy tappers who find nothing to live upon occupy themselves in a work which we condemn. What is happening now? I quite agree with the Government that sweet toddy should not be converted into toddy. But what have the Government done to prevent it? They must have devised some method of collecting sweet toddy and converting it into jaggery by using some chemicals. Or they must have devised some apparatus which could preserve the sweet state of toddy all the time so that it could be used as a beverage like Spencer's soda, etc. That would have been very fine as a drink. Such an attempt was never made. I say, Sir, it is your duty to find employment for these ex-toddy tappers. It is said that in Tirunelveli district for the benefit of the ex-tappers, you have opened a number of co-operative societies. You must endeavour to start a number of like societies in other districts also. You have not done all this till now but since a new Government is here, I hope something will be done now at least.

“Coming to the enforcement side, so long as there is respect for law, there is Government. The day when that law is forgotten, there is no Government. I know in this State especially defiance of law is taught to not only men but women and children also. Even teachers in schools which are receiving aid from the Government teach the students defiance of law and opposition to the Government. Should we allow this kind of defiance of law by the people? Do not we know that by concentrating upon a particular policy, it is easy to make people defy a particular mandate or a particular law of the Government? Is it not our own experience? Why should there be so many cases otherwise? It may be that the psychology of the people might have gone bad. All the same, during war time and since, the moral standards of the people have come down”

16th July 1952]

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has two minutes more."

SRI P. THIMMA REDDI :—" The Hon. the Speaker said that he would give me five minutes extra. Kindly therefore give effect to what he has said so that I may have seven minutes from now."

DEPUTY SPEAKER :—" The Speaker has allotted only ten minutes for each Member. The hon. Member will finish his speech in another three minutes."

SRI P. THIMMA REDDI :—" Yes, Sir. The Police are finding it difficult to detect cases. The biggest detection staff have expressed to me individually that it is very difficult to detect cases. I will give one instance to show how it is impossible. In a particular district in Andhra three sub-inspectors in three different stations were assaulted by the constables. The assault was due to a trouble that arose while dividing the mamools. There are certain towns where the Police get mamools of two to ten thousand rupees. I say this because to detect a case is very difficult since the Police get mamools.

" Then, my friend, Mr. V. R. Krishna Ayyar referred to deterrent punishments awarded now in Prohibition cases. I have seen myself how innocent men are dragged to Court. Even the Police and the big men in towns cannot lay hands on the criminal. There are rowdies in the village who cannot be approached by the Police. The Police simply catch some innocent men, foist cases against them and take them before the sub-magistrates who award them some sentence. I say, Sir, it is immoral to collect any money as fine from these people. It is immoral again to send people to jail. If it is morals that we are fighting for, let us work for raising the standards of morality of the people in working this Act also.

" There is talk of public co-operation. Sir, every time the District Prohibition Committee meets, there is talk of lack of public co-operation. How can we give co-operation in public? It is a City here but we live in mofussal stations. There are people everywhere who like to cut the throat of one another. Recently there was some theft in the City. The Police were vigilant in booking the culprits. Here, the entire Police could be mobilised and put on the work. But in villages, for example, out of every ten murders committed, only one or two or three would be brought to court. How can you expect villagers to give co-operation in public? Whether right or wrong, if I give evidence in a case, I am sure my hut will be set fire to, my corn destroyed and my bulls killed. Who is giving us protection? You may give us arms and licences. But when something happens, I must pledge my property and pay the policemen who come to investigate the crime. I must pay even thousands of rupees to escape, having given evidence in the case! There is no question of giving revolvers or rifles. These will not help to put down crime. Let us have an intensive temperance propaganda unit, if we really mean the job.

[Sri P. Thimma Reddi]

[16th July 1952]

"Finally, Sir, I want to say a word on Mr. Viswanatham's Motion for a committee. I say, your committee has done its work. Every one of us here has done the work. There is no necessity for a committee? If the Hon. the Chief Minister wishes to have some time to examine the whole thing, we shall give him the time and then ask for an assurance from him that if he is convinced Prohibition is a failure, it should be scrapped."

5-15
p.m.

* SRI G. ANJANEYULU :—“అధ్యక్ష, ఈ cut motion ను నేను బలపరుస్తున్నాను కృష్ణా జిల్లాలో నా అనుభవాన్ని నేను చెబుతున్నాను. నా అనుభవముకూడా తీసుకొని శ్రీ రాజగోపాలాచారి మంత్రివర్గానికి ప్రజల విషయము తెలుసుకొని దానిమీద ప్రజల ఆధిపత్యము యీ మద్యపాన నిషేధం విషయంలో ఏమి జరుగుతున్నదో కూడా గుర్తిస్తారని అనిస్తున్నాను. ఎందుకంటే మా కృష్ణా జిల్లాలో ఈ మద్యపాన నిషేధం ఏ రకంగా fail అయినదో Prohibition department వారు ఎలా పనిచేస్తున్నారో గత సంవత్సరం కృష్ణా జిల్లా Prohibition Committee పోర్టు ఆంధ్ర ప్రభ వగైరా పత్రికలు అన్నిటిలో ప్రకటించబడినది. ఇదే సందర్భములో గత మాసంలో కృష్ణా జిల్లా కలెక్టరు ఆఫీసులో prohibition కమిటీ మీటింగు సమావేశ పరచి యీ Prohibition ఏ రకంగా fail అవుతున్నదీ, దానికి కారణములు, యీ Prohibition department ఉద్యోగస్తులు ఏ రకంగా ప్రయత్నిస్తున్నదిన్నీ తెలుసుకున్నారు. ఈ జిల్లాలో Co-operative Registrar గారు కూడా యీ Prohibition department ఉద్యోగస్తులే యీ Prohibition succeed కాకుండా చేస్తున్నారన్నీ, ప్రజలు, గ్రామాధికారులుకూడా యీ సమస్య మీద ప్రభుత్వంతో సహకరించడం లేదన్నీ యీ త్రాగే జనానికి, రకస్యముగా దొంగ సారాయి కాచి black market లో అమ్ముటానికి దోహదమిచ్చి, లంచాలు తీసుకొని ఈ prohibition succeed కాకుండా చేస్తున్నారని కూడ తెలుసుకొన్నారు. ఇట్లాంటి షరీతులలో prohibition succeed కావాలంటే ఎట్లా అవుతుందో గవర్నమెంటువారే ఆలోచించుకోవచ్చును. ఇదివరకు పూరికి రెండు పూర్లు ఒక కల్లు దుకాణం వుండేది. అది యును ఆ వృత్తిలో ఉన్నవారే అమ్ముకొని జీవించేవారు. యిప్పుడు ప్రతి గ్రామానికి అన్ని జాతులకు బట్టిపట్టి కాయడం, అమ్మడం వంటి కటిర పరిశ్రమ మందిర తయారయింది. ఏకీ వారానికి కొన్ని కేసులు యిస్తామని Prohibition department వారితో ఒడంబడిక చేసికొనుట కూడా కష్టం. ఇందుకని యీ Prohibition Act ప్రభుత్వంవారు పెట్టినందువల్ల లాభమేమి. దీనికింద ఎంత డబ్బు వ్రయమవుతున్నదో ప్రభుత్వంవారే గ్రహించవచ్చును. ఈ విషయాలు అన్నియు యీ ఎన్నికలకు సంబంధించిన ప్రతి అభ్యర్థికి కూడా తెలుసును. నామినేట్ చేయబడ్డ అభ్యర్థులకు తెలియకపోవచ్చును. దేశంలో ప్రతి ఓర్ కు కూడ యిప్పుడు యీ మద్యపానం ఎలా ప్రయోగిస్తున్నారనేదిన్నీ, ఎట్లా యీ Prohibition department సరిగా అమలుచేయలేక పోతున్నదిన్నీ తెలుసును. ఈ మద్యపానము చాలావరకు పేద ప్రజానీకము అనగా కూలి, నాలి చేసుకునేవారే దీనిని ఎక్కువగా ప్రయోగించుతారు. ప్రభుత్వంవారు అవార ధాన్యాలకు కంట్రోలు పెట్టి దేశంలో వున్న గింజ గట్టు అంతయూ తీసుకొని వెళ్తారు. కూలి చేసుకుందామంటే, సరిపడ్డ కూలి దొరకటం లేదు అని యీ పేద ప్రజానీకం చెబుతున్నారు. Co-operative Registrar గారు యీ కృష్ణా జిల్లాలో సుమారు పది వేల కుటుంబాలు యీ మద్యపాన నిషేధంవల్ల నిరుద్యోగిలయ్యారనిన్నీ అందుకుగాను ఆరవై అయిదు (65) Co-operative Societies పెట్టించి యిచ్చామని అన్నారు. ఈ ఆరవై అయిదు సొసైటీలకు

16th July 1952]

[Sri G. Anjaneyulu]

గాను ఆ యిదు సొసైటీలకు మాత్రమే ఖానులు యిచ్చామని Co-operative Registrar గారు చెప్పారు. ఇదియునుగాక యీ కల్లగీత సనివార్లకు Co-operative Milk Societies గూడా పెట్టించినామని ఆన్నారు. ఈ సొసైటీలలో కూడా organization సరిగా లేదు. ఉదాహరణకు బందరులో మాజీ కల్ల గీతవారి పాలసంఘం బందరు జనరల్ హాస్పిటలుకు తక్కువ రేటుకు సప్లయి చేస్తామంటే Co-operative Registrar స్థానిక పెత్తందార్లు కుట్రలతోనై ఎక్కువ రేటు పెట్టి యితర సొసైటీల పాలను రెకమెండు చేస్తూయన్నారు. ఈ విషయములో కరపత్రాలు గూడా ప్రమంబి, జిల్లా కలెక్టరువారివద్ద యీ విషయములు తర్లకబెట్టనలు జరిపి వారి దృష్టికి కూడా లేవడమైంది. కాని ఫలితం మాత్రం సూన్యం. ఈ విషయము లన్నియు యీ ప్రద్యోగస్థులలోనే జరుగుచున్నవి. కాని యీ సొసైటీలు ఈ పేద ప్రజాసీకానికి విమియ ప్రపయోగముగా లేవు. దేశంలో procurement గాని Prohibition గాని, నిజంగా ప్రజల సహకారము లేనిదే యివి సరిగా succeed కావు అని నేను ప్రభుత్వంతానికి మనవిచేయుచున్నాను. ప్రభుత్వంవారు యీ విషయము లన్నియు గుర్తించలేకపోతున్నారు. అంతేకాకుండా ఈ విషయములన్నియు నిజము తెలుసుకొనవలెనంటే ప్రజల ముందుకు వెళ్లి వాళ్లయొక్క మొర అలకించిలే చాగుండునని మనవి చేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా యీ పేద ప్రజాసీకం తినటానికి, తిండి, కట్టడానికి గుడ్డ, బ్రతుకటానికి కూలి అన్ని విధములా ప్రభుత్వంవారు లేకుండా చేస్తున్నారు. అలా లక్షలాది అని యీ పేద ప్రజలు కూలినాలి చేసుకొని సాయం కాలము ఇంటికి వచ్చేసరికి యీ కల్ల అయినా త్రాగి యీ శరీర కష్టం తీర్చుకుని బ్రతుకుదామని అనకుంటే యీ కల్ల గూడా లేకుండా ప్రభుత్వంవారు యీ Prohibition తీసుకొని వచ్చి నెత్తిన పెట్టారు. ఇక యీ పేద ప్రజాసీకం బలికేది ఎట్లు అని అందోళన చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వంవారు ప్రతి గ్రామానికి వెళ్లి యీ సొసైటీలు ఏ రకంగా పనిచేస్తున్నాయి అని దర్యాప్తి చేస్తే అన్ని విషయములు ప్రభుత్వంతాకే బోధపడగలవని మనవి చేస్తున్నాను. ప్రభుత్వంవారు గాంధీగారి పేరు చెబుతూ, మద్యపాననిషేధం అమలు పెట్టాలని ప్రజలను మభ్యపెట్టి నానా పాంస చేస్తున్నారు. కాని పెద్దపెద్ద జీతములు, అలవెన్సులు విషయంలో గాంధీగారి పేరు చెప్ప నవసరంలేదు. కూలినాలి చేసుకొనేవారు, విదోవిధంగా బ్రతుకుతూవుంటే యీ పేద ప్రజాసీకం కష్టసుఖాలు ప్రభుత్వంవారు గమనించడంలేదు. కొంతమంది గత ఎన్నికల సందర్భంలో యీ మద్యపాన నిషేధం చట్టం తీసివేస్తారని ప్రచారం చేశారు. నిజానికి యీ Prohibition ఉన్నటువంటి పరిస్థితులలో శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మంత్రివర్గానికి వచ్చిన తరువాత గత మంత్రి ఎద్దాన్ని గురించి ఏ విధంగా విమర్శించుచున్నది చాగుగా బోధపడగలదు. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి మంత్రివర్గం మీద విశ్వాసం ప్రజలకు కలగాలంటే యీ Prohibition అయినా సరే, తీసివేయడం అవసరమేదా అని మంత్రివర్గం అలాచించమని మనవిచేస్తున్నాను. దీమల ఇల్లు చిమ్మపెట్టినట్లు యీ పేద ప్రజాసీకానికి ప్రభుత్వంవారు తినటానికి తిండి కూడా లేకుండా చేస్తున్నారంటే, త్రాగి అయిన బ్రతుకుదామని అనుకోటానికి కల్లగూడా దొరకకుండా చేశారు అని అంటున్నారు. చాలామంది కల్లలో విటమిన్లు ఉన్నాయనిచెప్పారు. Dr. Mrs. S. Ramachandran డాక్టరయిత్రుడిచూడా యీవిషయం అంగీకరించకపోవడం విచారకరం. ఈ Prohibition పెట్టక ముందు ఎక్కడిదకుటుంబాలు తిండికిబియ్యలే, లేవ్వకునే కూలికానా, త్రాగుడుకుసానీ, చివరకు కొంతమంది మంగళసూత్రములు అమ్ముకొని కాలక్షేపం చేసినవారు ఉన్నారనిఆన్నారు. ఇంతేకాకుండా కొంతమంది ఇంటా అడవల్లో భర్తలను త్రాగకుండా తగాదాచేస్తే వాగినగలు వగైరా బలవంతంగా తీసు

16th July 1952] [Sri S. Ramasamy Naidu]

நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சுமார் 18 கோடி ரூபாய் வருமானம் சர்க்காருக்கு வரும்போது ஏழைகளுக்கு சுமார் 60 அல்லது 70 கோடி ரூபாய் அதை வாங்குவதற்கு செலவழிக்கப்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். எத்தனையோ கள்ளுக்கடைக்காரர்கள் கள்ளில் நாலு பங்கு தண்ணீரையும் பதனியையும் கலந்து மற்றும் பல வகை மருந்துகளையும் கலந்து எட்டு பங்காக்கி ஏழை மக்களுக்கு இந்தக் கள்ளுக்கடைக்காரர்கள் விற்பிறுக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் குடிமக்கத்தில் எதைக் கொடுத்தாலும் அதை வாங்கி சாப்பிட்டு மடிந்து போயிருப்பதை நாம் அறிவோம். இப்பொழுது இந்தக் குடியை ஒழித்திருப்பதால் சர்க்காருக்கு வரும் வருமானம் 18 கோடி ரூபாய் நின்றதென்றாலும் மக்களிடம் சுமார் 60 கோடி ரூபாய் மீதமாகி விட்டது. ஐந்து கோடி மக்களுக்கு கலால் வருமானத்தை எவ்வளவு தூரம் பகிர்ந்து கொடுத்து அவர்களுடைய நிதி நிலைமையை முன்னேற்றலாம் என்பதை நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பணத்தை வேறு வகையில் செலவிட்டு விட்டு ஏழை மக்களுக்கு நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர்களை விடுவோம். இந்தக் குடியை நாம் இப்பொழுது ஒழித்திருப்பதன் மூலம் ஏழை மக்களுக்கு 60 கோடி ரூபாய் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு உபயோகப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைவிட இந்த 18 கோடி ரூபாய் கலால் வருமானத்தை ஏழை மக்களுக்குக் கொடுத்து உதவமுடியுமா? அவர்களுடைய வருமானத்தை தீவீர்ப்புக்கு ஐந்து பங்கு ஆறு பங்கு என்று உயர்த்துவதற்கு உங்களால் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா? என்பதை நாம் நன்கு யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக நல்ல முறையில் இதை நடத்த முடியாமல் இருக்கும் போது இதை ஏன் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதையும் நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் இன்றைக்கு நமது தொகுதிகளின் பிரதிநிதிகளாக வந்திருக்கிறோம். தேர்தல் சம்பந்தமாக கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, வீடு வீடாகச் சென்று, வாக்குக் கேட்டு வந்ததன் மூலம் அநேகமாக நம்முடைய தொகுதியில் எல்லா மக்களையும் நன்றாக அறிந்து கொண்டோம். குடிப்பழக்கம் வேண்டாம், குடிப்பழக்கம் வேண்டாம், குடிப்பழக்கம் நாட்டிற்கு கெடுதி, பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்று என்று மக்கள் சொல்லி வந்ததை நாம் அறிவோம். குடிப்பழக்கம் நமக்கு இழிவு செய்யும் என்று மக்கள் சொல்லி வந்தது நமக்கு தெரியும். பொது மக்கள் அறிவு மிகுந்தவர்கள். ஆற்றல் மிகுந்தவர்கள். மக்கள் சக்தியுள்ளவர்கள். நிலைமை இவ்விதம் இருக்கும்போது நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்திருந்தால் யாருக்கு நாம் பிரதிநிதிகளாக வந்தோமோ அவர்கள் அறியாமல் செய்யும் இந்தக்கண் குடியை நாம் தடுக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால் ஏழை மக்கள் நல்ல நிலையிலிருக்க வேண்டுமென்றால் அரசியல் காரணங்களுக்காக குடிப் பழக்கத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்வது நல்லது அல்ல. இப்பொழுது அறியாமையால் எங்கேயாவது சாராயம் காய்ச்சப்பட்டு வந்தால் அதைத் தடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் இந்தக் குடிப் பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கு முயன்றால் இதை ஒரு வருஷத்தில் நிறுத்திக் காட்ட முடியும். அதற்கு பொது மக்களும் அங்கத்தினர்களும் சட்டப்படி ஒத்துழைத்தால் ஒரு வருஷத்தில் நிறுத்தி விடலாம். நிறுத்தவும் முடியும். எதிர் கட்சித் தலைவர் கனம் ஸ்ரீ விசுவனாதம் அவர்கள், ஐந்து வருஷத்தில் ஒன்றும் செய்யமுடியாததை நாம் சொற்ப காலத்தில் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார். ஐந்து வருஷத்தில் ஆதிக்கம் அடைந்த நாஜி ஜெர்மனியைச் சொற்ப காலத்தில் ஜனநாயக நாடுகள் முறியடிக்க வில்லையா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல சக்திகளின் பலத்தைத் தெரிந்து கொண்டு இதைக் கண்டு பயந்து விடக்கூடாது. எதிர்த்துப் போராடி இதை முறியடிக்க முடியும். நிறுத்த முடியும் என்று காட்ட முடியும். ஆகையால் இந்தக் குடிப்பழக்கத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் ராஜாங்க அரசியல் தோரணையில் சொல்லுகிறார்களேயொழிய மற்றப்படி அந்தரங்கமாக இது வேண்டும் என்று எண்ணிச் சொல்லவில்லை. நாட்டில் நூற்றுக்கு பத்து பேர்கள்

[Sri S. Ramasamy Naidu]

[16th July 1952]

தான் இதைக் குடிக்கின்றார்கள். இந்தப் பத்துப் பேர்களும் பாமர மக்கள். ஏழைகள் என்பதை அறிய வேண்டும். அந்த ஏழைகளுடைய நிலையை ஆராயவேண்டும். இந்த ஏழைகளின் நிலைமை வாஸ்தவமாக உயர வேண்டுமானால் இந்தக் குடிப்பழக்கத்தை அறவே நிறுத்த முயல் வேண்டும். ஸ்ரீமான் விசுவநாதம் அவர்களும் இருபது வருஷ காலம் நம்மோடு கூட இருந்து வந்தவர்தான். வைகலும் நீருள் கிப்பினும் கல்லிற்கு மெல்லென்றல் சால் அரிதாகும் என்றபடி இந்த இருபது வருஷங்களிலும் காங்கிரஸ் லட்சியங்களையும் அதன் கொள்கைகளையும் தெரிந்துகொள்ள சக்தியற்றவர் இந்த ஐந்து வருஷ காலத்தில் குடிப் பழக்கம் ஒழிக்கக்கூடியது என்பதை எப்படித் தெரிந்து கொள்ளப்போகிறார்? அரசியல் காரணங்களினால் தான் அவர் இப்படி இப்பொழுது பேசி வருகிறார். அவர் சொல்வதை விட்டு விட்டு அனைவரும் நாட்டிற்கு நல்லது செய்ய வேண்டும். ஏழைகளின் நிலைமை உயர வேண்டுமென்றால், ஏழைகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமென்றால், ஏழைகளின் பண நிலை உயர வேண்டுமென்றால், நாம் அவர்களுக்குக் குடிப்பழக்கத்தை திரும்பவும் புதுத்தக் கூடாது. இப்பொழுது பார்த்தால் ஏழை மக்களின் வீடுகளில் பணம் புழங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்களும் தங்களுடைய பணத்தை எடுத்து தாராளமாக, சௌகரியமாக செலவு செய்து வருகிறார்கள். பெண்களும் நகை நடற்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாட சாலைகளுக்கு தங்களுடைய குழந்தைகளை அனுப்பி வைப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகள் கல்யாண கரமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் நல்ல காரியங்களில் பங்குகொண்டு நல்லாழக்கையில் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் படித்து அறிவாளிகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். கல்யாணம், காட்டேற்று முதலிய எல்லா விசேஷ காலங்களிலும் உறவினருக்கு மதுவைக் கொடுக்கும் பழக்கத்தை ஹரிஜனங்கள் அறவே மறந்து விட்டார்கள். கோவில் குளங்களிலோ, அய்யனுக்கு ஐந்து குடம் கள்ளென்றும், முனியாண்டிக்கு 'முட்டை முருங்கைக்காய் ஹன்று குத்தி சாராயம்' என்று படைத்து பின் குடிப்பதெல்லாம் நின்று போயிற்று. இவ்விதம் அவர்கள் கள் குடியையும் சாராயம் குடிப்பதையும் மறந்து இருக்கும் நிலைமையில் திரும்பவும் அவர்களிடத்தில் இந்தக் குடியை புதுத்த வேண்டுமென்றால் அது அரசியலுக்கு உகந்தது அல்ல. அரசியலுக்காக நாட்டு மக்களை புதை குழியில் தள்ள வேண்டுமா? அறிலில்லாமலும் பாமரர்களாகவும் இருக்க கூடியவர்களை கையாளாக வைத்துக் கொண்டு தாங்கள் இந்தப் பதவியி் விருப்பத்திற்காக கையாளப்படும் ஒரு சூழ்ச்சியே தவிர வேறு ஒன்றும்மில்லை என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை தீவிரமாக நடத்தப்படாமல் கைவிடப்பட்டால் ஏழை மக்களை புதை குழியில் தள்ளியவர்களாவோம். இந்த வியாதிக்கு ஒரு நல்ல வைத்தியம் செய்ய நமது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் வந்திருக்கிறார். எல்லா வியாதிகளுக்கும் இப்பொழுது பென்சிலின் என்ற ஒரு புது வித மருந்து வந்திருப்பது போல் இந்த வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கு நமக்கு கனம் ராஜாஜி வந்திருக்கிறார். நோயாளி உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே குழியில் புதைத்துவிட வேண்டுமென்று நினைப்பது மதியனம். சொஸ்தமாகக் கூடிய வியாதி யென்று தெரிந்தும், சொஸ்தமாக்க தக்க வைத்தியர் இருக்கிறார் என்று தெரிந்தும் பிடிவாதமாக உயிருடன் புதைக்க ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோம். ஆகவே இதை அமுல் நடத்துவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் உடமையாக இருக்க வேண்டும். அரசியல் காரியங்களுக்காக மயங்கி விடாமல் கனம் திம்மா ரெட்டி சொன்ன மாதிரி ஏழைகள் கெட்டுப் போகும்படியாக விடாமல் அவர்களுடைய நிலைமையைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அரசியல் விவகாரங்களை இதில் கொண்டு வராமல் மந்திரிகளை நம்பி அவர்களுக்கு பக்க பலமாக இருந்து எந்தத் தொகுதிக்கு பிரதிநிதியாக வந்தோமோ அந்தத் தொகுதி வாக்காளர்களுக்கு நாம் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றி நம்முடைய தொகுதியில் குடி நிலவாமல் இருக்க கங்கனம் கட்டிக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். கள்ளுக்கடையை மறுபடியும் புதுத்துவது ஒருவருக்கும் உகந்தது இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

16th July 1952]

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion moved by the hon. Leader of the Opposition. He has fixed his demand very low, namely, that a committee of enquiry should be appointed to go into the working of the Prohibition Act and find out whether Prohibition has been a success or not. In my opinion the speeches that have been made in support of the resolution have been largely on the defensive. In my opinion it is really superfluous for a committee of enquiry to go into the obvious and Himalayan failure of the Prohibition policy. I must congratulate the hon. Lady Member, Mrs. Sundaram Ramachandran; for the forthright manner in which she attacked the weakness of the Opposition line of argument of asking for a committee of enquiry. She has charged those who want a repeal of Prohibition with a certain confusion of thought. Let me ask: ‘What is the basic import of the Prohibition policy?’ Surely it cannot be prohibition of drink as such but the evil consequences of drink, namely, drunkenness. In the face of the available statistical evidence of the increase in the number of people convicted, for having been found drunk can she maintain today that Prohibition as a method of reducing drunkenness has been a success? Has the move to do away with drunkenness been a success? If, in the face of the statistical evidence she still stands for the Prohibition policy all that I can say is that her stand is based on a prejudice rather than on intellect. She has appealed to the sentimentality of the Members of this House and of the public. She has referred in glowing terms to the women who are happy in their homes after Prohibition. She said that husbands have ceased to be wife-beaters. I submit, Sir, this particular line of approach is a sentimental approach for this reason that it forgets that the experiment of Prohibition has proved a costly failure. It has been said that the State is losing more than 16 crores of rupees. I say this is an underestimate because the revenue from excise was little over 16 crores in 1945. The cost of living has doubled since that date. If we had no Prohibition perhaps 30 crores of rupees and more could be expected annually from excise duties. Apart from this, in addition to giving up this revenue, we are also spending large sums of money in enforcing Prohibition. We keep large number of men in jail for whose board and lodging we are paying heavily. We are maintaining a large police and excise force than is necessary for the maintenance of law and order. The point I want to drive at is this. Can we afford to try this costly experiment irrespective of whether it is right or wrong on moral grounds? It is on that basis I appeal to the hearts of people who are sentimentally led away to support the Prohibition policy. If for instance the State had not been compelled to give up a large and lucrative source of revenue, would it not have been possible for the Government to spend larger sums of money on irrigation projects, and various other welfare measures? Against the sentimental picture of the alleged absence of wife-beating husbands let me pose the other sentimental picture of the lakhs of toddy tappers and their wives and children who are reduced to the level of starvation as a result of the unemployment, the four lakhs of public servants who

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [16th July 1952]

are not being given an adequate wage, the N.G.Os. who, though classified as the most efficient set of men in the whole of the Indian Union, are getting only starvation rates of pay because the Members on the Treasury Benches maintain that the Government has not the wherewithal to pay them the wages they deserve and finally the inhabitants of the famine-stricken areas where irrigation schemes have not been executed for want of funds. It is these people who are paying the price for the fad of Prohibition.

" Sir, I submit that as the whole country is passing through a transitional period even if Prohibition can be justified on ethical grounds, we cannot afford to carry out this costly experiment. Apart from these grounds, I oppose the Prohibition policy very strongly and demand the immediate repeal of the Prohibition Act on other grounds also. I am opposed to any kind of regimentation and Prohibition implies regimentation. May I recall to you, Sir, the famous remark of the French philosopher Voltaire? He said, 'I disagree strongly with what you say, but I shall defend with my life your right to say it.' Translated to the Prohibition policy I say, though I strongly oppose alcoholism, I oppose vehemently the regimentation of people's life.' What is the effect of the attempt to do away with drink merely because a few people have been found drunk? Those who have been addicted to drink continue to do so. There is no doubt about it. Mrs. Ramachandran referred to her personal visits to Bombay and other States from where she has gathered the impression that wife-beating has ceased to be one of the pastimes of male addicts. Let me also quote from my personal experience as a member of a Trade Union. I have also seen a larger number of people who have ruined their health as a result of consuming french polish and other types of deleterious drinks and other essences. The hon. Member, Mr. Gajapathi Raju, rightly put his finger on the increased sale of tincture and denatured spirit and asked whether it did not go into the manufacture of illicit drinks. Sir, the Hon. the Chief Minister the other day gave utterance to a theory, namely, that men who actively propagate atheism are the people who induce piety in the people. Let me appeal to him to apply the same line of thought to the question of Prohibition. The more Congressmen have done propaganda for Prohibition, the more men have been tempted to taste the pleasures of illicit liquor. Then again, the Hon. Chief Minister appealed to the Members in connection with the Confidence Motion to search their hearts and vote according to the dictates of their conscience. May I also ask Congressmen in regard to the Prohibition policy to search their hearts and say whether they have not enthroned in their hearts pride and false prestige which blinds them to the Himalayan blunder they have committed? If they will only search their hearts as the hon. the Leader of the Opposition has done and my Friends in the K.L. Party have done, they too will realise as some hon. Members on the Treasury Benches did realise before they became Ministers that this policy has failed, and failed miserably.

" If we give up the fad of Prohibition policy we can get large sums of money for spending on welfare measures. Even if it is

16th July 1952] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

sound on ethical grounds, this is not the time to embark upon it; we cannot afford it. Against the benefits to be derived from pursuing this policy we have to pose the picture of people dying of starvation and of malnutrition. I am sure this Government is not so inefficient that it cannot find ways and means to prevent drunkenness and at the same time repeal Prohibition. No man in his senses will support drunkenness or oppose any kind of legal or administrative action that might be taken to prevent it. I will be the first man to support any action that might be taken to impose deterrent punishment against those found drunk. But we must not confuse these two matters, namely, drink and drunkenness. We are opposed to drunkenness and not drink *per se*.

"Lastly, Sir, let me refer to an article on Alcoholism in the Encyclopaedia of Social Science. It is a standard work. After examining the available statistics provided by Insurance Companies the writer arrives at the conclusion that drink is a food, that moderate drinking in middle age and heavy drinking in old age has increased the longevity of people. In the face of available statistics and expert opinion, for this Government to persist in the policy of Prohibition is a persistence in foolishness, is a persistence in blind prejudice and for what is not fundamentally in the interests of the people of this State."

* SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to support the cut motion moved by the hon. Leader of the Opposition. In this connexion I would like to bring to the notice of the House one pertinent point in connexion with the speech which we have heard from the side of the K.L. Party, and that too from one of the leaders of that Party, Mr. Thimma Reddi. Sir, when we heard him speak on the Motion of Thanks to His Excellency the Governor we thought the Party was strongly opposed to this policy of Prohibition. He said that the Government should either mend this or end this. We find that he has now changed his attitude. Not only that. A most responsible Member of that party just now openly supported the cut motion on the floor of this House. Now all of a sudden the Leader of the party criticizes the stand taken by the U.D.F. to appoint a committee. I will explain presently why we have come to this decision. We want a certain measure of agreement between parties, groups and individuals even including Members on the Congress side. It is for that purpose that we want a committee to be set up to investigate the whole matter.

"If I remember well or if my information is correct, even the executive of the K.L.P. passed a resolution to the effect that a committee should go into the whole matter and investigate its working. All of a sudden the Leader of the K.L.P. changed his stand. It is highly mysterious indeed. Perhaps the mystery will be cleared within a day or two and we can know why the leader of the K.L.P. changed his stand; very soon every Member sitting in this House and the people outside will clearly know who is who and can see them in their true colours. Mr. Speaker, I am very much pained and surprised to hear the leader of the K.L.P. changing

[Sri Pillalamarri Venkateswarlu]

[16th July 1952]

opinions like this. I would like to appeal to the Members of the K.L.P. to stand firm on the decision they have taken previously, and it is a just decision and is in accordance with the wishes of the people. They need not change if their leader changes; if the leader changes his opinion, it does not mean that the whole rank and file must follow him blindly. Every Member should take this into consideration. The people want the whole Act to be scrapped. Therefore the U.D.F. for arriving at a common measure of agreement with all parties came to the conclusion that the working of the Prohibition Act should be amended in such a way that the harassment of the people is ended soon. But here we have the K.L.P. supporting the Prohibition policy. The K.L.P. Leader had even ridiculed the idea of the Committee. The Government or even the Chief Minister cannot be a substitute for the Committee. The K.L.P. Leader is for keeping up implicit faith in Rajaji for various and obvious reasons. In this connexion I wish to explain the purpose of the Committee. The purpose of the committee is entirely different. The Hon. Sri C. Rajagopalachari may make the repressive measures more stringent to enforce the Prohibition policy. But that is not the purpose of the Committee. The purpose of the Committee is to investigate the whole Prohibition policy and find out how far Prohibition has worked successfully or how far it has failed and the reasons therefor. That is the main purpose of the Committee. The Hon. Sri C. Rajagopalachari may say, 'Let me try it for another year' so that the same repressive measures can continue. But the fact is, the poor people are being harassed by the police and the Prohibition staff and everybody knows it. If we go to our constituencies, we must be able to answer the people. Therefore, Sir, I would appeal to each and every hon. Member to support the cut motion moved by my hon. Friend, Mr. Viswanatham. It is very simple and all shades of opinion can be represented on the Committee; this is the common measure of agreement that is possible under the present circumstances. I would therefore appeal to the Congress Party and to the Leader of the House to give an opportunity to their Members to freely vote for the cut motion if they are in favour of it. Let us know their opinions also. The Hon. Sri C. Rajagopalachari may ask for only one year. We are having this for the last 14 years and we know how it has worked. If we give him another year, it means people will have to suffer for some more time. There is no guarantee that the police will not be given more powers. Already we find in certain districts that the work of the Prohibition staff is being handed over to the police. We know how the police behave. Very recently it was brought to the notice of the Government how the police had inflicted severe and serious injuries on a girl of 14 years. Therefore, Sir, can we sitting on this side of the House, give another opportunity to the Hon. Chief Minister who is firmly wedded to the policy of Prohibition? He said, 'if the Prohibition policy fails, I will get out of the Cabinet'. That is his stand. Should we say, 'because our Rajaji may leave the Cabinet, we are not prepared to accept the failure of Prohibition'? It is not a matter of Rajaji condescending to accept the Chief Ministership. If it is not Rajaji, Mr. Subramaniam or some other gentleman can

16th July 1952] [Sri Pillalamarri Venkateswarlu]

become the Chief Minister. (Laughter.) It is immaterial who the Chief Minister is. It is the party and not the individual, however, great he may be, that counts. I would therefore appeal to the hon. Members to support the cut motion. It is very simple. One need not go to the people to see whether Prohibition has failed or not. Even the report published by the Government will clearly indicate how Prohibition has failed; every year the number of Prohibition cases are increasing and more people are going to jail; we can know how much amount we are wasting on Prohibition especially when every Cabinet Minister is complaining of financial stringency. This affects the whole nation and if further lease of one year is given, it is nothing but betrayal of the interests of our people. With these words, I support the cut motion, Sir."

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்றே, கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றே சொல்லுபவர்கள் ஏழை ஜனங்கள் எப்பொழுதும் ஏழைகளாகவும், அடிமைகளாகவும் இருந்து கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான், அல்லது இந்த எண்ணத்தை மனதில் கொண்டுதான் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் மறுபடியும் நன்றாகக் குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் அவர்களை எமாற்றி வேலை வாங்கிக் கொள்ளலாமே என்பதற்காகத் தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள், என்று நினைக்கிறேன். முன்பெல்லாம் கிராமத்தில் குடிக்காமல் இருக்கும் வேலைக் காரனைப்பார்த்து மிராசதார்கள், 'அப்பா! நீ இளைத்துப் போகிறது. நாலு நாட்கள் கண்ணைச் சாப்பிட்டால் உன் உடம்பு நன்றாகிவிடும். இந்தா இதை எடுத்துக் கொண்டு போய் குடி,' என்று நான்கு கொடுப்பார்கள், அதனால் அவன் குடிகாரனாவான். மிராசதார்களுடைய சூழ்ச்சி என்ன வென்று தெரியாத அந்தப் பாட்டாளிகளும் குடித்து விட்டு மிராசதார்கள் தங்களை எமாற்றுகிறார்கள் என்பதைக்கூட உரைத் தெரியாமல் உருளுவான். இப்பொழுது குடியை நிறுத்தியதால் ஹரிஜனங்கள் தற்பொழுது நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். மனிதர்களாக அவர்கள் இப்பொழுது மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கெடுக்கத் தான் மது இப்பொழுது வரவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். இது மிகவும் தவறு. கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதும் ரொம்பத் தவறு. மதுவை இப்பொழுது குடிக்காதவர்கள் எதற்காக மற்றவர்கள் குடிக்க வேண்டுமென்பதாகப் பேசுகிறார்கள்? குடிக்கிறவர்கள் சொன்னால் அதில் அர்த்தமுண்டு. 'அவர்கள் தவிக்கிறார்கள். அதனால் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மது குடிக்காத இவர்கள் சொல்வதின் அர்த்தம் என்னயென்பதை நீங்களே பாருங்கள். அவர்களை இவர்கள் எமாற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ரொம்பவும் கருணையுள்ளவர்கள் போல் பேசுகிறார்கள். இது தவறு."

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तद्वेतेरो जनः ।

स यत्प्रमाणं कुरंते लोकस्तदनुवर्तते ॥

'யத்யத் ஆசரதி சிறேஷ்ட தத்தத் எவ இதரோஜன :

ஸ : யத்பிரமாணம் குருதே லோகஸ்தத் அனுவர்த்ததே :

என்று பகவான் கீதையிலே சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது அதனுடைய தமிழ்க் கருத்தென்ன வென்றால், 'பெரியவர் பயின்ற படியெல்லாம் பயில்வார் பின்புள்ளோர்' என்பதாகும். அதனால் சட்டசபையில் இப்பொழுது மதுவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் முதலில் தாங்கள் குடிக்க வேண்டும். அப்பறம் தான் மற்றவர்கள் குடிக்கட்டுமென்று பிரசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியின்றி நாம் குடிக்காமல், இன்று ஏழைகள் குடிக்கட்டும், ஹரிஜனங்கள் குடிக்கட்டுமென்று சொல்வது நியாயமா, தர்மமா என்று கேட்கிறேன்?

[Sri A. S. Sahajananda]

[16th July 1952]

“மதுவிலக்கு ஏற்பட்டது இன்றைக்கு அல்ல. ராஜா பனகல் காலத்திலேயே மதுவிலக்கை கொண்டுவரவேண்டுமென்ற யோசனை வந்தது. ராஜா பனகல் இருபது ஆண்டுகளில் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவருவதாகத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ முத்தையா முதலியார் காலத்திலேயே வான்கள் வாங்கி அதன் மூலம் மது குடிக்கக்கூடாதென்று ஜில்லா ஜில்லா வாங்கப் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கைகளில், முக்கியமானவை தீண்டாமை ஒழிப்பு, நூல்நூற்பு, மதுவிலக்கு. இவைகளிலும் மதுவிலக்குக்கு அந்தக் கட்சியார் அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மது திரும்ப வர வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் மதுவிலக்குக் கொள்கை தோற்றுப் போனால் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றுப் போனது போலப் பிரசாரஞ் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயேதான் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் ஏழை மக்களை வதை செய்யக்கூடிய மதுவை திரும்ப வரவேண்டுமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

“சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு கனம் ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த மந்திரி சபையில் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முதலில் மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து முதன் முதல் சேலத்தில் அமுல் நடத்தினார்கள். அதற்கு முன்பேயே நானும், கனம் ராஜாஜி அவர்களும் கள் குடிக்கக் கூடாதென்று சேலத்திலுள்ள கிராமங்களில் ரொம்பவும் பிரசாரம் செய்திருக்கிறோம். அதற்காகவேதான் என்னைக் கூட மெது செய்யக் கலெக்டர் எழுதி யனுப்பினார். அப்பொழுது எக்ஸிசியூட்டில் மைம்ப ராயிருந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கார் அவர்கள் எனக்காக வாதாடி எனக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்தார்கள். அப்படி மது போகவேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் அந்தக் காலத்திலேயே ரொம்பவும் பிரசாரம் செய்து வந்தோம். கனம் ராஜாஜி பதவிக்கு வந்தவுடன் மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நன்றாக அமுல் நடத்தினார்கள். அப்பறம் வந்தவர்கள் மகாணம் முழுவதிலும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்களே தவிர நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தாததால் சுயநலக்காரர்கள், கள்ளச்சாராயம் காய்ச்ச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்படி ஒரு சிலர் காப்பாக்கிறார்கள், ஒரு சிலர் குடிக்கிறார்கள் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை ரத்துசெய்துவிட யோசிப்பது சரியாகாது. குடிப்பவர்களையும், குடியாதவர்களையும் கணக் கிட்டுப் பார்த்தால் நூற்றுக்கு 90 பேர்கள் குடிக்காதவர்கள்தான். பாக்ஷியுள்ள பத்து பேர்களை வேண்டுமென்றால் குடிக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடலாம். இந்தப் பத்து பேர்களுக்காக மதுவிலக்குச் சட்டத்தையே ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் தவறாகும்.

“கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு போலீசார்கள் இப்பொழுது துணை புரிந்து வருகிறார்கள். போலீசார்களின் கண்காணிப்பு சரியாக இருந்தால் யாரும் காய்ச்ச மாட்டார்கள். மேலதிகாரிகளும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு இதை கவனிக்காமல் இருந்து விட்டார்கள். சர்க்கார் மந்திரிகளும் அப்பொழுது சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை. அதனால் தான் இவ்வளவு தூரம் ஊழல் பெருகிவிட்டது. நான் இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்த போலீசார்கள் உள்பட, மேலதிகாரிகள் உள்பட, கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் உள்பட எல்லோரும் இதற்கு உடந்தையாகத் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த லகஜானந்தாவின் கையில் ஒரு மாதம் அதிகாரத்தைக் கொடுங்கள். நான் அதற்குள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுல் நடத்திக் கொடுக்கிறேன். தக்கபடி மந்திரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லாவற்றையும் ஒரே நாளில் ஒழித்து விடலாம். மேலும் இரகசியப் போலீசார் மூலமாக லஞ்சம் வாங்கக் கூடிய மேலதிகாரிகளைக் கண்டு பிடித்து தண்டிக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய போலீஸ் நிர்வாகத்தையே மாற்றியமைக்கவும் வேண்டும்.

“மேலும் குடிப்பவர்களைக் கண்டு பிடிப்பவர்களுக்கும், மது விற்பவர்களைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும், சாராயம் காய்ச்சுவவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும், அதற்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும், இதற்கு உடந்தையாயிருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளையும் மற்றவர்களையும் கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும்

16th July 1952]

[Sri A. S. Sahajananda]

சர்க்கார் தனித் தனியாகப் பரிசு கொடுக்குமென்று அறிவித்தால் இது உடனே அடங்கிவிடும். நம் ராஜ்யத்தைப் பிடிக்க வரும் அந்நிய அரசாங்கத்தை அடக்க முயலும் நாம் இதை அடக்குவது மிகவும் கஷ்டமில்லை.

“மதுவிலக்கு வெறும் அரசியல் விஷயம் மாதிரமல்ல. ஒழுக்கம் தரும். ஆரோக்கியத்தையும் தரும். நாம் உண்ணும் உணவு மூன்று கூறுகளாகப் பிரிகிறது. ஒரு கூறு மலம். ஒரு கூறு உடம்பு. ஒரு கூறு மனம் ஆகும். மனதில் சம்பந்தப்படும்போது உணவுப் பொருள் சத்துவ குணமுடையதானால் சாந்தமும், ஆரோக்யமும் தரும். ரஜோகுணமுடையதானால் உடலில் உஷ்ணமும், கோபதாபமுந்தரும். தமோகுணமுடையதானால் மயக்கமும் உடல் நலக்குறைவுமுண்டாகும். கள் தமோகுணமுடையதானதால் ஆரோக்கியமின்மையை உண்டாக்கும். அதனால்தான் கள் குடிக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிறோம். ஏழைகளின் செல்வத்தைச் சுரண்டி, அவர்களின் ஆரோக்கியத்தைக் குலைக்கக் கூடியதான இந்த மதுவிலக்கு ஒழிந்து நல்லதே. ஜனப்பிரதிநியாகிய நாம் குடிக்காத போது ஜனங்களைக் குடிக்கும்படி எப்படி அனுமதிக்கலாம்? கள் உணவுப் பொருளென்று கருதுவாராயின் வரி வசூல் செய்யாமல் இலவசமாக விடக்கூடுமா? வரியை உத்தேசிப்பதாயின் இந்தப் பரம் ஏழைகளுக்கு வரி விதிப்பதை நீக்கி பணக்காரர்களாகிய தாங்களே அந்த வரியை கொடுக்கலாமே? மதுபானத்தால் 16 கோடி வருமானமென்றால் மதுபான வரியைத் தள்ளவே கனம் ராஜாஜி விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்தார். அது இப்பொழுது அதிகப்பட்டு 67 கோடியாயிருக்கிறது. மதுவைக் கொண்டுவருவதாயின் விற்பனை வரியை விட்டுவிடப் பிரியப்படுகிறீர்களாவென்று கேட்கிறேன்? காங்கிரஸ் மேல் தப்புப் பிரசாரம் செய்யவே இந்த சூழ்ச்சி.

“மேலும் இப்பொழுது மதுவிலக்குப் போகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள் தான் இதை ஒரு கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எதற்காக இதை அனுப்பவேண்டுமென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஆதிதூஷம் தொட்டே, ‘கள் விலை பகர்வோர், கள்ளினை நுகர்வோர், கள் அருந்துவோர்க்கு உடன்படுவோர், கள்ளருந்துரைப் புகழநர் நாகில் கற்பகாலம் கிடந்துதழுந்துவர்,’ என்பதாக நமது தர்மங்கள் உபதேசித்து வருகின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட இந்த மகா பாபமான கள்ளை, மீண்டும் எப்படியாவது கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காகவா கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் எனக் கேட்கிறேன்? அப்படியே இதைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினாலும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் உண்மையான அபிப்பிராயம் தெரியவேண்டுமானால் இதை கும்பகோணம் ஜகத்குரு சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகளையும், வானமாமலை சுவாமிகளையும், மடாதிபதிகளையும், பாதிரிமார்களையும், முஸ்லீம் குருக்களையும் கொண்டதான ஒரு கமிட்டியை நியமித்து விசாரித்துப் பார்க்கலாம். அப்படி இவர்கள் செய்ய ஒரு நாளும் சம்மதிப்பார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதனால்தான் கமிட்டியை நியமிப்பதாலும், ஏழை மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது என்று காரணத்துக்காக நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை எதிர்த்து மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI H. B. ARI GOWDER :—“ Mr. Speaker, Sir, I think there is no harm in accepting the suggestion made by the Leader of the Opposition to have a committee to go into the matter. I wish the Hon. the Chief Minister also accepts it, so that we may not have more debate on this. 6 p.m.

“I was listening to the speech of the hon. the lady Member. She has told us that, if we accept the policy of Prohibition then there is no necessity for appointing a committee to go into the question; and that if we do not agree to have Prohibition then too there is no need for a committee either. The reasoning of the hon. lady Member sounds well indeed. But I am of the view that the

[Sri H. B. Ari Gowder]

[16th July 1952]

appointment of a committee to go into the details of the whole question will serve some useful purpose, especially in view of the fact that the Hon. Minister for Prohibition has not told us clearly how exactly he is going to enforce Prohibition throughout the State effectively. The proposed committee may suggest ways and means of enforcing Prohibition more successfully than now.

"There is no question about the desirability of having Prohibition. As a matter of fact I was one of those who had been agitating for Prohibition even before the Congress introduced it for the first time in 1937. In 1924 partial Prohibition was introduced in the Nilgiris district at my instance. But soon it was found to be a failure. I was watching when Prohibition was introduced in the neighbouring districts in 1937. It was not a success. Then the whole State has been made dry since 1946. We don't find it to be a success either. The failure of Prohibition is bound to continue until and unless the neighbouring States are also induced to go dry. At present people are not only spending more than before, but they are also breaking the Prohibition laws more and more. They are being sent to jail in larger and larger numbers with the consequent increase of expenditure on them and corresponding decrease of food production in the State. I therefore suggest that the Government might carefully go into the details of their policy, taking the Opposition also into their confidence and acting upon their advice.

"It is true that our womenfolk are not for scrapping Prohibition. Recently I attended a meeting wherein the men favoured scrapping of Prohibition. The women kept quiet for a while and then one woman said in low tone 'Where is Prohibition in force? Everybody is having his drink. What more does he want?' I wish to quote another incident also. The Hon. Minister for Prohibition may find it interesting. A case was being tried by a Magistrate. The accused pleaded guilty to the charge. In the course of his reply he told the Magistrate as follows: 'Before punishing me for the offence, please punish the man that manufactured the essences. Then punish the man that sold me the essence. And above all punish the Hon. Minister for Prohibition who permitted these essences to be manufactured and sold in our State.'

"People ask, 'what is the use of continuing with this policy when we find so many loopholes for abuses?' From my experience too I feel that it is not likely to succeed to any appreciable extent. I am sorry to see that Prohibition has not succeeded in our State. But we are living in an age when experiments like this have little chance of success, even though they are intended for the good of the people.

"Anyway I submit to the Hon. the Chief Minister to be good enough to accept the harmless suggestion to refer the whole matter to a committee to go through it in detail."

SRI A. DORAISWAMI GOUNDER:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மதுவிலக்கு மான்யத்தை எதிர்த்தும், வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்தும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

16th July 1952]

[Sri A. Doraiswami Gounder]

“மதுவிலக்குத் திட்டம் இப்பொழுது வெற்றிபெறவில்லை. ஒவ்வொரு மாதமும் சேலம் ஜில்லாவில் மதுவிலக்கு கேஸ்கள் 800, 900 என்று அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன. சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா மர மேற்களும், மற்றும் விவசாயிகளும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலைப் பூராவும் கற்றுக்கொண்டு, சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று வருகிறார்கள். இது இன்னும் குறைந்தபாடில்லே. மதுவிலக்குச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஒரு பாட்டிலுக்கு ஒரு ரூபாய் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது என்று சொன்னால், இப்பொழுது பாட்டிலொன்றுக்கு 5 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அந்த விலைக்கு கள்ளச் சாராயத்தை வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

“மற்ற ஜில்லாக்களிலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க வில்லையென்று தெரிகிறது. ஆகையால், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்துசெய்துவிடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரண விவசாயிகள் கூட, இம்மாதிரி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். அப்படி விவசாயிகள் ஜெயிலுக்குப் போவதால், விவசாயம் ரொம்பவும் குறைந்து, உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RATHINASWAMI PILLAI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் 1937-ம் வருஷத்திலே, கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இருந்த ஊரிலே, முதல் முதல் அந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்தக் காலத்திலே 13 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தது. பிறகு, 1937-ம் வருஷத்திலே, மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த காலத்தில் சேலம் டவுனில் 126,000 பேர் ஜனத்தொகை இருந்துவந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலே 50,000 ரூபாய்க்கு கள்ளக்கடை விற்பனையை வந்தது. அதற்குப் பின்னால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்து, 1943-ம் வருஷத்தில் மறுபடியும் மதுவைக் கொண்டுவந்தார்கள். 1937-ம் வருஷத்தில் 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் போனது, 1943-ம் வருஷத்தில் மதுவைக் கொண்டுவந்தபோது 86 ஆயிரம் ரூபாய்க்குப் போயிற்று. அதிலிருந்து கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள், மதுவானது குறைந்திருக்கிறதா, அதிகப்படியிருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பின்னால், 1946-ம் வருஷத்திலே மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த காலத்திலே, 1,36,000 ரூபாய்க்கு அதே டவுனில் ஏகம் போடப்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் வந்திருக்கிறது. இரண்டு லக்ஷத்தி ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருந்தபோது 1 லக்ஷத்தி 40 ஆயிரம் ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இப்படி கணக்கு இருக்க, மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்போட்டு அவர்கள் குடியை நிறுத்தவேண்டுமென்று சொல்வது மிக மிக வருந்தத்தக்க விஷயம்.

“கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த மந்திரிசபையிலே நிர்வாகம் நடத்துவதில் எவ்வளவு சாமர்த்தியம் உள்ளவர்களோ, அதே மாதிரி சேலத்திலுள்ளவர்கள் சாராயம் காய்ச்சுவதில் பெரிய நிபுணர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன் (Laughter). அவர்கள் வேறு ஜில்லாக்களுக்குப் போய்க்கூட கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சிவருகிறார்கள்.

“இந்தச் சாராயம் காய்ச்சுவதில் அவர்கள் மிக மிகத் திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், 1937-ம் வருஷத்தில் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் முதல் சேலம் ஜில்லாவில்தான் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் முதன் முதலில் சேலம் ஜில்லாவிற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததால்தான் சேலத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதில் திறமை வாய்ந்தவர்களாகிவிட்டார்கள். அதுதான் காரணம்.

“கள்ளக்கடை இருந்தபொழுது அந்தக் காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு கள்ளக்கடை இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது ஒவ்வொரு லீடும் ஒரு கள்ளக்கடையாக மாறிவிட்டது. ஒவ்வொரு லீட்டிலும் அப்பொழுது இரண்டு அடுப்புகள் இருந்தன. இன்றைக்கு மூன்று அடுப்புகள்

16th July 1952]

[Sri P. S. Ramachandra Rao]

నియోజకవర్గ లో ఇటువంటి కేసులు కొన్ని స్వప్రంగా కనుగొనబడ్డాయి. ఈ విషయాలన్నీ చూస్తే మద్యపాననిషేధంవల్ల ఎంతవరకు మనం పేద ప్రజలకు సహాయపడ గలము అనే విషయం ఊహించుకోవచ్చు. పూర్వం ఒక గ్రామంనుండి నుమారు మూడు నాలుగు వేల రూపాయల మాత్రమే కట్టు ఆస్తుకం జరిగేది. కాని ఈనాడు త్రాగుడు కోసం ఒక్కొక్క గ్రామంలో చాలాపు 30, 40 వేలవరకు కూడా ఖర్చవుతోంది. అడపాదడపాకూడా త్రాగినా త్రాగుబోతు పాచ్చుడబ్బు తెల్లించుకోవలసివస్తోంది. ఇదివరలో వారం పదిరోజులకు ఆశడు ఖర్చుచేసేదబ్బు ఈనాడు ఒక వర్షాయం త్రాగుటకే వ్యయంచేయవలసి వస్తోంది. దొంగతనంగా సారాయి చేసేవారు డిటోయింగ్ స్టూలకు, పోలీసులకు లంచాలివ్వడంవల్ల, ఇతరమైన విన్నెస్టులు కొరడంవల్ల చాలా ఖర్చు చేస్తున్నారు. ఈ కారణాలన్నిటివల్ల త్రాగుడుకు అలవాటుపడినవానికి యీ మద్య నిషేధతాసనంవల్ల యిటువంటి ప్రయాణసంలేదని గట్టిగాపెప్పగలము. మద్యనిషేధం వల్ల రాష్ట్రంలోని స్త్రీలు చాలాసుఖపడుతున్నారని మద్యపాననిషేధపట్టాన్ని రద్దుచే యుట స్త్రీలు సహించరని, అటువంటి వర్గలను స్త్రీలు ప్రతిఘటించారని గౌరవ సభ్యురాలు సోదరి డా॥ సోదరం రామచంద్రకౌగారు చెప్పారు. వారి అభిప్రాయంతో అంగీకరించవాలనందుకు విచారిస్తున్నాను. మాకు తెలిపినంతమటుకు ఈ మద్య పాననిషేధపట్టంవల్ల తమకు తమకుటుంబాలకు విశేషపట్టం సంభవిస్తోందని ఇదివరకటి కన్న వారిస్థితి నానాటికి అధ్వాన్నమైపోతోందని స్త్రీలు చెపుతున్నారు. మద్య పాననిషేధపట్టం అమలులోవుంది అంటే అదినిజమా! అనివారు తిరిగిపెప్పిస్తు న్నారు. మద్యపాననిషేధపట్టం అమలుజరుగుతోందా! అనివారు అడుగుతున్నారు. ఇదివరలో యే చాటుకో మాటుకో త్రాగి కొద్దిముతాన్ని ఖర్చుచేసే తమధర్మం యీ నాడు పాచ్చుమైతాల్ను లంచాలుగా రివ్వవలసివస్తోందని యింట్లోవున్న వస్తువు లన్నీ కూడా యీ లంచాలకేపోతున్నాయని వారుచెపుతున్నారు. ప్రజలు మద్యపాన నిషేధం విఫలమైపోవడం యేరోజుకారోజు కళ్ళారాచూస్తున్నారు. ఈ తాసనానికి ప్రజాదరణలేదని ప్రజాభివ్రాతానికి యిది విరుద్ధంగావున్నదని ప్రభుత్వం యంతత్వరగా గుర్తిస్తే అంతమవుతుంది. మద్యపాననిషేధంవల్ల ప్రభుత్వానికి ఆదాయంలో టువస్తోంది కాని త్రాగుడుకు అలవాటుపడ్డవారికి దీనివల్ల యిటువంటి లాభంకలుగుటలేదు.

“మద్యపాననిషేధం విఫలమైపోయిందని కె.ఎల్.సి. నాయకుడు నివ్వారెడ్డిగారికి తెలుసు. ఆయన, ఆ పార్టీవారు అనేక పర్యాయములు రహా విషయమై ప్రకటనలు చేసియున్నారు. ఆయినప్పటికి యీ ప్రతిపాదనపై ఆయన మాట్లాడుతూ మద్య పాననిషేధంయొక్క జయోజనయాలనుగురించి పర్యాయోచనచేయటానికి ఒక ప్రత్యేక కమిటీ వేయవలసిన అవసరంలేదని వాదించారు, వారిఉపన్యాసం అంతావిన్నమిదట వారి వాదం ‘బియ్యంమీద అలిహాసం, చుట్టూమీద అలిహాసం’ అన్నట్లుగావుంది. మద్యపాననిషేధం జయ్యపడంగా కొనసాగటంలేదని, దానికి ప్రజలసహకారంలేదని, నిర్వహణలోప భూయిష్టంగాఉన్నదని వారికితెలుసు. ఆయినా 4 రాజగోపాలాచారిగారి అభిప్రాయానికి విరుద్ధంగా మాట్లాడడమంటే వారికిభయం. తాతగారికి విమిలగ్రహం వస్తుందో అని, ఉన్నతపదవి అందువల్ల పాంధలేకపోకేలేమోఅని వారికిభయం. వారి ఉపన్యాసంఅంతా చూస్తే ఈరెండుతైరుద్యాలు మిళితమైయున్నట్లు కనిపిస్తోంది. బియ్యంపై అభిమానంవుంటే చుట్టూన్న వద్దనాలి. చుట్టూపై అభిమానముంటే బియ్యం ఖర్చవుతుందని వాదపడకూడదు. రెండూకావాలంటే అది సరికడని విధానం.

“మంత్రివర్గంవారు మద్యపాననిషేధాన్ని సమర్థిస్తూ మద్యపానంవల్ల పేద వాళ్లు మరి పేదలైపోతున్నారని, వారిలో వుండే జలహీనతను, వ్యవసాన్ని ఆ సరా చూసుకొని వారివద్దనుంచి డబ్బు వస్తులు చేయడం మంచిదికాదని ప్రభుత్వవేం

16th July 1952]

[Sri P. S. Ramachandra Rao]

వారు వాదిస్తున్నారు. 14 రాజగోపాలాచారిగారికి పేదలపై పన్ను విధింపడం యొక్క ముండదని అంటే ఎలా సమర్థమో తెలియటలేదు. ఆయన ఆధ్వర్యం క్రింద 1937-39 వ సంవత్సరాలమధ్య పుగాకుపై పన్ను విధింపబడింది. పుగాకు హుచ్చుగా పేదవాళ్లు త్రీలు పురుషులు చుట్టలరుతుంటే ఉచితంగా ఉన్నారు. ఒక కాని ఖరీదుచేసే పొగాకు పైన ఇంకొక కాని పన్ను విధింపబడింది. ఈ నాడు చుట్ట పొగాకు మీద రెండువందల రూపాయల పన్ను వుంది. రోజుకు నాలుగు చుట్టలు కాల్చేవారు నాలుగు కానులు అనగా ఒక ఆణా ప్రతి రోజూ పన్ను చెల్లిస్తున్నారన్నమాట. ఈ పన్నును మొట్ట మొదట రాజగోపాలాచారిగారు మనరాష్ట్రంలో ప్రవేశపెట్టారు. తరువాత కేంద్ర ప్రభుత్వం యీ పన్నును తనవరం చేసుకుంది. ఈనాడు కోట్లకొలది రూపాయలు ఆంధ్రదేశంనుంచి కేంద్రప్రభుత్వం పుగాకుపన్ను రూతుంటే తరలించుకుపోతోంది. పేదలమీద అంత ప్రేమ కనుక పున్నట్లయితే మద్యంమీద పన్ను వెయ్యకండి. ఎవరితాడి వారు గీసుకొనే న్యేచ్చ కల్పించండి. ఆహారకారితల్ల యీ రోజులలో యే తిషికల్లా త్రాగి పేదవాళ్లు పొట్టు నింపుకొంటారు. అంతేనే కాని నిరుపయోగమైన సంస్కరణను అమలుపరచే సందర్భంలో 20 కోట్ల రూపాయలవరకు ఆదాయాన్ని కోల్పోవడం మంచిదికాదు. పేదవాళ్లు స్థితిని చాగుపరచవలసినట్లు 'మొసలి కన్నీళ్లు కార్పడం' వల్ల ఫలితం సూన్యం. కాంగ్రెస్ వారు హరిజనోద్ధరణకు చాలా కృషిసల్పుతున్నామని చెబుతారు. కాని గత ఆయిదు సంవత్సరములలో ఎంతమంది హరిజనులకు గృహ నిర్మాణానికి స్థలములు ఇచ్చినారని అడుగుచున్నాను. గత ఆయిదేండ్ల కాలంలోను మనము ఎవ్వో కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని కోల్పోయాము. ఆ సొమ్మతో మన రాష్ట్రములోని హరిజన గూడెముల నన్నిటిని ఈసరికి చక్కటిస్థితిలో ఉంచగలిగేవారమని మనవిచేస్తున్నాను.

“ఇక మద్యపానీషిధ విధానాన్ని అమలుచేసే సందర్భంలోగల కొన్ని లోటుపాట్లను గురించి మనవిచేస్తాను. ఈ ప్రభుత్వోద్యోగులు పేదవారు త్రాగితే అట్టివారిని అనేక విధాల పొంపిస్తున్నారు. కాని రోటరీ క్లబ్బులు మొదలైనవాటిలో త్రాగేవారిని వదలి వేస్తున్నారు. ధనవంతులను శిక్షించడానికి ప్రభుత్వోద్యోగులు భయపడుతున్నారు. మద్యపాననిషిధ శాసనాన్ని అమలుజరుపడంలో ఇటువంటి పక్షపాత బుద్ధి అధికారులు చూపడంవల్లకూడా ప్రజలలో ఈ సంస్కరణకుట్ట విముఖతపెక్కిందిమని మనవి చేస్తున్నాను. ఉదాహరణగా ఒక విషయం మనవిచేస్తాను. నాబోటివాడు త్రాగినట్లయితే పట్టుకోడానికి ఏ సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ కు దమ్ములుండవు. కాని పేదవాళ్లు ఏ కోడ్డిగా త్రాగినా వాళ్లను పోలీసువారు అనేకవిధాల బాధిస్తూ లంచాలు గుంజుతున్నారు. కలిగినవాళ్లకు, లేనివాళ్లకు మధ్య ఇంతతేడాచూపడం సబబుకాదు. మదరాసునగరం వంటి పెద్ద పట్టణంలో ఉన్న అనేకమైన పెద్దపెద్ద హోటళ్లలోను, క్లబ్బులలోను నిత్యం మద్యపానం జరుగుతున్నది. కాని ఇక్కడ ఉన్న పోలీసు కమీషనరు మొదలైన గొప్ప అధికారులు ఎంతమంది భాగ్యవంతులను మద్యపానం చేసినందుకు శిక్షించినారని అడుగుచున్నాను. ఇక మద్యపాననిషిధ శాసనక్రింద శిక్షించబడేవారు అమాయకులైన తూలినాలిచేసుకొనే పేదప్రజలేనని మనవిచేస్తున్నాను. రోజుసమానం కప్పించి పనిచేసి సాయంత్రం శ్రమతీర్చుకోటానికిగాను పగలంతా పనిచేసినందువల్ల కలిగిన బడలికను తీర్చుకొనుటకు కొడ్డిగా మద్యాన్ని తీసుకొంటే అటువంటి వానిని నిర్బంధించడం అన్యాయమని నా అభిప్రాయం.

“ప్రస్తుత క్లిష్టపరిస్థితులలో మద్యపాననిషిధాన్ని అమలుచేయడం మంచిదికాదని నా అభిప్రాయం. మన రాష్ట్రంలో హరిజనోద్ధరణకు ఎంతో ఖర్చుచేయవలసియున్నది. మద్యపానమే లేకపోయినట్లయితే హరిజనులకు మనము ఇంకెవ్వో విధాల సహాయము

16th July 1952] [Sri P. S. Ramachandra Rao]

చేయగలిగిఉండేవారం. ఈనాడు హరిజనులను అన్నిటికన్నా హెచ్చుగా వాధిస్తున్నది గృహసమస్య. ఈనాడు పల్లెలలోని హరిజనగూడెంలు ఎంత అభ్యాస్తస్థితిలో ఉన్నాయో అందరకు తెలిసినటువంటి విషయమే. ఈ పేదవారికి ఇంట్లు కట్టుకోడానికి స్థలములను ఇవ్వవలసియున్నది. బహుశః ఉచితముగా స్థలములను ఇవ్వలేకపోయినా కొంత స్థలాన్ని acquire చేసి వారికి సరస్థమైన ధరలకు ఇవ్వవలసియున్నది. హరిజనులకు ఒక్కొక్క కుటుంబానికి 500 చువాయలు ఇచ్చినట్లయితే వారు ఇళ్లు కట్టుకుంటారు ఇటువంటివిధంగా ఎంతమందికి ఈ ప్రభుత్వంవారుగాని, ఇంతకుముందు ఉన్న కాంగ్రెసు ప్రభుత్వంవారుగాని స్థలం, ధనం సహాయంచేసినారని అడుగుతున్నాను. ఇటువంటి సందర్భాలు చాలా తక్కువగా కనపిస్తాయి. కాని భాగ్యవంతులు ఇంట్లు కట్టుకోటానికి ప్రభుత్వం కోట్లాది డబ్బు అప్పుగా మంజూరుచేస్తోంది. ఉదాహరణగా ఈ మహానగరంలో House Building Co-operative Society లు ఎటువంటివారికి గృహాలు కడుతున్నాయో చూడండి. ఈ సంస్థల ఆధ్వర్యాన్ని నిర్మించబడే గృహాలలో చాలాభాగము, మున్నె వేలు, నలభైవేలు చొప్పున ఒక్కొక్కటి ఖరీదు చేస్తాయి. ఇంత హెచ్చు మొత్తాలిచ్చి భాగ్యవంతులకు గృహాలు కట్టించదలచిన ప్రభుత్వాలు పేదవారికి గృహవసతి విషయంలో సహాయపడడంలేదు. అధికం హరిజనులకు ఇండ్లస్థలములకుగాను ఖామిని acquire చేయడంలోకూడా విండ్రతరబడి జాప్యం చేస్తున్నారు. హరిజనోద్ధరణకని Harijan Welfare Department అని ఒక ప్రత్యేక శాఖను ఏర్పాటుచేసారు. కాని ఈ శాఖ హరిజనులకు ఆనుకొనిసంత సహాయం చేయలేకపోతోంది. హరిజనులస్థితిని బాగుపరచాలంటే ప్రభుత్వ పరిస్థితులలో మధ్యపాననిషేధం తొలగించాలి. ముందు హరిజనులకు ఆత్యవసరమైన గృహ స్థలాలు ఇవ్వండి. ఇంట్లు కట్టుకోటానికి దీర్ఘకాల వాయిదాలలో ఆపును పెల్లించే పద్ధతిని ఆపులివ్వండి. వారికి వైద్య, విద్యా సౌఖ్యములను కలగజేయండి. అస్థిస్థతను తొలగించండి. హరిజనులలో నిరక్షరాస్యులెక్కుండా చేయండి. అనాడు వారు ఇతర సమస్యలవలన అన్ని రంగాలలోను ముందడుగువేస్తారు. మధ్యపానం వారంతటవారే మానివేస్తారు. ఈ విధంగా చేయక ప్రభుత్వ ఆదాయాన్ని నిరుపయోగమైన ఒక శాసనాన్ని అమలుచేయడానికి వదలుకోవడంవల్ల సంఘంలో వెనుకబడివున్నవారి స్థాయిని పెంచుట అసాధ్యమని ప్రభుత్వంవారు గురించగోర్రాను.

“అంతేకాకుండా మధ్యపాననిషేధం అమలుజరిపే సందర్భంలో భాగ్యవంతులను శిక్షించక వదలివేయడం మంచిదికాదు. ఈనాడు రోటరీక్లబ్బు ముద్రలెగుటువంటి వాటిలో వివిధంగా మధ్యపానంచేస్తున్నారో గమనించాలి. ఈవిధంగా కలిగినవారికి న్యేచ్ఛను కల్పిస్తూ పేదవారిపై ఈ శాసనాన్ని గట్టిగా అమలుచేయడం కష్టం. అంతేకాకుండా అనేకమంది ఉద్యోగులకుకూడా మధ్యపానానికి అనుమతిస్తున్నారని తెలుస్తోంది. ఇటువంటి సందర్భంలో పేదవారిని త్రొక్కినందుకు శిక్షించడమనేది, ‘తనకంటెలోని దూలాన్ని చూడకుండా ఎదుటివాని కంటెలోని నలుసును కనుగొనినట్లు’ ఉంటుందని మనవిచేస్తున్నాను. పేదవారిపట్ల, భాగ్యవంతులపట్ల సమాన భావంతోనే వి శాసనాన్ని అయినా అమలుజరపాలి. ముఖ్యంగా ప్రతిపక్షనాయకులు మధ్యపాన నిషేధ శాసనం వివిధంగా పనిచేస్తోంటో పరిశీలనచేయించే ఉద్దేశ్యంతోనే ఒక కమిటీని వేయవలసినదని కోరారు. వారి ప్రతిపాదనను అంగీకరించకపోవుటకు ఎటువంటి కారణము లేదు. కనుక నేను ఈ కోత ప్రతిపాదనకు బలపరుస్తున్నాను.”

*SRI S. SOMAYAJULU:—“కనామ్ ఒత్తలి శబానాయకర్ అవర్ కణే, కనామ్ మత్తులిలక్తు మన్తగిరి అవర్ కణ్ కొణాణ్ణెవ్వున్త మానియత్తైత్తై ఆత్తిగిత్తుత్తై పెశక్కిరేణ్. శాత్రాణ్ణమాక ఇరణ్ణె విశ్చయన్కన్ నమక్కు మున్తొల్ ఇరక్కిణ్ణెణ్. ఇన్న్రు కమిడ్డిక్కుత్తై పోకవేణ్ణెణ్ణెమ్మెన్న్రు కనామ్

[Sri S. Somayajulu]

[16th July 1952]

விசுவனாதம் அவர்கள் சொல்லுகிறார். கிருஷிக் லோக் கட்சித் தலைவர் கனம் திம்மா ரெட்டி அவர்கள் கமிட்டிக்கு இது போக வேண்டுமா நாம் எல்லோரும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லையா, ஜனங்கள் படக்கூடிய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நாம் இங்கில்லையா? என்று ஸ்ரீமான் திம்மா ரெட்டி அவர்கள் அழகாக அவருடைய கட்சியை எடுத்துச் சொன்னார். கமிட்டி எதற்கு என்று எனக்கும் புரியவில்லை. சாதாரணமாக எதுவுமே தொகுதியில் நான் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்றிருக்கிறேன். வீட்டுக்கு வீடு சென்றிருக்கிறேன். வீட்டுக்கு வீடு சென்று காங்கிரஸின் கொள்கையைச் சொல்லி வோட்டுப்போட வேண்டும் என்று கேட்டோம். கள்ளுக்கடையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கையை சொல்லி வந்தபோது 70 லட்சம் பேர்கள் நமக்கு வோட்டுப்போட்டு நமக்கு மதுவிலக்கு வேண்டுமென்று தீர்மானமாக சொல்லிவந்தார்கள். நிலைமை இவ்விதம் இருக்கும்போது ஸ்ரீமான் டி. விசுவனாதம் அவர்கள் என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ பொது ஜனங்களுடைய கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்வது புரியாத விஷயமாக இருக்கிறது. ஸ்ரீமான் டி. விசுவனாதம் அவர்கள் புரிந்து கொண்டு பேசுகிறார்களா இல்லையா என்பதே புரியவில்லை.

“இரண்டாவதாக மதுவிலக்கானது செத்துப் போய்விட்டது, எங்கு பார்த்தாலும் குடிசைத் தொழில் மாதிரி இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிசைத் தொழில் என்னவென்பது நன்கு தெரியும். இதை எவ்விதம் குடிசைத் தொழிலாக நடத்துகிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன் பேசிய கனம் ரெத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் பேசும்போது சைக்கிள் ப்யூக்களில் சாராயத்தை நிரப்பி நாயின் கழுத்தில் அதைக் கட்டி அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார். கள்ளுக்கடை கண்டிராக்கர்கள் அவர்களுடைய பழக்க வழக்கத்தையும் அனுபவத்தையும் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். சாதாரணமாக தப்பு செய்கின்றவர்களை சுலபமாக திருத்தம் செய்து விடலாம். அனுபவம் அடைந்து இதைத் தொழிலாக இருக்கிறவர்களை திருத்த முடியாது. அவர்களிடமிருந்து ஜனங்களை பாதுகாப்பு செய்வதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. சட்டம் இருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள பொது ஜனங்களை பாதுகாப்பதற்கு உபயோகப்படும். அதை விட்டு விட்டு நீட்டர்கள் தப்பு பண்ணுகிறார்கள், சட்டத்திற்கு விரோதமாக காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், அதனால் சட்டத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமா! நேர்மையா? சிந்தனா சக்திக்கு தக்கதா? 70 லட்சம் பேர்களுடைய வோட்டுப் பெற்று இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்ததன் பிறகு அதை மறுபடியும் கீழ் சபையும், மேல் சபையும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டிக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்வது நேர்மைக்குப் பொருந்தாது. அது ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமல்ல. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் இந்த மதுவிலக்கு அவசியம் வேண்டும் என்பதைத் தெரியமான சிந்தனையுடனும் திறமை புத்தியுடனும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மதுவிலக்கை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நேர்மையல்ல. தேச ஜனநாயகத்திற்கு ஒத்ததல்ல. ஜனநாயகம் தாராளமாக நடைபெறவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அதைத்தான் நான் திரும்பச் சொல்லுகிறேன்.

“கள்ளுக் கடையை ஒழித்ததால் பெண்கள் கைகளில் கை வளை யல்கள் குலுங்க நல்ல அந்தஸ்துள்ள வாழ்க்கையிலிருப்பதுகள் குடி வாழ்க்கையை மறந்து, சாராயத்தை மறந்து, ஈனக்குரலும் சோக் குரலும் போய், தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் அனுபவித்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் வாழ்க்கையை நடத்துகிறவர்களிடம் மறுபடியும் கள்ளையும் சாராயத்தையும் புழுத்தவேண்டுமென்று சொல்வது எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாகும் என்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக நாம் பெண்களிடம் வோட்டுக் கேட்போது என்ன சொல்லி வந்தோம்? அவர்கள் நம் ஜனநாயக தேசத்தில் 51 சத விதம் இருக்கிறார்கள். இந்த 51 சத வித பெண்கள் இந்த மது விலக்கு வேண்டுமென்று சொல்லும் போது இதை என் எடுத்துவிடவேண்டும். கள்ளத்தனமாக காய்ச்ச

16th July 1952]

[Sri S. Somayajulu]

கிறார்கள் என்றும் திருட்டுத்தனமாக கள் இறக்குகிறார்கள் அதனால் மது விலக்கை எடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்வது நேர்மைக்கும் சிந்தனை சக்திக்கும் உகந்ததா என்று ஆராய வேண்டிய விஷயம். இதை எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மீண்டும் சிந்திக்கவேண்டும்.

“இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் இது நன்றாக நடத்தப்படுகிறதா? என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கனம் விசுவனாதம் அவர்கள் சொல்லுகிறார். கனம் ராஜாஜியின் ராஜ்யப் பொறுப்பில் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு விட்டுப் பார்த்துவிட்டு பிறகு என்ன நடக்கிறது, எந்த நிலைமையில் இது இருக்கிறது என்று பார்ப்பது நல்லது என்று கனம் திம்மா ரெட்டி அவர்கள் சொல்லுகிறார். ரஸ்கின் சொல்லுகிறார் ‘There is a hole in the bucket.’ அதைப்போல் எங்கு கொள்ளு இருக்கிறதோ அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அதை கவனிக்காமல் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்வது நேர்மைக்கும் சிந்தனை சக்திக்கும் உகந்தது அல்ல. அதை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் இந்த மான்யத்திற்கு சாதகமாக வோட்டுப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு கொலைக் குற்றம் குறைந்திருக்கிறது. களவு குறைந்திருக்கிறது. ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை ஒங்கி இருக்கிறது. நமது பண்டைய கலாச்சாரம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அமைப்பில்தான் இதைப் பார்க்கவேண்டும். எங்கேயோ சில தப்புகள் நடக்கின்றன. ஒரு பர்சென்டு, இரண்டு பர்சென்டு நடக்கக்கூடிய தப்புகளை வைத்துக் கொண்டு பார்ப்பது சரியல்ல. இருக்கும் தப்புகளை நிவர்த்திக்கப் பார்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எதிர் கட்சியிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது நடக்கப் படும புள்ளிவிவர கணக்குகளைப் பார்த்தால், கொலைகள் நடப்பதைப் பார்த்தால், களவுகள் நடப்பதைப் பார்த்தால், grievous case களைப் பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். கனம் விஜயநகரம் ராஜா அவர்கள் இந்த கேஸ்களில் 85 ஆயிரம் பேர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதாக புள்ளி விவரம் கூறினார். இந்த 85 ஆயிரம் பேர்கள் ஜனத்தொகையில் எத்தனை பர்சென்டு என்பதை அவர் கவனிக்கவேண்டும். தப்புப் பண்ணுகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் தப்புப் பண்ணிக் கொண்டேதானிருப்பார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு அனைவரும் தப்புப் பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்வது நேர்மையான விவகாரம் இல்லை என்பதை நீங்கள் நிச்சயமாக தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“மற்றும் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிட்டத்தட்ட 32½ கோடி காலன் கள்ளானது இதுவரையில் இறக்கப்பட்டது. அதுனுடைய விலை காலன் ஒன்றுக்கு ரூ. 1½ என்றால் 45 கோடி ரூபாயாகிறது. அதாவது இதை தயாரிக்க கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாயாகிறது. அதாவது 45-ம் 10-ம் 55 கோடி ரூபாய். ஒபியம், அபின் போன்ற இறக்குமதி சரக்குகளுக்கு கணக்கு பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாயாகிறது. ஆக மொத்தம் 65 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் செலவாகிறது. இந்த 65 கோடி ரூபாயும் ஜனங்களிடமிருந்து செலவாகிறது. சர்க்கார் வருமானம் இதில் ரூ. 16 கோடி. இந்த ரூபாயை செலவழிக்க கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு குடும்பமும் ரூ. 60-லிருந்து 100 வரை செலவழிக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி சிந்தனை செய்தார்களா? இன்னும் கிரிமினல் கேஸ், கொலை கேஸ் முதலிய கேஸ்களுக்கு வேறு செலவழிக்கப்படுகின்றன. இதில் பெண்களுடைய ஈனக்குரல், சோகக் குரல் வேறு இருக்கிறது. இவைகளை யோசித்துத்தான் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் 1937-ம் வருஷம் துணிச்சலாக இதைக் கொண்டுவந்தார். சேலத்தில் எவ்வளவோ பெரிய குடிகாரர்கள்—கனம் ரெத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார், ஒரு லட்சத்திலிருந்து இரண்டு லட்சத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று—இருக்கிறார்கள். கனம் ரெத்தினம் பிள்ளையும், ராமசாமி கவுண்டரும் சொன்னது வாஸ்தவம்தான். அவர்கள் இந்தக் கள்ளக்கடையால் எத்தனையோ லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனால்தான் அவர்கள் மனித வாழ்க்

[Sri S. Somayajulu]

[16th July 1952]

கையை குலைத்து மதுவை மறுபடியும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சேலத்திலுள்ளவர்கள் கனம் ரெத்தினம் பிள்ளை சொன்ன மாதிரி ரொம்பவும் புத்திசாலித்தனம் உள்ளவர்கள் என்று தெரிந்துதான் சேலத்தில் தான் தப்பு செய்வார்கள் என்று தெரிந்து இதை முதல் முதலில் அங்கு கொண்டுவந்தார். 16 கோடி ரூபாயை இழந்தாலும் பரவாயில்லை என்பதற்காகத்தான் ராஜாஜி இதைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆகையால் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஜனங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கும், பெண்களுடைய ஈனக்குரலும், சோகக் குரலும் பல குடும்பங்களில் கேட்காமலிருக்கும்பொருட்டும் கொண்டுவரப்பட்டது. கனம் சகஜாநத்தம் சொன்னமாதிரி ஜனங்கள் நல் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கும் நல்ல சமுதாயத்திலேயேயுடையதற்கும் இதைக் கொண்டுவரப்பட்டது. நாடு நல்ல நிலைமையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்போது இதை மறுபடியும் கொண்டுவந்தால் என்ன நேரிடும் என்பதை சிந்தனைசெய்து பார்க்கவேண்டும். இது நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். ஆகவே இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரித்து என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

6-15
p.m.

* SRI N. V. RAMA RAO :—“ Mr. Speaker, Sir, Prohibition is a thorough failure. Illicit distillation has become a paying cottage industry. The ex-tappers are undergoing enormous suffering on account of unemployment. Licences should be issued to them liberally for tapping sweet-toddy. Prohibition has failed and people seem to have developed a psychology of disobedience to the laws of the State. I strongly feel that the Government are not able to enforce it effectively. The drink evil cannot be abolished by legislation. America and other countries tried it and failed. I request Rajaji to look into the Neogy Committee's warning on Prohibition which says that Prohibition was running against the current of human nature. I say the object of enforcing Prohibition by law has not been achieved; on the other hand, it has resulted in widespread infringements of laws, and in the corruption and demoralization of Government officials. Many people have wrecked their health by consuming injurious substitutes. Though Prohibition was introduced with pious and laudable intentions, it deserves scrapping now. This not only my opinion; many of Rajaji's colleagues in the Cabinet share this view. The Leader of the Opposition, Mr. Viswanatham read some quotations from the speech of the Hon. Mr. Ranga Reddi when he was not a Minister and from the speeches of Mr. Gopala Reddi when he was a Minister. He also quoted from the speeches of Mr. Koti Reddi. From all these, we now find that they have not expressed their personal views to Rajaji perhaps for various reasons.”

SRI K. KOTI REDDI :—“ I was never against Prohibition, Sir.”

SRI N. V. RAMA RAO :—“ I am only quoting from Mr. Viswanatham's speech, Sir.”

Sri K. Koti Reddi stood up to speak.

6-30
p.m.

MR. SPEAKER :—“ As soon as the hon. Member Sri Rama Rao finishes his speech, I shall give an opportunity to Mr. Koti Reddi to make a personal explanation.”

16th July 1952]

* SRI N. V. RAMA RAO :—“ Many of the present M.L.As. including those of the Congress Party and 90 per cent of the public of this State do not want to continue Prohibition. I think Rajaji also knows that. He should not threaten his partymen and his supporters saying that he would resign if Prohibition is to be scrapped. Speaking in the Legislative Council on the 12th instant Rajaji said that it would not be sane to tax the poor drunkards for the sake of the revenue in order to meet the increased State expenditure. Rajaji should know that all the drunkards are not poor. Among the upper classes and the rich people the habit of drink has been increased to a great extent since the introduction of Prohibition. Among all classes of people, in almost every village, town and city in the State, the habit of drinking has increased and not decreased. Though we are losing a revenue of Rs. 17 or Rs. 18 crores with a good intention, even the habitual drunkards have not been benefited; they are spending more and more to get unauthorized and injurious substitutes and they are spoiling their health. Much more money is being wasted by them in giving bribes to the corrupt Government servants who are entrusted with the working of Prohibition. The result is only that we are losing revenue to the tune of several crores, without achieving our pious object. One or two District Prohibition Officers and their subordinates with whom I discussed this question of Prohibition expressed the view that Prohibition was a thorough failure; they also said that one or two sincere and honest officers could not check corruption amongst the Prohibition staff, about 99 per cent of whom are corrupt. At one time I had as much faith as Rajaji and the Hon. Minister for Prohibition have, in Prohibition. During the Satyagraha campaign run by Mahatmaji, I picketed toddy and liquor shops and received lathi charges; I gave lectures on the evils of drink and also on the evils of British Rule and was imprisoned several times. I will be more happy than Rajaji and the other Ministers if this evil habit of drink disappears completely, even though we lose several crores of rupees. But experience shows that it is impossible. If by any miracle Rajaji proves that Prohibition is a success, everybody will welcome it; but I do firmly believe that it is impossible even for Rajaji to prove that Prohibition is a success. He cannot make it a success. Rajaji may be thinking that he is the person who first introduced Prohibition in India, and therefore he cannot himself be a party to scrapping it. A great and bold man like Rajaji should not stand on such false prestige. A bold and great Rajaji alone should get the credit of abolishing Prohibition suddenly on one fine day as he did in regard to the food control. His food decontrol policy has the wholehearted approval of 90 per cent of the entire population of this State. I therefore request Rajaji to scrap Prohibition which is a thorough failure. By scrapping Prohibition, the present deficit Budget will be converted into a surplus Budget. If the revenue which the State will get as a result of the abolition of this unsuccessful Prohibition is spent in each district on more of minor irrigation projects, more of rural hospitals and rural roads and more of house-sites for Harijans and other poor people, then I am quite sure the public all over the State will praise Rajaji and his Government. I therefore once again request Rajaji to scrap

[Sri N. V. Rama Rao]

[16th July 1952]

this Prohibition; or if he is not going to scrap this Prohibition, then I would request him to accept the Hon. Leader of the Opposition's suggestion to appoint an expert committee to devise ways and means for coming to a decision on the question whether to continue this Prohibition or to end it."

* SRI K. KOTI REDDI:—"On a matter of personal explanation, Sir. I am sorry that my name has been brought in as being one of those who are against Prohibition. As a matter of fact, there is no soul who is more keen on Prohibition than myself. What I have said is that if the authorities are not very keen on enforcing Prohibition and if they do not have belief in enforcing Prohibition, it is much better to scrap it. But I do believe, Sir, that it is quite possible; and I am absolutely confident that Prohibition can be enforced. I only request the Government to see that it is enforced to the utmost extent; it is possible to do so. I also think it is quite possible to enforce it 99 per cent—that is what I believe."

* JANAB K. M. SEETHI:—"Mr. Speaker, Sir, I support the Demand and strenuously oppose the cut motion moved by my hon. friend Mr. T. Viswanatham. Sir, I disagree entirely with my friend Mr. Ari Gowder when he says that this cut motion is an innocent and innocuous one. It is neither innocent nor innocuous; but it is an ingenious device to sabotage Prohibition. Sir, I do not mean any reflection personally or otherwise on my Friend Mr. Viswanatham; but if this cut motion is carried, it will be viewed as an undeserved and unjust verdict on the working of Prohibition in this State. If it were a cut motion recommending the appointment of a committee to advise the Government on how to enforce Prohibition more efficiently and successfully then I will be most vehement in supporting it. But that is not the cut motion before us.

6-45
p.m.

"Sir, the cut motion is one to review the policy of Prohibition and recommend the desirability of continuing Prohibition or otherwise and therein lies the whole trouble. As a matter of fact, this will be another very powerful factor for sabotaging Prohibition which this Government are struggling to enforce in this country for the protection of millions of poor toiling people of this land, and if this motion is carried, the people who are now opposing Prohibition will be all the more strengthened and emboldened to oppose Prohibition. There will be a lot of confusion created in the country, with the result that uninformed public opinion might be trotted out as being against Prohibition and the hands of the Government would be weakened and a very healthy and desirable scheme of the Government will be simply crushed and sabotaged by the present cut motion. So, I, in the name of the toiling millions, in the name of the poor—on whose behalf my Communist friends claim a monopoly to speak—say that if this cut motion is carried, you will be doing an injustice and a positive harm not only to the present generation but to the generations yet unborn. And in this view, every one of us will have to ponder deeply before supporting the cut motion. May I know, whether there is any justification for a motion of this nature, for appointing a committee to report on the desirability or otherwise

16th July 1952]

[Janab K. M. Seethi]

of continuing the policy of Prohibition? In fact, practically every hon. Member who supported this motion was arguing for Prohibition and gave a verdict against Prohibition. That is the irony of fate. Everybody is saying that drink is an evil and has to be combated and therefore Prohibition is very desirable and in the same breath says 'Do not have Prohibition'. That is the curious attitude of the Members. I would respectfully submit that those who speak in favour of Prohibition and in the same breath oppose it, are not really sincere in their professions against drink and do not believe in the right of the State to have legislation for enforcing Prohibition. They did not make a secret of it. Morality seems to be the worst enemy of my friends. They say, morality has nothing to do with men and therefore should be kept at arm's length. That is the line of argument that I usually hear from several of my friends. I would submit that this cut motion will be justifiable, if a proposal for a committee to report about the desirability or otherwise of continuing the penal laws of the country like the Penal Code, which curtail the liberty of the individual and lay down certain punishment for violation of laws is justifiable. It is no mere moralisation that is involved in the matter of Prohibition of drink. It has a vital social bearing also. My friends forget the fact that Prohibition deals with the source of crime. If statistics of crime are taken, the causes of crimes will be found more traceable to drink of intoxicating liquors than to any other single factor. If crimes can be penalized by legislation and if my friends have no quarrel with such penal enactments, I fail to see, how they will take objection to penalizing the origin or the genesis of crime, which is drink. As a matter of fact, those who have moved with the poor and the middle-class people would be struck by the undeniable fact that drink has led to multiplication of crimes in society. Murders and other heinous crimes and crimes of different varieties, are all traceable to the evil of drink. Apart from the deleterious effect of drink on the health of man and the poisonous effects of drink, society stands to suffer by drink. It is not only the drunkard who suffers. The society round about him suffers. Innocently and without knowing the consequences, a man under the influence of drink commits the murder of his best friend, his own wife, his own mother and his own child. Such things have been happening in this country. We should tackle the source of crime at its very foundation by enforcing Prohibition. My hon. Friends have always been talking about the welfare of the poor people and they must know that 80 to 90 per cent of the people who are poor stand to gain by this healthy policy of Prohibition, which the Government are following. But our friends say, 'Do not have it, but scrap it'. Are these friends really the friends of the poor? When it comes to brass-tacks to prove whether they stand for the welfare of the poor or not, they have miserably failed, even though they, in their speeches made on the floor of this House, claim to speak on their behalf. It is not a theoretical improvement of the condition of the poor that the world expects from them, but practical relief to them on suitable occasions so as to show to the world

[16th July 1952]

that they are really the friends of the poor. I say, on the floor of this House that the Communists and their friends have proved themselves by their attitude to Prohibition to be not the friends of the poor but the enemies of the poor. That fact cannot be gainsaid. It is as clear as a pikestaff.

" Sir, they also argued that an excise revenue of Rs. 17 crores is lost by the introduction of Prohibition. They must know that this excise revenue is mainly derived from the poor. It is the poor people that are really taxed for drink. They say, by the working of Prohibition for the last five years, it has proved its ineffectiveness and it is a failure. I won't agree. As a matter of fact, more than the violation of Prohibition laws, there is a violation of veracity in exaggerating the extent of the violations of the Prohibition law. Whatever be the violation of the Prohibition law, it is caused more by the rich and the reckless elements in our society than by the innocent poor. The fact is that there has not been so much violation of the Prohibition law as alleged by our friends. My friends would have to agree that an appreciable percentage of people have been weaned away from drink by the introduction of Prohibition. Therefore, it is worthwhile trying this experiment for a long time and to see that it is made a success in this land. We cannot give up this experiment. We cannot give it up after trying it for five or ten years. We must know that the Abkari law was in existence for about a century.

" My friends also said that by taxing drink and making it more expensive, consumption of drink would be reduced. But I feel that by doing so, the drink revenue will no doubt increase but with it millions of poor people who were not drunkards before will become drunkards. Therefore, let us try this experiment for a long time. We should not give it up after trying it for a decade or two. It is premature to say that Prohibition is a failure. I do not grant that it is a failure. I come from a district where this experiment is a success. There may be violations of Prohibition laws here and there as in the case of other laws. There was illicit distillation even before Prohibition was enforced. There was this so-called 'cottage industry' long before Prohibition was introduced. Sir, 'cottage industry' is a very fascinating term. The fact is that illicit distillation has not become anything like a cottage industry in this land. This cottage industry slogan is the figurative way of expressing the desires of certain people to sabotage Prohibition. As far as my district is concerned, I know from actual contact with the people that it has not become a cottage industry at all. The reform of Prohibition has conferred a great boon upon the poorer sections of the people. If you want to continue the sufferings of the poor man which he has been undergoing for centuries by victimizing him to the evil of drink, then support this cut motion and sabotage Prohibition. But I must tell the Government that in the enforcement of Prohibition, they have not been successful cent per cent. The reason is that the Ministries in the past proved weak-kneed and compromising in the handling of the administration of Prohibition law."

16th July 1952] [Janab K. M. Seethi]

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. Now, Mr. Shanmugham will speak. I have to inform the House that the House will sit till 7-5 p.m. when the hon. Member will finish his speech."

* SRI T. SHANMUGAM :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கே பேசிக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் ப்ரொஹிபிஷன் இன்னும் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டே பேசியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ப்ரொஹிபிஷன் ஆக்ட் இருக்கிறதேயொழிய ப்ரொஹிபிஷன் கிடையாது. (சிரிப்பு.) ப்ரொஹிபிஷன் நாளடைவில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறைந்தேவிட்டது. அதாவது அழிந்து போய்விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் சின்னச்சின்ன தெருக்களிலும், கடைகளிலும், ஒவ்வொரு வீடுகளிலும்கூட இப்பொழுது கள், காராயம் விற்கப்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் எல்லோரும் இதைத் தெரிந்துகொண்டுதான், தேர்தலிலே மக்களிடம் வோட்டுக் கேட்பொழுது, 'எங்களுக்கு வோட்டுக் கொடுத்தீர்களேயானால் நாங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுகிறோம்,' என்று சொன்னார்கள். (காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் பலர் : 'பொய், பொய்' நாங்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை) எல்லாரும் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அனேகம் பேர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லித்தான் வோட்டும் பலபேர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் 'எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிடுகிறோம்' என்று தான் வோட்டு வாங்கிவந்தோம். இப்பொழுது அதைப்பற்றி நான் சொல்லும்போது அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஏன் கோபம் வருகிறதென்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை."

SRI K. RAJARAM :—"வோட்டுப் போடுங்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிடுகிறோம்" என்று நாங்கள் பொதுமக்களிடம் கேட்டதாகப் பொய் சொன்னீர்களானால் கோபம் வராது யின் என்ன செய்யும் ?"

* SRI T. SHANMUGAM :—"நான் நடந்ததைத்தான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு எதிராக நின்று தோற்றுப்போன காங்கிரஸ்காரர்கட அவருக்கு வோட்டுப்போட்டால் மதுவிலக்கை எடுத்துவிடுவதாகத்தான் சொன்னார். இன்னும் பல காங்கிரஸ்காரர்களும் உண்மையாகவே 16 கோடி, 18 கோடி என்று அரசாங்கத்தின் வருமானத்தையும் இழந்து, அந்த சட்டத்தையும் ஒழுங்காக நடத்திவைக்கவில்லையென்பதால்தான் ப்ரொஹிபிஷன் எடுத்து விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையை உணர்ந்து அவர்கள் அப்படி அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள்."

"இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபையில்கூட ராஜாஜி முதன் மந்திரியாக இல்லாவிட்டால் கட்டாயமாக பாக்கி இருக்கிற மந்திரிகள் எல்லோரும் நியாயமாக அவர்கள் மனதில் இருக்கிறபடி இந்த மது விலக்குச் சட்டம் வேண்டாமென்றே ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்கள். (சிரிப்பு.) ஆனால் இப்போது ராஜாஜி வந்துதான் அதை அமுல் நடத்தியவர்களை மகா சங்கடமாக்கப் போய்விட்டது. மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை மறந்து விட்டுக்கூட பேச வேண்டியிருக்கிறது."

"கனம் ராஜாஜி, மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒழிப்பதனால், 'முதலில் என்னை ஒழித்துவிட்டு பிறகு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒழியுங்கள்' என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. முன்னே ப்ரொஹிபிஷன் சட்டத்தைக் முதன் முதலாக சேலத்திலே கொண்டுவந்து அதை அமுல் நடத்தியவர்களை மகா ராஜாஜிதான், அப்பொழுது அதனால் 7 கோடி ரூபாய்தான் வருமானம் குறைந்தது. அதைப்போக்க வருமான வரியைக் கொண்டுவந்தார். அப்புறம் மாகாணம் முழுவதும் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு அதனால் அதிகமான பணம் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதை ஈடுகட்ட இப்பொழுது

[Sri T. Shanmugam]

[16th July 1952]

பலபல புதுப்புது வரிகள், சர்சார்ஜ் வரி, பெட்டர்மெண்டு வரி, பெட் ரோல் வரி என்பதாகவெல்லாம் புதிய வரித்திட்டங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். இப்பொழுது ப்ரொஹிபிஷனை எடுத்துவிட்டால் உடனடியாக சர்க்காருக்கு 16, 17 கோடி ரூபாய்கள் நிச்சயமாக வருமானம் கிடைக்கும். புதிய வரிகளுக்கு அவசியமே இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். அந்த வரிப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு கல்விக்காகவும் நன்றாக செலவு செய்யலாம். இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள்தான் அதிகமாகக் குடிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு கல்வி அறிவு புகட்டிவிட்டால் அவர்கள் குடிக்கமாட்டார்கள். எனக்குத் தெரியும். ஹரிஜனங்கள்தான் முன்னே அதிகமாகக் குடித்துவந்தார்கள். இப்பொழுதும் தேர்தலிலே வேட்டுக் கேட்க போனபோது, கள் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிற ஹரிஜனங்கள் எல்லோரும் என்னிடம் வந்து, 'ஐயா, உங்களுக்கே வேட்டுப் போடுகிறோம். எப்படியாவது கள் ஒழிப்புச் சட்டத்தை எடுத்துவிடுங்கள்' என்று கெஞ்சினார்கள். அவர்கள் நிலைமை ரொம்பவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது."

SRI A. M. RATNASWAMI :—" Sir, I rise on a point of order. Is it proper for the hon. Member to say that the Scheduled Classes alone are addicted to drink? "

7 p.m. * SRI T. SHANMUGAM :—" அவர்கள் அப்படிக் கெஞ்சினார்கள். மதுவிலக்கை ஒழிக்கிறேன் என்று சொல்லித்தான் நான் வேட்டுப் பெற்று வந்தேன். எப்படியாவது அவர்களது கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டும்.

"இன்றைக்கு வேண்டியது மதுவிலக்குச் சட்டமா? கட்டத் துணி, உண்ண உணவு, பருக்க இடம் இவைகளா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். திங்க சோறு இல்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள். படிக்கலாம் என்றால் பள்ளிக்கூடம் கிடையாது. ஜில்லாபோர்டை கேட்டால், 'நீங்கள் கட்டிடம் கட்டித்தாருங்கள், நாங்கள் வேண்டுமானால் பள்ளிக்கூடம் அதிலே நடத்துகிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடம், அதற்குத் தகுந்த கட்டிடம் இவைகளையெல்லாம் நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இதற்கு பணம் இல்லை, இல்லை என்றால் பணத்திற்கு ஏதாவது வழி பண்ணத்தான் வேண்டும். அதற்காகத்தான் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். அதோடு இங்கேயிருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். கள்ளைக் குடிப்பது உடம்புக்கு நல்லது. ஆனால் கள்ளுக்குப் புதிலாக இப்பொழுது கண்டகண்ட போதை கொடுக்கும் வஸ்துக்களையெல்லாம் அவர்கள் குடித்து, மாண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தெரிந்துகொண்டும் கூட அவர்கள் ஏன் இப்படி இப்பொழுது பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் எனக்குத்தெரியவில்லை. எத்தனையோ பேர் ஆயிரக்கணக்கில் செத்திருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் நன்றாக ராஜாஜிக்குத் தெரியும். ராஜாஜி ப்ரொஹிபிஷனைக் கொண்டு வந்தபோது நல்ல எண்ணத்தோடுதான் கொண்டுவந்தார்கள். அதைப் பற்றி தவறான எண்ணமே கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த சட்டத்தினால்தான் அதிகமான கஷ்டம் வருகிறது என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி ரேஷனல் மக்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டம் வந்தவுடன் அதை உடனே எடுத்தார்களோ, அதைப் போலவே இப்பொழுதும் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிட்டால் மக்கள் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவார்கள். மழை இல்லாததால் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ரேஷனை எடுத்தவுடன் எப்படி கொஞ்சம் சந்தோஷம் வந்ததோ அதைப் போல இதையும் எடுத்துவிட்டால் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

"இப்பொழுது பாருங்கள். சென்னையிலே எல்லா இடங்களிலும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தபோது ஸ்ரீமான் பண்டித் நேருகூட, 'எதையும் உடனே அவசரப்பட்டுக் கொண்டு செய்யாதீர்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக யோசித்துக்கொண்டு செய்யுங்கள்.' என்று சொன்னார்.

16th July 1952]

[Sri T. Shanmugam]

ஆனால் நாம்தான் கொஞ்சம் அவசரப்பட்டுவிட்டோம். ரேஷனை எடுத்தது கூட அவசரம் என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். எப்படியும் எடுக்கத் தான் வேண்டுமென்றாலும், புது அறுவடை ஆனபிறகு அந்த சமயத்திலே ரேஷனை எடுத்திருந்தால் எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்க வழி ஏற்பட்டிருக்கும். ‘மழை வேறு இல்லாது இருக்கும்பொழுது ரேஷனை எடுத்துவிட்டார்களே, இப்பொழுது என்ன செய்வது’ என்று தெரியாமல் மக்கள் வேறு கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House to meet again at 10-30 a.m. on Thursday, 17th July 1952.”

The House then adjourned.

